

**ONDOKUZUNCU YÜZYIL DAN
GÜNÜMÜZE
TÜRK RESSAMLARI
CONTEMPORARY TURKISH PAINTERS**

SEYFİ BAŞKAN



KUTUPHANESİ

Sanalı Eserleri 114



YER. MENKUL KÜLTÜR BAKANLIĞI

Kat. Serisi 7 14

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINLARI/1321



MINISTRY OF CULTURE PUBLICATIONS/1321

Sanat Eserleri Dizisi/14

Art Series/14

ONDOKUZUNCU YÜZYILDAN GÜNÜMÜZE TÜRK RESSAMLARI

CONTEMPORARY TURKISH PAINTERS

Seyfi BAŞKAN

© Kültür Bakanlığı / Ankara 1991

ISBN 975-17-0870-2

Çeviri/Translation:

Alaeddin Grtuna / Fred Stark

Siyah-Beyaz Fotoęrafları/Black and White Photography:

Nüzhet Islımyeli - Alaeddin Grtuna - Seyfi Başkan

Renkli Fotoęrafları/Slides:

Kıtapta kullanılan slaytlar, Ankara Devlet Resim

ve Heykel Müzesi Koleksiyonları ile Kitabın

yazarı Seyfi Başkan'ın ve bir kısım sanatçıların

Arřivlerinden alınmıştır./The sildes used

in this book were taken from the collections

of the Ankara State Museum of Paintling and

Sculpture, Seyfi Başkan and other artists.

Müze'deki slayt çekimleri / Slides taken in the museum by

Sitk Fırat

and Adnan Veli Kuvanlık

Sözlük/Dictionary:

Çiğdem Başkan

Yayımlar Dairesi Başkanlığı'nın

22.03.1991 tarih ve YAPKUR 928-1024

sayılı makam onayı ile birinci

defa 10.000 adet bastırılmıştır.

Yücel Ofset Matbaası / ANKARA

Tel: 231 32 88

Ö N S Ö Z

Ondokuzuncu yüzyılın ortalarını içine alan iki taraflı bir tarih kesiti Türk kültür tarihi ile ilgilenen herkesin karşısına sıkça çıkan önemli bir tarihsel köşebaşıdır. Çok daha eski geçmişten süzülerek gelenleri saymazsak bugün toplum hayatımız içinde yer alan pek çok kurum ve kavram sosyo- kültürel dağarcığımıza o tarihlerde girmiştir.

Kültür tarihçilerinin 'Batılılaşma Dönemi' diye adlandırdığı bu 'köşebaşından' itibaren hayat ve düşünce biçimimizi etkileyen kurum ve kavramlar içinde bizi, bu kitap kapsamı düşünüldüğünde doğaldır ki özellikle ilgilendiren, genel anlamda plastik sanatlar, özel anlamda da resim sanatı ve bu sanata ilişkin diğer konular olmaktadır.

Ondokuzuncu yüzyıla birlikte sanat repertuvarımıza giren batılı anlamdaki resim sanatı ile diğer 'Avrupalı' sanatlar, sanat tarihçilerince hem 'yeni' kimliklerinin vurgulaması, hem de geleneksel sanatlarımızdan farklılıklarının belirlenmesi açısından 'çağdaş' nitelendirme sıfatı ile birlikte anılırlar. İlginçtir ki, bütün kavramları ile beraber kültür dünyamıza 'ithal' ettiğimiz 'yeni' resim sanatının toplum bünyesine kazandırılmasında görülen zorluklar, batılılaşma rüzgârlarıyla yurda giren diğer bazı sosyal kurumların ve sanatların adaptasyonunda karşılaşılan zorluklar kadar olmamıştır. Üstelik Türk insanı, bu yeni 'çağdaş' sanat alanında geleneksel Türk resmi deneyimlerini de bareber kullanılabileceği bir süreç içine girerek kendi özgün, kişilikli yeni üslubunu geliştirme yoluna da girmiştir.

Çağdaş Türk ressamlarını konu alan bu kitap konu edindiği sanatçıların Türk resim sanatı içindeki misyonları ve gösterebildikleri varlık ölçülerinde en geniş bir yelpaze ile oluşturulmuştur. Sanatçıların seçiminde gösterilen özen, seçilen sanatçıların değerlendirilmesinde de gösterilmiştir. Sadece biyografik bilgi vermekten kaçınılarak, öncelikle sanatçıları hakkındaki bilgi dağarcığımız, sonra da kitabın kapsam sınırlaması ölçüsünde sanatçıların sanatsal kişilikleri ve eserleri objektif bir şekilde incelenmeye çalışılmıştır. Ancak, katalog görüntüsü yaratmaktan kaçınırken de kitabın amacı unutulmayarak, uzun ve detaylı anlatımlarla bir 'tarih' yazma havasına da girilmemiştir.

Türk resmine kalıcı katkıları olmalarına rağmen pek çok sanatçıya bu kitapta yer verilememiştir. Bu durum kitabımızın önemli eksikliklerinden birisi olarak görülebilir. Ancak, ileride yapılacak çalışmalarla giderilmesi mümkün olan bu eksiklikten daha da önemlisi bizce kökü yüzlerce yıl geçmişe giden geleneksel Türk resmi ve bu sanatı yaratan sanat ortamından söz eden bir bölümle başlanmamasıdır. Uygur, Selçuklu ve Osmanlı minyatür sanatçısının plastik yaratıcılığından örneklerle söz edilebilseydi, kanımızca 19. ve 20. yüzyıl Türk ressamının yaratma dünyasının boyutlarının anlaşılması bu kitap okuyucusu için çok daha kolay ve anlamlı olacaktı.

Ekim 1990/Ankara

Seyfi BAŞKAN

F O R E W O R D

In the study of Turkish cultural history, the middle of the 19th century constitutes a crux, for many of the institutions and concepts that characterize the Turkish society of today made their appearance during those years. In terms of the scope of this book, what concerns us regarding this "Period of Westernization" are in the broadest sense the plastic arts, and specifically painting and those topics related to it. For it was during this time in the 19th century that painting and other European arts entered the stream of Turkish life and therefore this type of art is called "contemporary" from that moment forward, to distinguish it from the more traditional Turkish art forms. It is interesting to note that although difficulties were encountered in "importing" the art of painting they were comparatively less severe than those experienced in adopting-and adapting to-other social institutions and arts that came with the Westernization movement. What's more, the new art was embraced against the background of the very different traditional Turkish painting, resulting in the development of an original style.

The present book is an introduction to contemporary Turkish painting as defined above. The criteria for including artist in this broad survey involved their mission in the context of Turkish painting, and their success in carrying that mission out. The care taken in making these choices has also been shown in assessing the artists. Rather than merely giving biographical data, an attempt has been made to evaluate the works in an objective manner, within the scope of the book. The two extremes of a catalog format and a lengthy history have both been avoided.

A good number of artists have been excluded from this survey despite their lasting contributions to Turkish painting, and this may be taken as a serious shortcoming of the book. It is a shortcoming which, however, can be remedied in the future. More important, in our view, is the lack of reference to certain centuries-old traditions of Turkish painting-the masterpieces of Uighur, Seljuk and Ottoman miniature painting-against the background of which the 19th-and 20th-century experience would have been much more readily comprehensible.

October 1990, Ankara

Seyfi BAŞKAN

ONDOKUZUNCU YÜZYILDAN GÜNÜMÜZE
TÜRK RESSAMLARI

CONTEMPORARY TURKISH PAINTERS

Önsöz ;Foreword

I

● Çağdaş Türk Resmi Hakkında / 1

● *The Contemporary Turkish Painting* / 4

II

● Öncülerden Günümüze Çağdaş Türk Ressamları / 7

● *Turkish Painters From The Pioneers To The Contemporaries* / 9

Notlar / Notes / 131

Bibliyografya / References / 133

Sözlük / Dictionary / 137

Dizin / Index / 139

Renkli Resimler / Color Plates / 141

Siyah Beyaz Fotoğraflar / Black and White Photographs / 147

I.

ÇAĞDAŞ TÜRK RESMİ HAKKINDA

Çağdaş anlamdaki Türk resim sanatının öyküsü yaklaşık bir buçuk yüzyıl kadar önce başlar. Bu başlangıç Türk toplumunun yalnızca sanatının değil politik ve sosyal değişiminin, bir başka deyişle batılılaşma dediğimiz her alandaki kabuk değiştirme sürecinin de başlangıcıdır. Bu tarihlerde, yani 19. Yüzyılın ortalarında batılı sosyal ve politik kurumların imparatorluk bünyesine adaptasyonu sırasında toplumun sanat hayatı da etkilenmiş, eski geleneksel karakterinden farklı, çağdaş içerikli bir nitelik kazanmıştır. Bu bağlamdaki değişiklikler Türk sanatçısına da yansımış, geleneksel Türk sanatçısından farklı tavır alan çağdaş nitelikli ürünler veren çağdaş Türk sanatçısının ortaya çıkmasına yol açmıştır. Ancak bu noktada belirtmek gerekir ki, çağdaş Türk resminin bugünkü düzeyini bu sanat dalının geçirdiği birbuçuk yüzyıllık süreyle açıklamak yanlış olur. Çünkü, Türk resminin ulaştığı bugünkü düzey, yalnızca bu, iki üç insan ömrü kadar süreye değil de, kökü çok daha eskilere giden geleneksel sanatlar deneyimlerinin anılarına da bağlıdır.

Ondokuzuncu Yüzyılla beraber Osmanlı İmparatorluğu batılılaşma sürecini yaşarken padişahların Yıldız ve Dolmabahçe Sarayları da o sıra batının gözde ressamı olan Gerome, Harpignies, Alvazowsky ve Fromentin'in tabloları ile süsleniyor ve ilk Türk öğrenciler de resim öğrenimi için Avrupa'ya gönderiliyorlardı. Yabancı ressamların ülkeye davet edildiği, dışarıdan önemli ressamların resimlerinin satın alındığı bu erken dönemlerde dışarıda eğitim görmüş öncü bir yerli sanatçı kuşağı da oluşmuştu. Bunlardan Ferik Tefvîk Paşa, Hüsnü Yusuf, Servîli Ahmet Emin, Süleyman Seyyid ve Şeker Ahmet Ali Paşa ilk akla gelenlerdir. Görüldüğü üzere sonradan paşa ünvanı olan bu sanatçıların çoğu askeri okul çıkışıdır. Ancak bunların yanı-

sıra o sıralarda yeni açılan sivil okullardan da yeni sanatçılar yetişmeye başlamıştı. Özellikle 1883 yılında o zamanlar **Senâyi-i Nefise Mekteb-i Âlisi** denilen Güzel Sanatlar Akademisi'nin açılmasıyla resim, dolayısıyla da plastik sanatlar eğitimi resmen okullaşmıştı.

Çağdaş Türk resminin ilk gelişim evresi olarak, Fransız sanat yazarı Renée Huygue'nin önerisi ile "Türk Primitifleri" olarak adlandırılan, Ahmet Bedri, Tefvîk Beşiktaş, Hüseyin Karagömrük, Darüşşafakalı Hüseyin vb. sanatçıların, eserleriyle örnekledikleri üslup dönemi incelenir. Büyük bir kısmının içinden yetiştikleri Darüşşafaka Lisesi'nin adı ile "Darüşşafakalılar" olarak da adlandırılan bu sanatçılar duru, mistik fakat basit bir izlenim uyandıran doğa ve mimari konulu resimler yapmışlardır. Bu sanatçılar resimlerini fotoğraflardan yapmalarına karşın kimi düzenlemelerinde konuda ayıklamalara giderek objektifin nesnellliğini aşan saf ve titiz bir duyarlılığa sahip manzara ressamlığına ulaşmışlardır. Özellikle bu tutum asker ressamı kuşağı içinde yer alan Hüseyin Zekai Paşa'nın resimlerinde en belirgin şekilde kendini gösterir.

Hüseyin Zekai Paşa hatta ondan önce Süleyman Seyyid'in resimlerinde görülmeye başlayan izler, 1900'lerin başlarında İbrahim Çallı, Nazmi Ziya Güran ve Hikmet Onat gibi temsilcileriyle Türk resmine yerleşecek olan izlenimciliğin belli belirsiz izleridir. 1914 kuşağı da denilen Türk resminin yeni döneminden önce bu dönemin Hoca Ali Rıza ve Halil Paşa gibi iki öncü sanatçısından söz etmek gerekir. Nakış nakış İstanbul manzaralarını işleyen Hoca Ali Rıza modern manzara resminin Türk resmindeki ilk önemli ismidir. Osman Hamdi Bey'in temsil ettiği arkaik dönemden kesinlikle ayrılır. Halil Paşa da çağdaşı Hoca Ali Rıza gibi

Önceki kuşaktan çok, yeniye bağlıdır. Bu iki sanatçı yukarıda da belirtildiği gibi 1914'ten sonra esmeye başlayan yeni havanın, bir başka deyişle izlenimciliğin müjdecisi olmuşlardır.

1914 kuşağı batılı anlamdaki resmi bugünkü anlayışımıza en yakın biçimde yorumlayan bir dönemdir. Türk izlenimciliğinin en güzel örnekleri bu dönemin sanatçılarının ürünlerinde görebilir. İbrahim Çallı, o zamana değin kadın konusuna yaklaşmaktan korkan Türk resmine çıplak kadın konusunu sokmuştur. Yine **Feyhaman Duran**, portreyi Türk resmine bu yıllarda sokmuş ya da en azından yerleştirmiştir.

Türk resmi gelişimini sürdürürken ilk gruplaşmalar, ilk topluluklar da ortaya çıkmaya başlar. 1908 yılında kurulan "**Osmanlı Ressamlar Cemiyeti**" isim değiştirerek önce 1921'de "**Türk Ressamlar Cemiyeti**" ardından 1926'da "**Türk Senoyi-i Nefise Birliği**" adını alır. Daha sonra bu da değişerek topluluğun adının "**Güzel Sanatlar Birliği**" olmasında karar kılınır. Sanat tarihimizde önemli bir yeri olan bu topluluğun ardından **Nurullah Berk**, **Refik Epikman**, **Şeref Akdik**, **Eşref Üren**, **Mahmut Cüda** ve **Cevat Dereli** gibi sanatçıların oluşturduğu "**Müstakil Ressamlar ve Heykeltıraşlar Birliği**" kurulmuştur. Grup, üyelerinin üslup ve kişilik birlikteliği göstermesine rağmen çağdaş resmin kökleşmesi yönünde çok olumlu bir hareket olmuştur. Ancak yine de genel bir üslup birliği sayılmasa da bir kısım grup üyeleri, en azından bir süre konstrüktivist kaygılardan hareketle bir üsluplaşmayı ve geometrikleşmeyi yansıtan teknik anlatım yolunu izlemişlerdir.

Çağdaş Türk resim sanatı tarihinde "**Müstakiller**"den sonra 1933 yılında aralarında bir kısım 'müstakiller' inde bulunduğu sanatçılar grubu "**D Grubu**"nu kurmuşlardır. Türk resim ve heykel sanatının dördüncü topluluğu olan D Grubu, kübizmin ve soyut sanatın genel kabul görmesine eğilimli sanatçılardan oluşmuştu. **Zeki Faik İzer**, **Nurullah Berk**, **Cemal Tollu**, **Elif Naci**, **Abidin Dino** ve **Zühtü Müridoğlu** gibi sanatçılardan meydana gelen topluluk 'müstakiller' hareketine alternatif bir gruplaşma idi. Daha sonraki yıllarda bazı grup üyeleri tutumlarını yumuşatarak soyut geometrik kompozisyonlarında ısrarcı olmamışlar ve hatta yan ger-

çekçi bir yaklaşımın sezildiği figüratif resme yönelmişlerdir. D Grubu, daha sonraki yıllarda bir üslup birlikteliği şeklinde olmasa da yeni yeni katılan sanatçıların etkinliklerini bir araya getirmesi bakımından olumlu etkilerini sürdürmüştür. Bu arada grup etkinlikleri içinde yer almayan ancak Türk resmi için önemli olan isimler ortaya çıkmıştır. **Fikret Mualla**, **Ayetullah Sümer**, **Turgut Zaim** bu sanatçılar arasında sayılabilir.

1940'ta birlikte Türk resminde soyutlamacı, dışavurumcu eğilimler iyice ağırtık kazanır. Bu arada, D Grubu'nun Türk resmine hiç katkıda bulunmadığını, yalnızca batının eğilim ve tekniklerini aktardığını ve toplum sorunlarına yabancı kaldığını ileri süren bir grup genç sanatçı "**Yeniler Grubu**" adıyla yeni bir grup kurarlar. Ancak, **Nuri İyem**, **Turgut Atalay**, **Ferruh Başağa**, **Mümtaz Yener**, **Haşmet Akal**, **Agop Arad** ve **Avni Arbaş**'tan meydana gelen grup çok geçmeden dağılınca bu sanatçılar daha sonraki yıllarda grubun kuruluşu sırasında belirledikleri hareket noktalarından çok daha farklı eğilimlere yönelmişlerdir. Yeniler hareketinden sonra 1946 yılı mayısında **Bedri Rahmi Eyüboğlu**'nun on öğrencisi "**10'lar Grubu**"nu kurmuş ve bu grup da öncekiler gibi Türk resmine yeni bir tad ve renk getirmiştir. Grup üyelerinden **Nedim Günsür** ve **Neşet Günal** hâlî öğrencilerin de sezildiği dışavurumcu üslupları ile toplumsal çelişkileri resimlemişlerdir. Yine gruptan **Orhan Peker** ve **Turan Erol** o yıllarda yeni denemeleri ile dikkati çekmişlerdir.

1960'larda birlikte Türk resminde "**Mavi Grup**" adıyla yeni bir topluluk ortaya çıkar. Üyeleri **Adnan Çoker**, **Sarkis**, **Tülay Tura**, **Devrim Erbil** ve **Altan Gürman**'dir. Yine bu dönemde yoğun bir çaba içinde görünen sanatçılar arasında da **Özdemir Altan**, **Ömer Uluç**, **Erol Akyavaş**, **Fethi Arda** ve **Burhan Uygur**'un adlarını sayabiliriz.

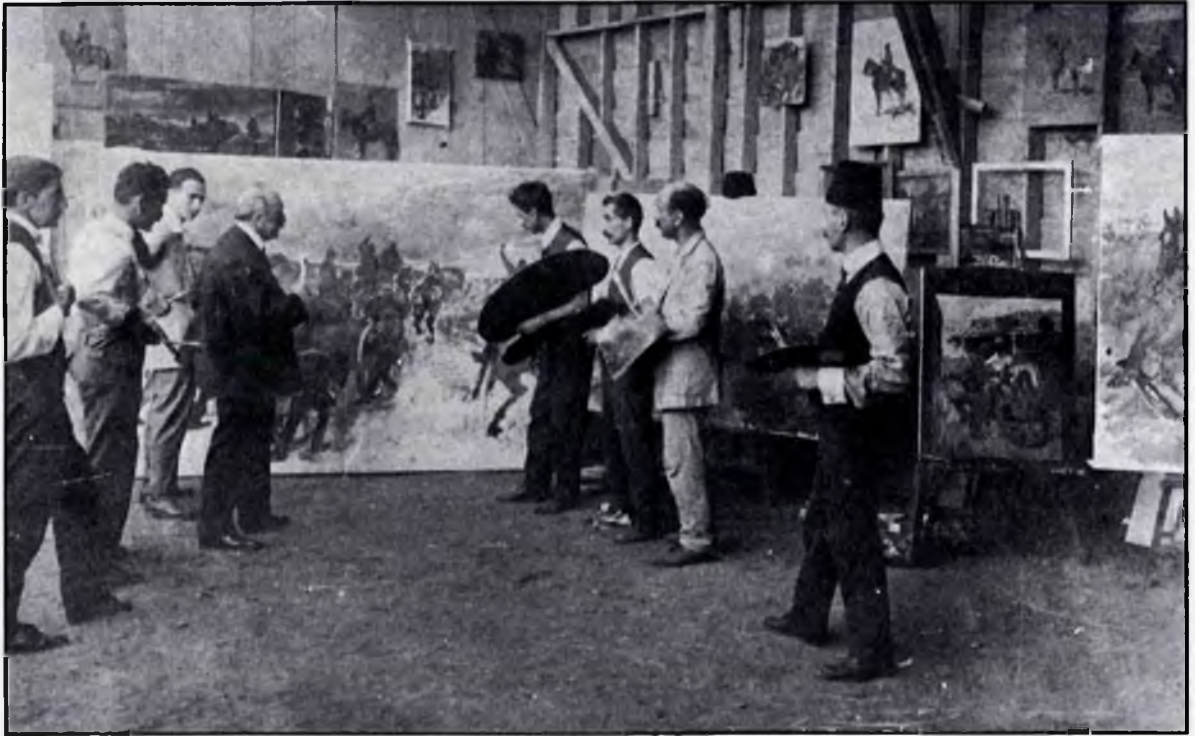
İstanbul Merkezli bu sanatsal yoğunlaşmaya paralel olarak aynı yıllarda Ankara'da **Turgut Zaim**, **Eşref Üren**, **Refik Epikman**, **Cemal Bingöl**, **Abidin Elderoğlu**, **Cemal Tollu**, **Malik Aksel** ve **Nurullah Berk** gibi sanatçıların 15-20 yıl önce temelini attığı, İstanbul'a alternatif olmayan ancak yine de İstanbul'dan farklı bir havada sanat ortamı oluşmuştu. Özellikle 1970'li yıllarda etkinlikleri artan **Adem Genç**, **Halil Akdeniz**, **Hayati Misman**, **Zahit Büyükişleyen** ve **Habip Ay-**

doğdu gibi çoğu Ankara çıkışlı bu sanatçılar çağdaş Türk resmine önemli katkılar yapmışlardır.

1990'lı yıllara geldiğimizde görülmektedir ki durum eski yıllardan oldukça farklıdır. Bu farklılık özellikle iki ana konu ile bellirginlik kazanmaktadır. Birincisi sanatçılarla, ikincisi de resmin piyasa ve pazarlama ürünü olarak emtia niteliği kazanmasıyla ilgilidir. Son beş on yıldır kimi bir iki aylık bir kurs bitirerek, kimi de otodidakt havasıyla ortaya çok sayıda ressam çıkmıştır. Ancak, bunların içinde geçmiş

dönemlerde olduğu gibi rengiyle, biçimiyle Türk resmine iz bırakabilecek çok az sayıda sanatçı varlığını sürdürebilecektir. Diğer farka gelince 1980'li yıllarda Türk resmi bir piyasa kazanmış artık batıdaki anlamda alınıp satılır bir sanatsal obje niteliği kazanmıştır. Kanımca 1980'li yıllar gelecekte tür ve teknik araştırmalarıyla, denemelerle geçmiş bir dönem olarak anılacaktır. Bu yıllarda eskiden beri çabalarını sürdüregelen eski kuşak sanatçıların yanı sıra yeni deneysel çabaları ile göz dolduran ve gelecekleri için umut veren genç sanatçılar da ortaya çıkmıştır.

1. Prince Abdümejjit, Avni Liffi, Namık İsmail, Ali Cemal M. Ruhi Arel, Sami Yetik, İbrahim Çallı and Hikmet Onat in the Şişli studio set up by Enver Pasha to capture scenes of World War I on the Turkish fronts.



1. I. Dünya savaşında Türk cephelerini resimlerle anlatmak için Enver Paşa tarafından Şişli'de kurulan atelyede Şehzade Abdülmecit, Avni Liffi, Namık İsmail, Ali Cemal M. Ruhi Arel, Sami Yetik, İbrahim Çallı, Hikmet Onat birarada

THE CONTEMPORARY TURKISH PAINTING

The story of contemporary Turkish art begins approximately one hundred and fifty years ago, with the westernization movement that changed only art but political and social life as well in this country. In the mid-19 th century, when the Ottoman Empire was adopting European social and political institutions, art too was affected, gaining a contemporary quality that set it apart from the traditional forms of the past. The changes in this direction were reflected in the work of Turkish artists, who emerged as artist in the contemporary sense of the word. It should be made clear, however, that the present-day status of contemporary Turkish painting cannot be explained by reference to a mere century-and-a-half of history. If there were no deeply rooted tradition to begin with, what could have been accomplished in a period of years amounting to no more than two or three human lifetimes.

One sign of westernization in the 19 th century Ottoman Empire was the appearance on the palace walls of paintings by such vogulish European artists as Gérôme, Harpignies, Aivazowsky and Fromentin. Meanwhile, Turkish students were being sent to Europe for the first time to pursue the study of painting and its craft. This was a period during which foreign artists were invited to Turkey and paintings were purchased from abroad. Quite naturally, a first generation of Turkish painters emerged who had been trained in European countries. Chief among these were Ferik Tefvik Pasha, Hüsnü Yusuf, Servili Ahmet Emin, Süleyman Seyyid and Şeker Ahmet Ali Pasha. Although the title of pasha naturally came later in life, it will be seen that most of these artist were initially educated in military academies, but there were also those who came out of the civilian schools which were newly being started up. The opening in 1883 of a school of fine arts, bearing the highly dignified name *Sanayi-i Nefise Mekteb-i Alisi*, marked the institutionalization of training in the plastic arts.

The first stage of contemporary Turkish art is embodied in the works of Ahmet Bedri, Tefvik Beşiktas, Hüseyin Karagömrük, Darüşşafakalı Hüseyin and others referred to by the French critic Renée Huygue as "Turkish Primitives". Known in their own country by the name of the *lycée* which many of them attended-Darüşşafaka-these artists, in their treatment of subject matter drawn from nature and architectural monuments, tended toward mysticism balanced by a clear simplicity. Although they worked from photographs, in certain compositions they managed landscape painting of a pure, fastidious sensibility, increasingly independent of the data reported by the camera's lens. This is most apparent in the works of Hüseyin Zekai Pasha, another who belonged to the "soldier's corner" in this initial generation of contemporary Turkish artists.

The signs which manifest themselves in the canvases of Hüseyin Zekai Pasha, and indeed before him in the work of Süleyman Seyyid, picked up in the early 1900s by İbrahim Çallı, Nazmi Ziya Güran and Hikmet Onat, are the tentative marks of that impressionism which was later to make it self more strongly felt in Turkish painting. We cannot discuss the 1914 generation, as it is sometimes referred to, without first mentioning two artists who paved the way for it, Hodja Ali Rıza and Halil pasha. The former, with his carefully detailed lanscapes of Istanbul, was in fact the first Turkish landscape painter of note in the modern era, breaking cleanly with the more primitive period represented by Osman Hamdi. Halil Pasha, too Hodja Ali Rıza's contemporary had a far stronger affinity with the coming wave than with the generation that preceded him. As stated above, these two artists are harbingers of the impressionism which would come to the fore in Turkey after the year 1914.

The art of this generation comes closest to what we-

mean today by modern painting, and they gave us the finest examples of Turkish Impressionism. İbrahim Çallı introduced nude female subjects into his work, something no one had dared to do before him. Felhaman Duran was meanwhile establishing the portrait as a Turkish art form.

As Turkish art developed it was only natural that groups and schools should emerge and that societies should be formed. "Osmanlı Ressamlar Cemiyeti" the society of Ottoman artists came into being in 1908, changed its name in 1921 to the Society of Turkish Artist and shortly thereafter in 1926 changed it once again to "Güzel Sanatlar Birliği", the Union of Fine Arts. It occupies an important place in the history of art in this country and was superseded by a new group, "Müstakil Ressamlar ve Heykaltarşlar Birliği", The union of Independent Painters and Sculptors including such prominent artists as Nurullah Berk, Refik Epikman, Şeref Akdik, Eşref Üren, Mahmut Cüda and Cevat Dereli, the group constituted an important movement in the establishment of modern painting in Turkey, although it may never have managed to develop a recognizable unity of style. This last remark must be qualified somewhat, for a group within the union did distinguish itself by technical means that reflected a stylistic and geometric tendency rooted in constructivist concerns.

In 1933 formed "Group D", the fourth such affiliation in modern Turkish art history, and which included some of the old "Independents". Group D's stance was an acceptance of cubism and other abstract approaches. Numbering among its adherents such artists as Zeki Faik İzer, Nurullah Berk, Cemal Tollu, Elif Naci Abidin Dino and Zühtü Müridoğlu, it was conceived as an alternative to the Independent movement. In later years there came a softening of the Group D credo, as some adherents gave up their insistence on abstract geometric composition, even going so far as to permit themselves figurative canvasses in which quasi-realistic painting made itself felt. Although its contribution did not ultimately take the form of a stylistic consensus, Group D played an important role in later years, providing a nexus through which newcomers could display their work together. There were, however,

important figures emerging in Turkish art who did not affiliate themselves with the group—among these we might mention Fikret Mualla, Ayetullah Sümer and Turgut Zaim.

1940 ushered in abstract expressionism as the predominant school in Turkish painting. At this point a group of young artists stepped forward, protesting that Group D had nothing to contribute Turkish painting and that it merely led to the imitation of European trends and techniques. The affiliation which they started, and named "Yeniler" for their newness, included Nuri İyem, Turgut Atalay, Ferruh Başağa, Mümtaz Yener, Haşmet Akal, Agop Arad and Avni Arbaş. It did not last long and the individual artists later diverged greatly from the principles of the movement, adopting quite disparate styles and approaches as the years went by.

In May of 1946 ten students of Bedri Rahmi Eyüpoğlu came together to form "10'lar Grubu", The Group of Ten, and like those movements that had preceded them, they too brought to Turkish painting a new style and flavor. Nedim Günsür and Neşet Günal employed expressionism that carried intimations of the naïve to portray certain contradictions in society. Two other members of the group, Orhan Peker and Turan Erol, had experimental styles which attracted notice even at that early stage of their careers.

In the 1960s a new affiliation emerged, The Blue Group, in the ranks of which there were such artists as Adnan Çoker, Sarkis Tülay Tura, Devrim Erbil and Altan Gürman. Other painters very active at this time were Özdemir Altan, Ömer Uluç, Erol Akyavaş, Fethi Arda and Burhan Uygur.

While these developments were taking place in Istanbul, another circle was forming in the capital, Ankara. Initiated some fifteen to twenty years ago this circle was made up of such artists as Turgut Zaim, Eşref Üren, Refik Epikman, Cemal Bingöl, Abidin Elderoğlu, Cemal Tollu, Malik Akseil and Nurullah Berk. While not conceived of as opposing or providing an alternative to the Istanbul school, it did have a distinctive character of its own. In the 1970s especially, such Ankara-based artists as Adem Genç, Halil Akdeniz,

Hayati Misman, Zahir Büyükkışlayen and Habib Aydoğdu made significant new contributions to Turkish painting.

The decade of the 90s has seen a markedly different pattern. The artists now on the scene are not the artists of yesterday, while the market for art has been radically transformed, with paintings treated as a commodity. The past five years have seen a proliferation of art activity, with work being produced by people who have taken a one or two month course in the techniques of painting, or in some cases are simply selftaught. Needless to say, very

few of these have the mordancy of color, line or form required to leave a permanent mark on Turkish painting. At the same time is now a large market for the work, with is bought and sold like any other hedge or investment, as in the west. It is my view that the 80s in Turkish art will be remembered as a time of exploration in form and technique. There are certain artists still producing fine work who have been on the scene for many year, while new and promising talent is also stepping forward.

II.

ÖNCÜLERDEN GÜNÜMÜZE

ÇAĞDAŞ

TÜRK RESSAMLARI

1936 yılında zamanın Güzel Sanatlar Akademisi'nde düzenlenen "50 Yıllık Türk Sanatı Sergisi"nde ilk kez "Türk İptidaileri" olarak nitelenen, daha sonra da Fransız sanat yazarı **Renée Huygue**'nin önerisi üzerine "Türk Pirimitifleri" olarak adlandırılan sanatçılar batılı anlamdaki Türk resminin gelişim periyodu dışında kalıp bu sürece bağlı olmamaları nedeniyle, kendi başlarına ele alınmaları kanımızca daha doğru olacaktır. Gerçi, geçmişi Uygur duvar resimlerine

değin giden Türk Resim Sanatı genel kapsamı içinde ortak üslup özellikleriyle bir dönem özelliği ortaya koymuşlarsa da bu dönem, başı ve sonu itibarıyla modern Türk resminin diyalektik gelişim çizgisi üzerinde yer almaz.

Bu dönem ve üslup özelliklerinin ilk temsilcileri olarak yer alan **Ahmet Şekür**, **Ahmet Bedri**, **Hilmi Kasımpaşalı**, **Giritli Hüseyin**, **Mehmet Kangır**, **Hüseyin Karagümrük** çoğunluğunu soray fotoğrafçısı **Abdullah Frères** in çektiği fotoğ-

1. Mehmet Kangır, "Çağlayan Parkı" Ölül on Canvas 72.5 x 92 cm



1. Mehmet Kangır, "Çağlayan Parkı" Tuval Üzerine Yağlıboya 72.5 x 92 cm

raflardan yararlanarak **Yıldız ve Topkapı Sarayları**'na ait görüntülerle, kimi İstanbul dışı manzaraları resimlemişlerdir. Duru, mistik fakat basit bir izlenim uyandıran resimlerinde doğa ve mimari strüktür tutkusunu yine basit ama devirlerin anlayış biçimine uygun bir içtenlikle birleştirmişlerdir. Büyük bir kısmının içinden yetiştikleri **Darüşşafaka Lisesi**'nin adı ile 'Darüşşafakalılar' olarak da anılan bu sanatçılar, resimlerini fotoğraftan çalışmalarına karşın kimi düzenlemelerinde ayıklamalara giderek, objektifin nesnellliğini aşan, saf titiz bir işçiliği ortaya koyan duyarlı peysaj yaratmalarına ulaşmışlardır.

Özellikle bu tutumu ileride **Hüseyin Zekai Paşa** (1860-1919)'nın "**Söğüt'te Ertuğrul Gazi Türbesi**"ni konu alan resminde belirgin olarak görebiliyoruz. İstanbul Üniversitesi kitaplığında 99760 numaralı albümde yer alan bir fotoğraftan yaptığı resimde küçük elemanların kaldırılması ve değiştirilmesinden başka hiç bir farklılık görülmez. Ancak renk ve tonlama ile ilgili olumlu nitelikleri dikkati çeker. Bütünüyle askeri okul çıkışlı bir sanatçı olan Hüseyin Zekai Paşa bir ekol yaratma özlemi göstermekten çok, yetenekleri ile kendi üslubunu billurlaştırmaya çalışmıştır. Döneminin diğer sanatçılarından farklı olarak, fotoğraftan biçim yansımalarını gerçekleştirirken biçimleri üstün renklendirmeciliği ile de kuşatarak tablattan çalışmışçasına yaratıcı bir düzeye ulaşmıştır. Sanatçı, Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi'nde bulunan "**III. Ahmet Çeşmesi**" tablosunda da fotoğrafın derinliğini daha da artıran ayrıntıları resim diline çeviren ve yer yer eserin ihtiyacına göre gölge-ışık gibi katkılar da yapmıştır.

Osmanlı Ülkesi'nde başlayan batılılaşma hareketleri, kısa bir sürede olmasa da zamanla bütün sosyal kurumları etkilemiştir. Bu batılılaşma çabaları içinde ilk ele alınan konulardan biri orduyu modernleştirme olur. Bu doğrultuda da ülkede batılı eğitim ve öğretim sistemlerini uygulayan askeri okullar açılır. "**Mühendishane-i Berri Hümayun**" ('794) adını taşıyan bu okulların ilkinde, batı perspektif kuralı ile nesneyi iki boyutlu yüzey üzerine modle ederek göstermeye yarayan ışık-gölge uygulaması gibi kurallar resim eğitimi müfredatı içinde yer alır. Bu okulu, **Harbiye** (1831) (Kara Harp Okulu), **Bahriye** (Deniz Harp Okulu) gibi yenileri izlemiştir. Ressam sınıfından subayların bile yetiştirildiği bazı belgelerden anlaşıldığı bu dönemde, Mühendishane batı usulünde resim yapan ilk önemli sanatçıların yetiştiği okul olmuştur. **Ferik İbrahim Paşa** (1815-1899) Mühendishane'den, **Ferik Tevfik Paşa** (1819-1866) ise Harbiye'den yetişen en eski mezunlardır.

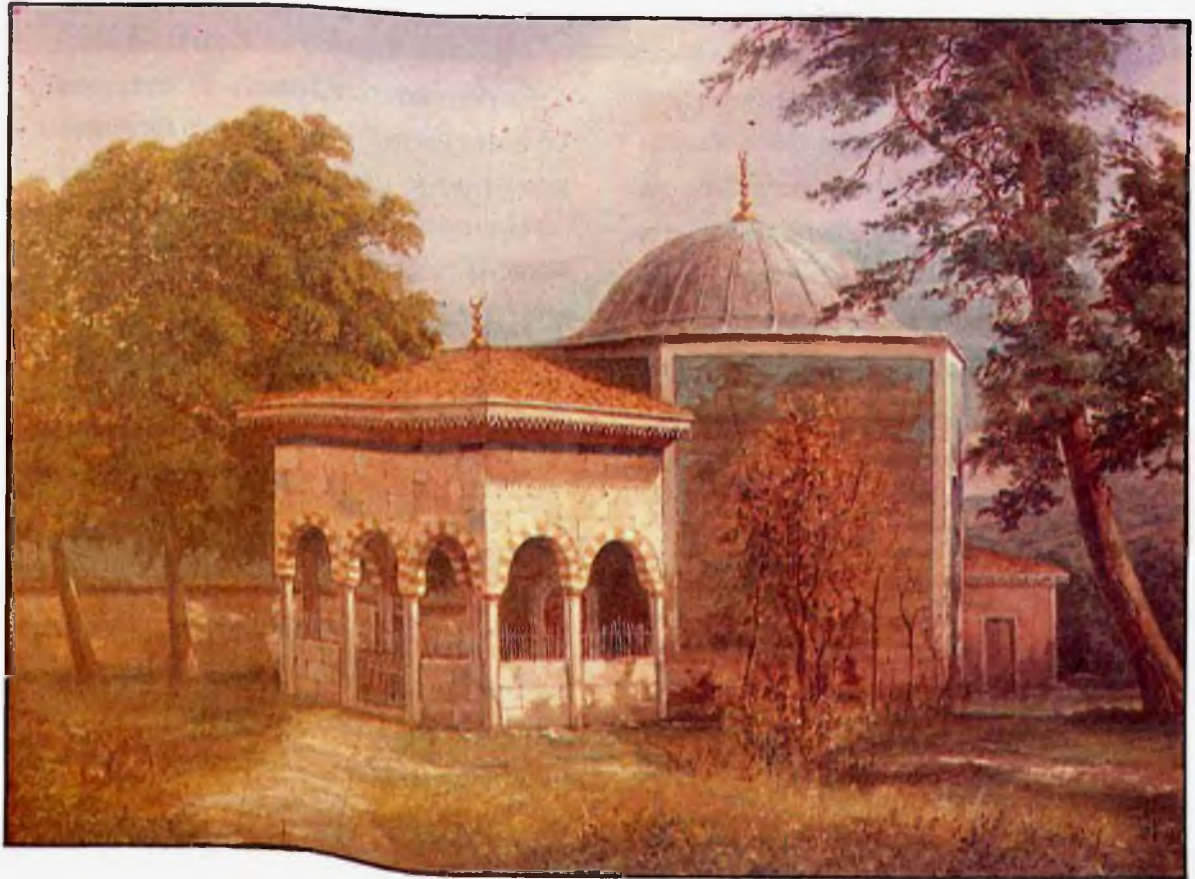
Farklı eğilim ve üsluplar ortaya koymalarına rağmen kaynak itibarıyla asker olmaları nedeniyle 'Asker Ressamlar' olarak adlandırılan kuşaktan **Osman Nuri Paşa** (1839-1906) ile **(Şeker) Ahmet Ali Paşa** (1841-1907)'nin üslup birliği 'Darüşşafakalılar'dan pek farklı değildir. Yalnız bunlarda farklı olarak çizgisel resme ilk geçiş belirtileri görülür. Renk zenginliği ve fırça serbestisinin de ilk denemelerine girerler. Özellikle Şeker Ahmet Paşa, **Constable**'in doğal lirizmini hatırlatan manzaraları ile Hollanda geleneğine bağlı natürmortlar yapmıştır.

TURKISH PAINTERS FROM THE PIONEERS TO THE CONTEMPORARIES

The artists who were first presented as Turkish Beginners in an exhibition inaugurated at the Fine Arts Academy in 1936 and later on were named "Turkish Primitives" upon the suggestion of Renée Huygue, a French art critic. It will be more proper to study them separately as they were not in the revolutionary period of Turkish Occidental Painting and not organically attached to this era. Although the Turkish art of painting which extends up to the Uygur murals has presented periodical characteristics with its properties of common styles, this period is not in the orbit of

modern Turkish painting, neither by its commencement nor by its ending. Some of the representatives of this period and style, Ahmet Şekür, Ahmet Bedri, Hilmi Kasımpaşalı, Giritli Hüseyin (Cretan) Mehmet Kangır, Hüseyin Karagümrük mostly drew the Yıldız and Topkapı Palaces, they also did some landscapes outside of İstanbul by using the photographs taken by the Abdullah Brothers, Imperial photographers. They combined their natural and architectural passions creating clear, mystical also simple impressions in painting, by a sincere and simple style con-

2. Hüseyin Zekai Paşa "The Tomb of Ertuğrul Gazi in Söğüt" Oil on Canvas. 78 x 100 cm



2. Hüseyin Zekai Paşa "Söğütte Ertuğrul Gazi Türbesi" Tuval Üzerine Yağlıboya, 78 x 100 cm

forming to the understanding of its period. They were also known as *Darüşşafakalılar*/Students of *Darüşşafaka* High School. They drew from photographs and created genuine, sensitive original landscape works by screening some of the composition and eliminating optical errors of the lenses.

We can clearly observe this peculiarity in Hüseyin Zekai Paşa's (1860-1919) work which depicts "Ertuğrul Gazi's Mausoleum in Söğüt". This work has no major differences than the photograph which is in an album with serial number 99760 in the Istanbul University Library, except the exclusion or displacement of some minor elements in the painting, but with some affirmative qualities regarding colour and values. It is interesting. As an artist with military background Hüseyin Zekai Paşa tried to crystallize his personal style in support of his own capacity rather than showing the desire of the foundation of an artistic way. In a completely distinct way from other artists of his period. He achieved a creative level similar to open air working by enveloping the forms with a high colouring manner after fixing the contours through the photograph. On his work "Fountain of Ahmet III" in the Ankara state Museum of painting and sculpture, he made some contributions to the canvas by interpreting detail elements such as light and shade to increase the depth of field of the photograph and responded to the artistic needs of the work.

The westernization movements, commencing in Ottoman territory affected all social institutions in the course of time, even though not in a short period. Among these activities one of the high priority subjects was the modernization of the Armed Forces. To realize this goal, military schools were opened with an occidental education and training system. *Mühendishane-i Berr-i Hümayun* (1794) Imperial College of Engineering was one of them. The educational program of drawing in this college included subjects such as modern perspective rules and depiction of a pattern by modelling it on two dimension surface for application of the light-shade principle. The new schools such as the military Academy (1831) and Naval Academy followed this college. The Imperial College of Engineering was the first source to produce leading artists. Ferik (Brigadier) İbrahim Paşa (1815-1899) was the first graduate of Imperial College and Ferik Tevfik Paşa (1819-1866) of the military Academy.

Though they represented different trends and styles, due to their military background this generation were called "Soldier Painters", Osman Nuri Paşa (1839-1906) and Şeker Ahmet Paşa (1841 - 1907), two of this generation, are not much different from the group 'Darüşşafakalılar' in their stylistic unity. They attempted first experimentations on colour abundance and agility of brush. Particularly Şeker Ahmet Paşa painted still lifes in a Flemish tradition and landscapes reminiscent of Constable's natural lyric style.



3. (Şeker) Ahmet Ali Paşa "Natürmort" Tuval Üzerine Yağlıboya, 89 x 128 cm.

Osman Hamdi Bey (1842-1910)

● Çağdaş Türk resminin önemli ilk sanatçılarından birisidir. Ressamlığı kadar arkeologluğu, etnologluğu ve müzeciliği ile de tanınmıştır. Osman Hamdi, eğitimi ve mesleki çalışmaları ile gerçek bir Osmanlı aydınıydı. **Sanayi-i Nefise Mekteb-i Alisi / Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar (Akademisi) Fakültesi'nin kurucusudur.**

Ressam Osman Hamdi, yukarıda sözünü ettiğimiz 'primitifler'den pek çok yönüyle ayrılır. Bu ayrış her yönüyle kendi lehinedir. Büyük çoğunluğunu kendi çektiği fotoğraflardan yararlanarak yaptığı resimlerle Türk resminde gerçekçilik kapısını aralayan öncü sanatçılardan birisi olmuştur. Sanatçı fotoğraflardaki figür ve giysiler üzerinde değişiklikler yaparak ilginç sonuçlar ortaya koymuştur. **Osman Hamdi Bey**'in resminin bir başka özelliği de Türk resminin o resimlerle âdeta natürmort ve manzaralardan oluşan dar

kapsamlı repertuarından kurtularak figüre, portreye özellikle de çok figürlü kompozisyonlara kavuşmuş olmasıdır 2.

● He is one of the most important persons of initial Turkish Contemporary painting and has been recognized as an archeologist, ethnologist and museum curator as well as a painter. Osman Hamdi was a genuine Ottoman intellectual, made a name as a member of a distinguished family, well educated and succesful professional studies. He is the founder of Sanayi-i Nefise Mekteb-i Alisi/ Imperial College of Fine Arts later the Fine Arts Academy now the University of Mimar Sinan.

The painter Osman Hamdi differs from the Turkish Primitives mentioned above from many points of view. This difference is in his favour in every respect. He was one of the leading artists who opened the gate of realism in Tur-

kish painting made by using photographs most of which he personally took. He obtained interesting results by modifying the figures and clothings in the photographs. Another characteristic of Osman Hamdi Bey's painting attained a composition of figures portraiture and multiple figures by recovering it from its narrow scoped way consisting of still lifes and landscapes.

Osman Hamdi Beyle yaşıt olan **Süleyman Seyyid** (1842-1913) natüramorları ile tanınmıştır. Dikkatli gözlemciliği ve zıt renkleri ustaca kullanarak resme hacim kazandırması ile dikkatleri çeker.

Of the same age as Osman Hamdi Bey is known for his still lifes. He drew attention as a careful observer and increasing the volume by using the contrast colours in masterly fashion.

4. Osman Hamdi Bey "The Arms Merchant" (1908) Oil on Canvas. 175 x 130 cm



4. Osman Hamdi Bey "Silah Taciri" (1908) Tüyb. 175 x 130 cm

Hoca Ali Rıza (1858-1930)

● Kemal Erhan, "Hoca Ali Rıza" adlı kitabına yine bir ressam olan Sami Yetik'in, "Türkiye'de ilk resim sevgisini uyandıran, okul çocuklarına kurşun kalemin güzelliğini tanıtan, orduda eli boya ve fırça kullanmaya yatkın subaylar yetiştiren bir verimlilik kaynağı aranırsa, Üsküdarlı Hoca Ali Rıza'yı göstermekte hiç tereddüt edilmemelidir," diyen sözleriyle başlamıştır. Nokış nakış boyadığı İstanbul manzaraları ve 'hayalleri' ile Hoca Ali Rıza batıya yönelen Türk resminin ilk fokat özgün ressamlarından birisidir. Osman Hamdi kuşağından kesinlikle ayrılır. Adı Üsküdarlı birlikte anılan sanatçı, Üsküdar'ın Ahmediye Mahallesi'nde doğmuştur. Babası suvari binbaşı Mehmet Rüşdü'dür. Asker resamlardan Osman Nuri Paşa (1839-1909) ile Süleyman Seyyid (1842-1913) sanatçının harpokulu yıllarında öğretmeniğini yapmışlardır.

● Kemal Erhan begins his book, titled "Hoca Ali Rıza" with Sami Yetik's following statement who is also a painter "When one looks for a source who induced the love of painting for the first time in Turkey, introducing the beauties of pencil to school children, bringing up the officers of the army to use brushes and colours, one should surely present Hoca Ali Rıza (Teacher) of Üsküdar." Hoca Ali Rıza, with his Istanbul Landscapes full of ornament and reveries, he is the first (sui generis) artist of western-oriented Turkish painting. He fully differs from Osman Hamdi's generation. The artist who is named for Üsküdar was born in the Ahmediye district of Üsküdar. His father was cavalry Major Mehmet Rüşdü. Osman Nuri Paşa (1839-1909) was his teachers in the Military Academy.

Halil Paşa (1860-1939)

● Hoca Ali Rıza gibi kendinden önceki kuşaktan çok, 'yeni' ye bağlıdır. Özellikle manzara anlayışları bakımından yenilikçi olarak niteleyebileceğimiz bu iki ressam 1914 yılından sonra esmeye başlayan 'yeni hava'nın müjdecisi olmuşlardır. Halil Paşa uzun yıllar figür çalışmasına karşılık, asıl

kişiliğini üslup beraberliği gösterdiği Hoca Ali Rıza gibi Boğaziçi kıyılarında bulmuş, kıyıları, denizi kendine özgü bir duygu ile resimlemiştir.

● He was more attached to the 'New' than the predecessors, as was Hoca Ali Rıza. The two artists whom we can introduce as 'progress minded' particularly due to their concept of landscape, became messengers of the 'New Trend' which started in 1914. Though he worked on figures for many years Halil Paşa discovered his own artistic personality on the Bosphorus shores as did his style-fellow Hoca Ali Rıza, and he painted sea and coasts with his personal sensibility.

5. Halil Paşa, "Landscape With Camels" (1910) Oil on Canvas. 60 x 40 cm



5. Halil Paşa, "Devell Peyzajı" (1910) Tüyb. 60 x 40 cm

6. Hüseyin of Crete, "The Garden of the (Yıldız Sarayı) Star Palace" Oil on Canvas. 65 x 81 cm



6. Gırlılı Hüseyin, "Yıldız Sarayı Bahçesi" Tüyb. 65 x 81 cm

Ömer Adil (1868-1928)

● Kişisel üslup çalışmalarında etkinleşerek tabiat ile sıkı ilişkiler içine giren ve aynı zamanda gün ışığının da tadını çıkaran bir ressamdır. **İnas Sanayi-i Nefise Mekteb-i /Güzel Sanatlar Kız Okulu'nun** bir ara müdürlüğünü de yapmıştır.

● He was a painter who set up close connections with Nature and as he developed his personal style also exploited the joy of daylight. For a period he was the principal of the Girl's Art School too.

Abdülmecit (1868-1944)

● Son Osmanlı Halifesidir. İlk Türk ressamlarını Avrupa'ya eğitime gönderen 32. Osmanlı Padişahı **Sultan Abdülaziz'in** oğludur. Renkçi ve gerçekçi öğelerle resim yapmıştır. Figüratif resimleri oldukça başarılıdır.

● He was the last Ottoman Caliph and Son of Sultan Abdülaziz who sent the first Turkish Painters to Europe for education. Abdülmecit worked with a realistic and colourist understanding. His figurative paintings are fairly successful.

7. Abdülmecit Efendi, "Goethe in the Harem" Oil on Canvas. 132 x 173 cm.



7. Abdülmecit Efendi, "Haremde Goethe" Tüyb. 132 x 173 cm.

Ahmet Ziya Akbulut (1869-1938)

● Asker kökenli bir sanatçıdır. Resim eğitimini ve öğrenimini Osman Nuri Paşa ve Hoca Ali Rıza'nın yanında yapmıştır. Bir süre Sanayi-i Nefise de öğretmenliği de vardır. Detaya inen plastik araştırmacılığı ve perspektif deneyimleri ile resimleri ilgi çekicidir.

● Hea was a painter with 'Soldier' background. Osman Nuri Paşa and Hoca Ali Rıza were his teachers. For a short period he was teacher at the Fine Arts Academy. He is well known for his plastic researches into extreme details and experiments in perspective in painting.

8. Ahmet Ziya Akbulut, 'Tomb of the Architect Sinan' Oil on Canvas.



8. Ahmet Ziya Akbulut, 'Mimar Sinan Türbesi' TüYB.



9. Ahmet Bedri, 'Alman Çeşmesi' Tüyb. 65 x 81 cm

Ahmet Bedri (1871 - ?)

● Sami Yetik'in "Hoca Ali Rıza'nın beğendiği bir ressam" şeklinde tanıttığı 'Darüşşafakalı' ressamlardan **Ahmet Bedri** resimlerine dönemin diğer Darüşşafakalı sanatçıları gibi Sultan'dan 'caize'yi hak etmek için 'Bedri Kul-ları' şeklinde imza atmıştır. Resimlerinde tonal perspektif dikkat çekicidir. Aynı grup içinde ele alınan **Girilli Hüseyin** (1873-?) ve **Darüşşafakalı Hüseyin**'de (1873-?) Darüşşafaka Lisesi'nden mezun olmuşlardır (1891). Bu iki sanatçı fotoğraftan çalışmak gibi ortak teknik yöntemleri yanında, doğaya bakış ve yorumlama biçimleriyle dönemlerinin anonim üslûbunun oluşumunda etkin olmuşlardır.

● Sami Yetik introduces him as "A painter whom Hoca Ali Rıza liked". He was Darüşşafakalı and he autographed his works 'Bedri, your servant' to receive a reward from the Sultan, as did other 'Darüşşafakalı' painters. The tonal perspective is interesting in his works. From the same group **Girilli Hüseyin** (cretan) (1873-?) and **Darüşşafakalı Hüseyin** (1873-?) also graduated from Darüşşafaka high school (1891). These two artists in addition to their mutual techniques such as copying from photographs, also affected each other in the development of their viewing and interpreting nature in the formation of their own anonymous styles.

Celal Esat Arseven (1875-1971)

● Hoca Ali Rıza ile Fausto Zonaro (1854-1929)'dan resim dersleri aldığı bilinen sanatçı, daha çok bir suluboya ressamı olarak tanınmıştır. C. E. Arseven, çok yönlü bir kültür adamıdır. Uzun yıllar İstanbul'da, Akademi'de şehircilik kürsüsü profesörlüğü yapmıştır. Yaşamı boyunca Türk sanat tarihine çok önemli eserler kazandırmıştır. II. Abdülhamid dönemi paşalarından Müşir Esat Paşa'nın oğlu olan Celal Esat Arseven, I. Dünya Savaşı yıllarında Enver Paşa'nın Şişli'de açtığı, Hikmet Onat, İbrahim Çallı, Hüseyin Avni Lifij, Namık İsmail, Ali Cemal, Mehmet Ali Lağa, Sami Yetik, Diyarbakırlı Tahsin, Üsküdarlı Cevat Gökteniz gibi ressamları bir araya toplayan atelyenin kuruluşunda etkin olmuştur. Bir ressam olarak burada andığımız Arseven Türk sanat tarihçiliği mesleğinin de ilklerinden birisidir.



2. Celal Esat Arseven

● The artist who was known as a student of Hoca Ali Rıza and Fausto Zonaro (1854-1929) has been recognized mainly as a water colourist. Celal Esat Arseven was a multi-Disciplinary intellectual. He worked as Professor of Urbanism in the Fine Arts Academy in Istanbul for many years. During his life he contributed numerous very valuable works to Turkish art. His father was Field Marshal Esat of the Abdülhamid II period.

Celal Esad Arseven was one of the key persons who worked in the opening of a studio in Şişli, organized by Enver Paşa, Hikmet Onat, İbrahim Çallı, Hüseyin Avni Lifij, Namık İsmail, Ali Cemal, Mehmet Ali Lağa, Sami Yetik, Tahsin of Diyarbakır and Cevat Gökteniz of Üsküdar were met in this studio.

It is a professional duty to mention that Célâl Esad Arseven was one of the leading Art Historians in Türkiye.

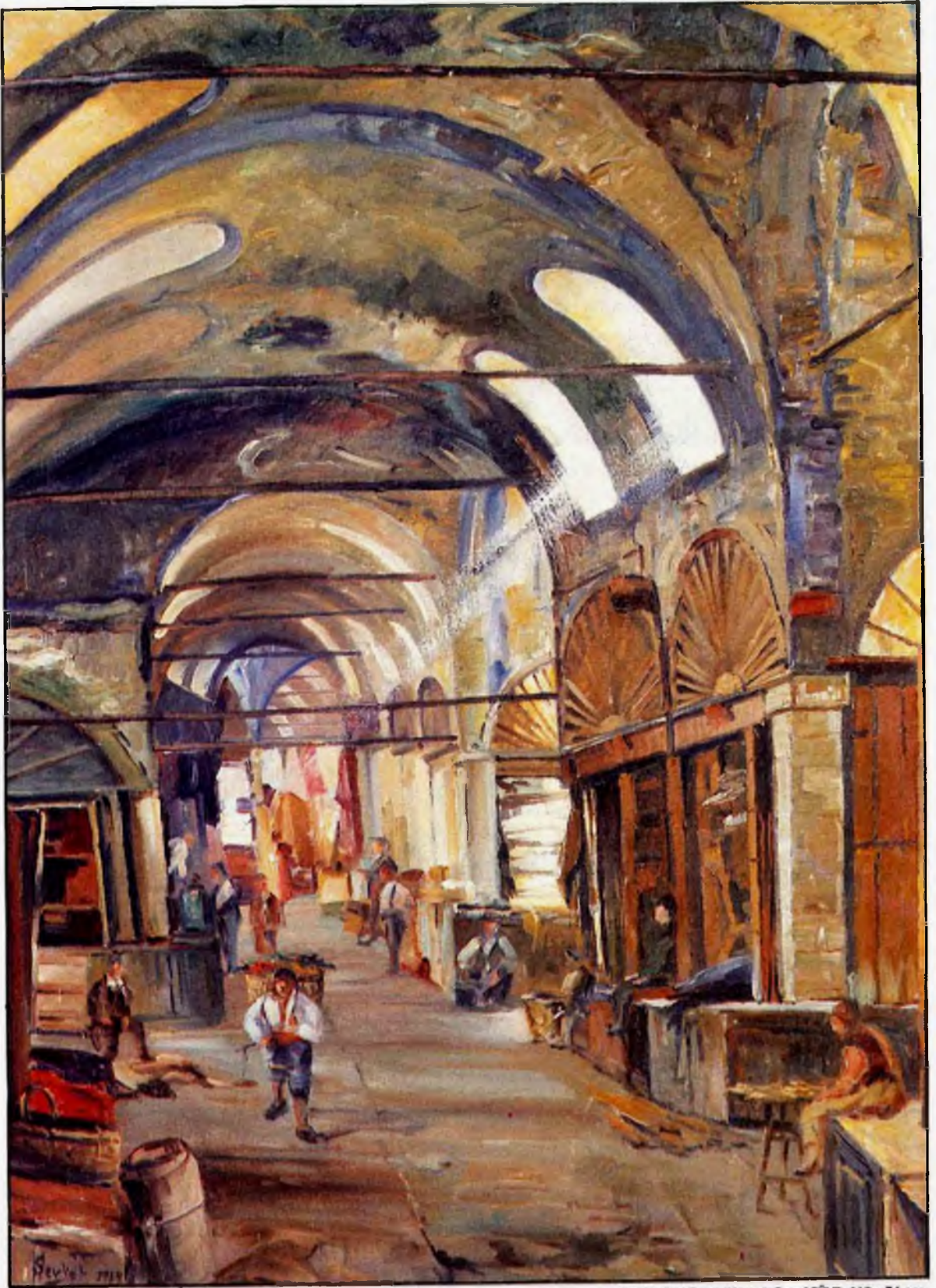
Şevket Dağ (1876-1944)

● 1897'de Sanayi-i Nefise'yi bitirmiş olan sanatçının bu yıllarında Osman Hamdi Bey'den de dersler aldığı bilinmektedir. Realist bir sanatçı olmakla birlikte resimleri serbest fırça darbelerinin özgür anlatımına sahiptir. Şevket Dağ, Osmanlı Ressamlar Cemiyeti'nin kurucularındandır. Resimleri, mimari yapılara renk ve ışıkla kazandırılmış bir ustalığın ürünüdür.

● This artist graduated from the Fine Arts Academy in 1897. It is known that he followed Osman Hamdi Bey's classes during this period. He was a realistic artist but also had the characteristics a free brush.

Şevket Dağ was one of the founders of The Society of Ottoman Artists. His paintings are masterly works of architectural structures embellished with colour and light.

10. Şevket Dağ, 'The Indoor Bazaar' Oil on Canvas, 110 x 74 cm



10. Şevket Dağ, 'Kapalı Çarşı' Tüyb. 110 x 74 cm

Mehmet Ali Laga (1878-1947)

● Trabıusgarp'ta doğmuştur. Askeri okul öğrenciliği yıllarından itibaren resme yakın olan sanatçı, bu yıllarında Hasan Rıza ve Hoca Ali Rıza gibi sanatçılardan dersler almıştır. Güçlü bir izlenimci olan, kalın tuşeler ve koyu renklerle yaptığı resimleriyle tanınan M. Ali Laga, Osmanlı Resamlar Cemiyeti'nin de kurucularındandır. 'Meşrutiyet Kuşağı' sanatçıları ile birlikte anılan sanatçının resimlerinde belli belirsiz bir anlatımcılık da sezilir.

● He was born in Tripoli. He was very close to painting from the years at military school and followed Hasan Rıza and Hoca Ali Rıza's classes. He was an advanced impressionist and known by his works with thick brush strokes and dark colours. He was one of the founders of The Society of Ottoman Artists. He is considered an artist of the "Constitutional Period" generation. In his works one feels a hint of expressionism also.



3. Mehmet Ali Laga (foto; 1936)



11. Mehmet Ali Laga, "Boats" Oil on Duralite, 46 x 57 cm

11. Mehmet Ali Laga, "Kayıklar" duralit üzerine Yağlıboya 46 x 57 cm

Mehmet Ruhi Arel (1880-1931)

● Resim serüvenine Hikmet Onat'la birlikte başlayan **Mehmet Ruhi Arel** (1880-1931)'in resimleri ve çalışma tarzı ondan oldukça farklıdır. Hikmet Onat, birkaç figürlü tablo dışında bütün gücünü İstanbul manzaralarına vererek çok sayıda deniz ve denize ilişkin resim yapmıştır. Özellikle 1950'den sonra resim konularının tamamına yakını manzaralar oluşturmuştur. H. Onat'ı izlenimci saymak kanımca haksızlık olur. Çünkü o, izlenimcilikle anlatımcılık arasındaki yerini hassasiyetle korumuş sanatçılarımızdan birisidir. Mehmet Ruhi Arel ise, yalnızca bir kaç manzara ile yetinecek ev içlerinin yarı karanlığında gerçeği işleyen, halı dokuyan, süslenen kadınları resimlemiştir.

● He started his artistic adventure with Hikmet Onat, though the painting and style of working of the two are quite different. Mehmet Ruhi Arel after being satisfied with a few landscapes turned to the painting of women embroidering, weaving carpets or making-up in the interiors of houses.



4. Bahriyeli Mehmet Ruhi Bey (Arel) (Foto; 1907)

12. Mehmet Ruhi Arel, "Atatürk Being Met in Istanbul" Oil on Canvas 94x118 cm



12. Mehmet Ruhi Arel, "Atatürk'ün İstanbul'da Karşılması" TüYB. 94x118 cm

Ali Cemal (1881-1941)

● Birinci Dünya Savaşı yıllarında İstanbul Şişli'de hükümet tarafından kurulan garajdan bozma bir atölyede savaş resimleri yapan sanatçılardan birisidir. Savaş konuları dışında da çalışmıştır.

● He was one of the artists who made war scenes in a studio which was converted from a garage by the government during the war time. His worked on subjects other than war too.

Nazmi Ziya Güran (1881-1937)

● Nurullah Berk 1974'te *Hayat Tarihi Mecmuası*'nda yazdığı bir yazıda "Nazmi Ziya Güran, (1881-1937) empres-

yonizmin Türkiye'deki tek temsilcisidir." derken, sözündeki haklılık payı büyüktür. Çünkü Paris eğitiminin ardından yaptığı Boğaz'ın Haliç'in, Maçka sirtlarının güneş altındaki turuncu, sarı, kırmızı renkli tasvirleri Fransız izlenimcilerinin resimlerinden hiç de farklı değildir.

● Nurullah Berk was right when he said "Nazmi Ziya Güran is a unique representative of impressionism in Turkey" in his article published in *Hayat Magazine* in 1974. Because his designs of the Bosphorus, Golden Horn, ridges of Maçka with orange, yellow and red under the sun's rays made soon after his Paris education are not different than the works of French Impressionists at all.

13. Nazmi Ziya Güran, "Nusretiye Mosque in Tophane" (1928) Oil on Canvas. 60 x 74 cm



13. Nazmi Ziya Güran, "Tophane Nusretiye Camii" (1928) Tüyb. 60 x 74 cm

Hikmet Onat (1882-1977)

● Asker çocuğu olarak zamanının geleneklerine uyarak askeri okullarda okuyarak, askeri bir eğitim yapmıştır. Ancak sanata ilgisi dolayısıyla daha sonra Sanayi-i Nefise'ye de devam etmiş ve oradan da mezun olmuştur. Kazandığı bir sınavla II. Meşrutiyet'in ilanından hemen sonra Paris'e gitmiştir. Paris'te Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'nda dört yıl Cormon Atölyesi'nde çalışmıştır. 1914'te savaş çıkınca yurda dönmüş ve Akademi'ye öğretim üyesi olmuştur. Sanatçı bu görevini 1949'da emekli olana kadar sürdürmüştür.

● As a soldier's son, he received a military education, as was the a tradition in this period. Also he attended the Fine Arts Academy, because of his artistic affinity, and

graduated later on. Passing a competitive examination he went to Paris. He worked in Cormon's studio in the Ecole Superior de Beaux Arts in Paris. He returned home when world War I started and joined the Fine Arts Academy as a Faculty member and went on in this position until his retirement in 1949. Besides some paintings with figures, Hikmet Onat fully returned to Istanbul landscapes and painted numerous sea and marine subjects. Especially after 1950 his subject was almost entirely landscape. I believe, it is unjust to consider Hikmet Onat as an impressionist because he is on of Turkish artists who sensitively kept a position between empressionism and expressionism.

14. Hikmet Onat, "Scenic View" (1932) Oil on Canvas, 68 x 85 cm



14. Hikmet Onat, "Manzara" (1932) Tüyb, 68 x 85 cm

İbrahim Çallı (1882-1960)

● 1914 dönemi sanatçıları arasında çeşitli nedenlerle adı en çok bilinen ve tanınan ressam İbrahim Çallı'dır. Âdeta kuşağının gözde bir temsilcisidir. Resimlerinde tablonun çizgisel yapısına, düzenine hiç önem vermemiştir. Renklerle oynamak resmi hemen renklendirmek, aceleci sanatçı kişiliğinin bir yansıması olarak yaptığı bütün resimleri etkilemiştir. Birçok konuları denemiştir. Sözelimi Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi'ndeki "Çıplak" adlı resmi 'çıplak' kadına yansıttıktan ürken Türk resminin ilk örneklerinden birisidir. Onun esas başarılı olduğu konu portreleridir. Yine aynı müzedeki ünlü "Zeybekler" tablosu onun renkçiliği kadar bilimsel perspektife de egemenliğinin keşinkes göstergesidir. Çallı, son yıllarında büyük programlı çalışmalarından uzaklaşmış, kendini çiçeklere, çiçeklerden de manolyalara vermişti.

● He was the most popular and most well-known among the artists of the 1914 generation due to various reasons. Nearly, he was the most admired representative of his group. In his works he did not pay attention to the linear structure and disposition of the picture at all. Playing with colours, painting the picture instantly, he effected all his works as a relection of the hurrying nature of his artistic personality. He experimented with all subjects. For example, "The Nude" in "Ankara State Museum of Painting and Sculpture" is one of the initial examples of this genre in Turkish painting which felt shy of the nude female in those years. His most succesful subject was the portrait. Zeybekler in the same museum is the most decisive proof of his mastery of colourism, as well as his artistic authority in the scientific perspective. In his last years, he gave up large programmed works and dedicated himself to flowers, especially magnolias.

15. İbrahim Çallı, "Nude" Oil on Canvas. 100 x 146 cm



15. İbrahim Çallı, "Nü" Tüyb. 100 x 146 cm

Mihri Rasim (Müşfik) Hanım (1886-1954)

● İlk kadın ressamlarımızdan biri olan Mihri Rasim (Müşfik) Hanım (1886-1954), 1914 yılında kurulan İnas Sanayi-i Nefise Mektebi'nin ilk kadın profesörlerindendir. Çoğunlukla figür çalışmıştır. Özellikle portreleri çok başarılıdır.

● One of our first women painters and one of first lady professors in the Girls Fine Arts School founded in 1914. She worked figuratively as a rule. Particularly her portraits are very successful.

Avni Lifij (1886-1927)

● Şair bir ressamdı. Resimlerinde soylu bir şiir havası vardır. Renklendirme anlayışı izlenimci buluşlarla kendini gösterir. Ancak N. Ziya Güran'da ve Hikmet Onat'ta görülen netlik ve berraklık onun resimlerinde yoktur.

● A poet painter he was. There is a mobile poetic atmosphere in his paintings. His colouring concept reflects impressionist findings. But the sharpness and brilliance of N. Ziya Güran's and Hikmet Onat's works cannot be seen in Avni Lifij's paintings.

16. Avni Lifij "Evil Day" Oil on Canvas. 93 x 118 cm



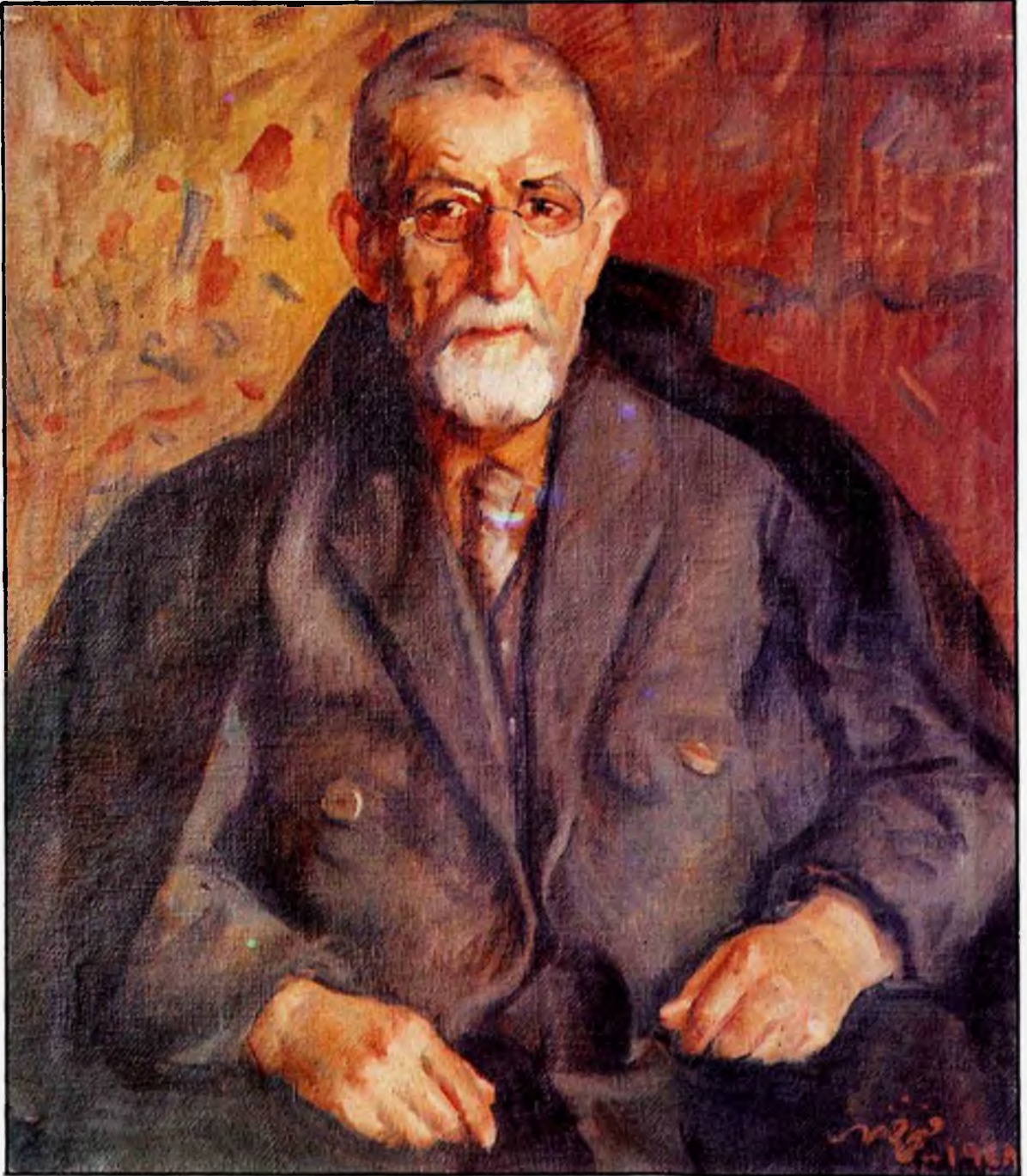
16. Avni Lifij "Karagün" TüYB. 93 x 118 cm

Feyhaman Duran (1886-1970)

● Kuşkusuz, Türk resmine portreyi sokan, en azından yerleştiren kişi Feyhaman Duran (1886-1970)'dir. Üslup olarak İ. Çallı'ya oldukça yakındır. Ancak resimlerinde ona göre daha dengeli bir desen, daha özenli bir çalışma göze çarpar. İ. Çallı gibi son yıllarında o da manolyalara yönelmişti.

17. Feyhaman Duran, "Portrait" (1948) Oil on Canvas. 79 x 67 cm

● No doubt, he is the painter who introduced the Portrait to Turkish Art, at least he set it down. From a stylistic point of view he is fairly close to İ. Çallı. But in comparison to him, Duran has more balance in his design and more attention in his work. He also turned toward magnolias later on as did Çallı.



17. Feyhaman Duran, "portre" (1948) Tüyb. 79 x 67 cm

Müfide Kadri Hanım (1889-1911)

● Yirmilki gibi genç bir yaşta ölen Müfide Kadri Hanım herhangi bir okula giderek resim eğitimi görmemiştir. Yalnızca Osman Hamdi Bey'den ve o günlerde Sanayi-i Nefise'de öğretmen olan Salvatore Valery'den dersler aldığı bilinmektedir. Sanatçının bugüne, kırka yakın tablosu kalmıştır.

● *She had no academic art education in her short life (22 years.) It is only known that she took lessons from Osman Hamdi Bey and Salvatore Valery who was a teacher in the Fine Arts Academy then. There are the forty of her works today.*

Namık İsmail (1890-1935)

● Yirminci Yüzyıl Türk resminin en değişik ustalarındandır. Dekoratif düzenlemeler, portreler ve savaş resimleri gibi pek çok değişik türde resimler yapmıştır. Namık İsmail'in sanatını Almanya ve Fransa eğitim dönemlerinin

sonucuna göre ikiye ayırmak doğru olur. Paris dönüşü izlenimcilikten hareket etmiştir. Bu dönemindeki uyumlu mavilerin, yeşillerin, sarıların ve yumuşak kahve tonlarının oluşturduğu arı izlenimci doğa resimlerinden sonra İkinci döneminde Alman izlenimcilerinden etkilenmeyle, kalın fırça darbelerinin parlak ve zıt renklerin egemen olduğu dışavurumcu resimler yapmıştır.

● *He is one of the most variable masters of Turkish painting of the 20 th century. He worked on various aspects of art from decorative compositions to portraitures and war scenes.*

His art may be classified in two phases by the results of his educational periods in Germany and France. On returning from Paris he started with Impressionism. This period of paintings of nature, with harmonious blues, greens, yellows and soft brown in a pure Impressionist view was followed by an expressionis period with firm brush strokes in contrast and vivid colours influenced by German expressionism.

18. Namik İsmail, "Mosque by Moonlight" Oil on Canvas. 84,5 x 100 cm



18. Namik İsmail, "Mehtap Camii" TUVB. 84,5 x 100 cm

Hasan Vecih Bereketoğlu (1895-1971)

● 1895 yılında Mısır'da doğan sanatçının resimle ilk ilişkisi 1911 yılında hukuk fakültesini bitirdikten sonra Halil Paşa'dan dersler almasıyla olmuştur. Daha sonra Paris'e giderek (1923) **Academia Julian**'da **L. Simon**'dan dersler almıştır. **Grand Chaumier**'de de çalışmıştır. Sanatçı, Türk Ressamlar Cemiyeti ile Güzel Sanatlar Birliği'nin kurucularındandır. 1920 yılından ölümüne dek oltiyüze yakın tablo yapmıştır. Çoğunlukla yağlıboya çalışmasına rağmen Nazmi Ziya Güran ile birlikte ara sıra suluboya resim de yapmıştır.

● Born in Egypt he first got interested in art by taking lessons from Halil Pasha when he graduated from the Faculty of law in the 1911. He went to Paris later on (1923) and followed the art classes of L. Simon in the Juliana Academia. He worked in the Grand Chamier (Great Palace). He is among the founders of The Society of Turkish Painters and The Union of Fine Arts. He made around six hundred paintings starting in 1920. He mostly worked in oils but he also made some water-colours with Nazmi ziya Güran.

19. H. Vecihi Bereketoğlu, "landscape" Oil on Canvas.



19. H. Vecihi Bereketoğlu, "Peysoj" Tüyb.

I. Cemal Karaburçak (1897-1970)

● Sözügün kendli kendini yetiştirenlere karşılık kullandığı 'autodidacte' ya da eskilerin deyişiyle 'alaylı' bir sanatçıdır. Doğayı ve nesneleri derinlikten uzak ve kendine özgü bir renkçilikle algılamıştır. Bu tutumuna bağlı olarak da yer yer çocuksu denebilecek naif/naive bir anlatım dili ortaya koymuştur. Güneş ışığının kaybolduğu gece alacakaranlığında nesnelerle ilişki kurarak, sanki hep bir düş ortamını resimlemiştir.

● In dictionary language, he was an artist 'Autodidacte' or as was once said say 'alaylı' - not heving attended any school - . He sensed nature and the object deeply and remotely with an original colourist eye. In relation to this attitude he exposed a childish style which could be taken as naive. He always described a dreamy environment as if he interrelated objects under the obscurity of night.



5. Ihsan Cemal Karaburçak

20. Ihsan Cemal Karaburçak, "Scenic View" Oil on Duralite, 49.5 x 68.5 cm



20. Ihsan Cemal Karaburçak, "Manzara" DÜYB 49.5 x 68.5 cm

Eşref Üren (1898-1984)

● Ankaralılar için Eşref Üren'in özel bir yeri vardır. 1984 yılında ölümüne kadar çoğu sergi açılışına katılır, hemen her gün Zafer Meydanı'ndaki devlet galerisinde salonun bir köşesinde oturarak gelen giden sanatseverleri izlerdi. Sanatçının serbest iri tuşlarla yaptığı ışıklı ve renkli Ankara manzaraları çok tanınmıştır. Hemen her döneminde yaptığı tabloları iri renk lekeleriyle oluşturulmuş serbest biçimlemeci üslubunun güzel örneklerindendir.



6. Eşref Üren

● People of Ankara spare a distinguished position for Eşref Üren. Starting in 1984 almost every day he used to sit in a corner of the State Gallery of Art in Zafer Palaza and watch art lovers visiting the exhibitions. His works with large brush strokes and luminous, colourful Ankara landscapes are very famous. His paintings made with large stains are perfect examples of his free formist style.

Elif Naci (1898-1987)

● Ressamlık, müzecilik, gazetecilik ve yazarlık gibi bir çok özelliğe sahip olan Elif Naci tüm yaşamı boyunca çok yönlü bir insan olmuştur. Güzel Sanatlar Akademisi'nden

1928 yılında mezun olan sanatçı ilk sergisini 1930'da, son sergisini de 1985'te açmıştır. Türk resminin dördüncü topluluğu olan D Grubu'nun da kurucularındandır. Önce figüratif, bir ara soyut sonra tekrar figüratif resim yapmıştır. Özellikle son yıllarında yaptığı resimlerinde renkçi öğeler son derece nettir. Gerçi eski dönem resimlerinde de renklerle örülen görünümüleri hep söz konusu olmuşsa da bu durum son dönemlerinde çok daha belirgindir. Özellikle kapalı, adeta sisli bir atmosferin ardındaki sınırları belli belirsiz görünümüleri, usta işi tasvirleridir. Son bir kaç yılında bolca natürmort da yapmıştır.



7. Elif Naci

● As a painter, a museum curator, journalist and writer, he was a multidisciplinary artist and he kept on this quality throughout his lifetime. The artist, who graduated from the Fine Arts Academy in 1928, opened his first exhibition in 1930 and the last one in 1985. He was among the members of Group D. He commenced as figurative then he turned to abstract style and later on worked figuratively again. Especially, the paintings of his last years are very sharp from a colourist point of view. Though his early paintings woven with colours were discussed all the time, this quality was more obvious in his last works. Particularly, his paintings with vague contours, as if behind a foggy atmosphere, are masterpieces. During his last few years he drew still lifes fairly abundantly.

21. Eşref Üren, "Women of the Black Sea" Oil on Duralite, 124 x 100 cm



21. Eşref Üren, "Karadenizli Kadınlar" DÜYB. 124 x 100 cm

Cemal Tollu (1899-1968)

● Çağdaş sanat görüşünün yurdumuzda yerleşmesinde büyük katkıları olmuş bir sanatçıdır. İlk çalışmaları plâstik bir deformasyonla inşacı/konstrüktivist bir düzenleme anlayışını yansıtmıştır. Daha sonra bu espriden sıyrılarak kübik-inşacı bir anlatımla yerel öğeleri resimlemiştir. Sanatçı D Grubu'nun da kurucu üyesidir.

● *He is an artist who shared largely the effort to establish the modern art concept in Turkey. His early works reflected a way of constructivist composition with a plastic sense of deformation. Later on by learning this concept, he depicted local elements in a cubic-constructivist style. This artist was also a member of Group D.*



8. Nazlı Ecevit

Nazlı Ecevit (1900-1985)

● İnas Sanayi-i Nefise'de Mihri Hanım'la, Adil'in öğrencisi olan Nazlı Ecevit (1900-1985) bizde en eski güzel sanatlar kuruluşu olan Güzel Sanatlar Birliği'nin kurucularındandır. Hocası Mihri Hanım'ın etkisi sonucu olsa gerek, figüratif çalışmaları çok başarılıdır. Manzara yaparken çok zorlandığını söylemiş olmasına rağmen son yıllarında çok güzel manzara yapılmıştır. Resimleri disiplinli figüratif eğitiminin sonucunu gösteren başarılı örneklerdir.

● *She was a student of Mihri Hanım and Ömer Adil at the Girl's Fine Arts School. She was also an adherent of the oldest fine arts institution in Turkey, Union of Fine Arts.*

It must be by the influence of her teacher Mihri Hanım, she is very successful in figurative works. Though she had said that she suffered difficulties in landscapes, but in her last years she presented very beautiful works. Her paintings are successful examples proving a disciplined education on the figurative style.

9. Nazlı Ecevit and Nüzhet İslimyeli at an exhibition



9. Nazlı Ecevit ve Nüzhet İslimyeli bir sergide

22. Cemal Tollu, 'Portrait of Eşref Üren' Oil on Durallite, 70 x 52 cm



22. Cemal Tollu, 'Eşref Üren'in Portresi' DÜYB, 70 x 52 cm

23. Nazlı Ecevit, 'Portrait' Oil on Duralite, 59.5 x 44.5 cm



23. Nazlı Ecevit, 'Portre' DÜYB. 59.5 x 44.5 cm

Cevat Dereli (1900-1989)

● Sanayi-i Nefise'den 'Çallı Atölyesi'nden mezun olan **Cevat Dereli** Cumhuriyet yönetiminin Avrupa'ya eğitime gönderdiği ilk sanatçılardandır. 'Müstakiller' içinde yer alan sanatçı resimlerinde çoğunlukla katı, sert inşacı bir karakter değil fakat, belli bir üslûplaşmayı ve geometrikleşmeyi ele veren teknik anlatım yolunu seçmiştir.

10. Cevat Dereli, Ali Avni Çelebi, Mahmut Cuda (At the opening of an exhibition)



10. Cevat Dereli, Ali Avni Çelebi, Mahmut Cuda (Bir sergi açılışında)

● He graduated from the 'Çallı Studio' at the Fine Arts Academy and was one of the first students sent to Europe in the Republic era. The Artist, who was among The Independents group, did not represent a rigid, rough constructivist character but preferred a technical way suggesting a certain stylisation and a geometrical development.

Abidin Elderoğlu (1901-1974)

● Cevat Dereli, Cemal Tollu ve Zeki Kocamemi'de görüldüğü kadar olmasa da Abidin Elderoğlu'nda da abartmalı desen ve figürleri ile kübizme kıyasından bulaşmış bir biçimcilik vardır. Bu durum ilk dönem resimleri için daha geçerlidir. Figürlü anlatımlarından valöre ve çizgiye dayalı modleli mekân anlayışı egemendir. Daha sonraları soyut düzenlemeler çalıştığı dönemlerinde de geleneksel hat sanatının imkânlarının verdiği esinle ilginç bir biçim sentezine ulaşmıştır. Sanat yazarı Kaya Özsezgin'e göre: "Kalin Çizgilerin Geniş Kavislerle Birbirini Kestiği, Düz Renklerin Kesim Biçimleri Doldurduğu bu Dönem Elderoğlu'nun sanatında belirleyici ve saptayıcı bir nitelik taşır."



11. Abidin Elderoğlu

● With his exaggerated designs and figures Abidin Elderoğlu is slightly proformist even though notasmuch as Cevat Dereli, Cemal Tollu and Zeki Kocamemi. This description is more suitable for his early paintings. In his figurative works a modeled concept of space based on value and design is dominant. In the following when working on abstract compositions, he achieved an interesting synthesis of forms by the inspirations obtained through the possibilities of the traditional art of calligraphy. Kaya Özsezgin, art critic, has said 'The thick and broad intersecting curves and cut forms shaped by plain colours represent a distinctive and proving quality in Elderoğlu's art.'

24. Cevat Dereli, "Lambs of the Deep" (1975) Oil on Canvas. 100 x 81 cm



24. Cevat Dereli, "Derya Kuzuları" (1975) Tüyb. 100 x 81 cm

25. Abidin Elderoğlu, "Composition" Oil on Canvas.





25. Abidin Elderoğlu. "Kompozisyon" TÜYB.

Malik Aksel (1901-1986)

● 1901 yılında Selânik'te doğan sanatçı, 1918-1921 yılları arasında öğrenim gördüğü İstanbul Öğretmen Okulu'nda ilk sanat eğitimini Şevket Dağ'dan almıştır. Bu dönemde yaptığı suluboyaları ile ünlü Galatasaray sergilerinde büyük ressamlar arasında yer almıştır.

İstanbul Öğretmen Okulu'nun ardından kazandığı bir sınavla 'resim pedagojisi' öğrenimi için 1928'de Almanya'ya gitmiştir. Orada Prof. Gorssmann'ın yanında yağlıboya ve gravür çalışırken, Max Liebermann ve Lovis Corinth gibi iki ustayı yakından izlemiştir. Yurda döndükten sonra 'kendimizi resim diliyle anlatmak' ilkesiyle yaptığı resimlerinde figür kuruluşunu ön planda tutan bir anlatım ve yumuşak içtenlikli bir gerçekçilik izlenir. Sanatında Alman Anlatımcılığı ve İzlenimciliğinin öğretilerinden hareketle Türk insanını, çevresini ulusal ve yerel bir anlatım diliyle resimlenmeyi amaçlamıştır.

Çok yönlü bir sanatçı olan Aksel, sanat ve folklorla ilişkin anı, söyleşi, inceleme türündeki yazılarında toplum hayatındaki değişimleri ve batı kültürünün etkisi karşısında yitirilen kültür değerlerini işlemiştir.

● He was born in Thessaloniki in 1901. His first teacher was Şevket Dağ in Istanbul Teacher's High School in 1918-1921. He took a place among the well-known painters by participating in the famous Galatasaray exhibitions with his watercolours. After graduation from this high school, by passing a competitions exam he went to Germany 'Pedagogy of Painting'. He closely followed Max Liebermann's and Lovis Corinth's works while studying oil painting and engraving with Professor Grossman. After returning home, he worked on a basis to introduce the self through drawing language and in these works a way of description overwhelming the structure of figure and a delicate sincerity of realism are clearly observed.

Originating from German expressionism and impressionism in his artistic concept, he aimed to describe through art the Turkish human being, his environment by a national and local style. As a multidisciplinary intellectual he worked on changes in social life and the cultural losses due to westernization, in his writings, researches and discussions.

26. Malik Aksel, "Carpet Weavers" (1936) Oil on Canvas. 95 x 86 cm



26. Malik Aksel, "Halı Dokuyanlar" (1936) Tüyb. 95 x 86 cm

Selahattin Teoman (d. 1901)

● İlk resim öğrenimini Halil Paşa ve Şevket Dağ'dan dersler alarak yapmıştır. Bir ara sanayi-i Nefise'de Ali Çelebi Atölyesi'ne de devam eden, **S. Teoman**'ın gerçekçi izlenimci çalışmaları ilgi çekicidir. Resimleri entelektüel biçim ve renk araştırmalarını ortaya koyar.

● He received his first art education from Halil Paşa and Şevket Dağ. Also he attended Ali Çelebi's Studio for some time. His realistic Impressionist works are interesting. His paintings suggest his intellectual researches into form and colour.

27. Selahattin Teoman, "The Alaeddin Keykubad Mosque" Oil on Duralite.



27. Selahattin Teoman, "Alaeddin Keykubad Camii" DÜYB.



28. Fahrünnisa Zeid, 'Aliye Berger'in Portresi' TüyB. 100 x 100 cm.

Fahrünnisa Zeid (d. 1901)

● Bir süre Sanayi-i Nefise'ye devam etmiştir. 1928 yılında Paris'te Ronson Akademisi'nde çalışmalar yapan sanatçının yaşamı ikinci eşinin görevi nedeniyle büyük Avrupa kentlerinde geçmiştir. Fazla renkli olmayan bir paletle yaptığı ince vurgulamaları olan özgün esprili soyutları ilgi çekicidir.

● She attended The Fine Arts Academy for a period. She worked at The Ranson Academy in Paris in 1928. After her second marriage, she lived in the larger cities of Europe because of her husband's career.

Her original remarkable abstracts full of delicate accentuations with a less colourist manner are very interesting.

Şeref Akdik (1902-1972)

● Oldukça çok resim üretmiş bir sanatçıdır. Kolaycı fırçasının tanıdığı imkânla çok sayıda portre, natürmort ve büyük boyutlu düzenlemeler yapmıştır. Bu resimler sağlam yapı, kalıcı eserlerdir. Gerçekçi bir üslûba sahiptir. Sonatçı, Müstakil Ressamlar ve Heykeltıraşlar Birliği'nin kurucularındandır.

● He was a very productive artist. Who achieved large numbers of portraits, still lifes and large dimensioned compositions. These are sound and lasting master pieces. He had a realistic style. This artist was among the members of the Independent Union of Painters and Sculptors.

29. Şeref Akdik "Fishing Boats at Erdek" (1966) Oil on Canvas 74 x 100 cm.



29. Şeref Akdik "Erdek'te Balıkçı Kayıkları" (1966) Tüyb 74 x 100 cm.



30. Zeki Kocamemi, "Atatürk'ün Cenaze Töreni" Tüyb.

Zeki Kocamemi (1902-1959)

● Cevat Dereli gibi Zeki Kocamemi de Sanayi-i Nefise'de İ. Çallı Atölyesi'nde eğitim görmüştür. Ancak onun renkten çok yapısal biçimlemeye önem veren resminin öğreti kaynağı 1922'de gittiği Münih'teki **Hans Hofmann**'in atelyesidir. Fakat yine de resmi, fanatik bir katılıkla görülmez. Üyesi olduğu müstakiller içinde öncülüğünü yaptığı inşaatçılığın bir üslup birliği şekline dönüşmesi için çok çaba harcamıştır. Zeki Kocamemi'nin bugüne, ancak iki düzine kadar resmi kalmıştır.

● He was educated in İ. Çallı's Studio at the Fine Arts Academy. But his main source of doctrine, overwhelming the structural forms instead of colour, developed in Hans Hofmann's Studio Where he went in 1922. However his painting is not considere in a fanatic rigidity. He tried hard to develop consturctivism into a stylistic unity which he-initiadet in Turkey. There are only 24 of his paintings on hand today.

Refik Epikman (1902-1974)

● Müstakiller'le beraber tanınan bir başka sanatçı **Refik Epikman**'dir. Bir Zeki Kocamemi kadar olmasa da Julian Akademisi yıllarının ardından ortaya koyduğu çalışmalarında inşacı yönelimleri görmemek mümkün değildir. Ancak 1960'lardan sonra yaptığı 'vizyon'larında yavaş yavaş soyuta geçmiştir. Ölümüne yakın yıllarında ise bu ele alış şeklini biraz değiştirmiş, erken dönemlerindeki renkçiliğine eğilmiştir.

● An Artist known with the group "Independents". Even if he is not regarded as highly as Zeki Kocamemi, it is impossible to overlook Epikman's constructive oriented works made after the Julian Academy period. But later on after the 1960's he transferred abstraction in his works 'Visions' step by step. Toward his last years, he cahanged this process and returned to the colourism of his early period.



12. Refik Epikman

31. Refik Epikman, "A Street in Bursa" Oil on Duralite. 54 x 73 cm



31. Refik Epikman, "Bursa dan Bir Sokak" DÜYB. 54 x 73 cm



32. Seyfi Toray, "Çiçekli Natürmort" Tüyb. 73.5 x 92 cm.

Seyfi Toray (d. 1902)

● Jullian Akademisi'nde Paul-Albert Laurens'le beraber çalışmıştır. Ancak Seyfi Toray'ın resimlerinde Laurens Atölyesi'nin inşaatçı öğretisinin uygulamaya dönüşen izleri net değildir. Sanatçıda daha çok Yeni İzlenimci/Neo Empresyonist bir kaygı egemendir. Renklerle oynayarak yaptığı bileşimler ilgi çekicidir.

● He worked together with Poul-Albert Laurens in the Academy Julian. But the signs of the application of constructivism in Seyfi Toray's paintings are not clearly seen. The artist follows a neo impressionist view. The compounds he obtained by colourist play are interesting.

Hamit Görele (1903-1980)

● 1950'ler öncesi izlenimciliğine karşı, Soyutlayıcı, İnşaatçı ya da Dışavurumcu atılımlar içinde yeri olan Hamit

Görele, yaşamının çeşitli dönemlerindeki sanatsal dönüşümlerinden ve sergi etkinliklerinin azlığından dolayı hakettiği ölçüde tanınmamıştır. Sanatında hep kişiliğinden doğan bir bireysellik vardır. Döneminin diğer sanatçıları ile paylaştığı ortak özellikler görülmez. Resimlerinde lirik, dışavurumcu espriler sezilebilir, fakat o bunları o yönüyle, akımsal bir özellikle kullanmaz.

● He took an abstract, constructivist or expressionist position while opposing pre 50's impressionism. But he was not as well-known as he deserved due to several artistic transformations that occurred in his lifetime and the shortage of his exhibitions. His art reflects an individualism originated from his personality only. He had no common characteristics shared with his contemporaries. Some lyric and expressionist senses could be felt in his paintings but he did not use them for a conceptual purpose.

33. Hamit Görele, "Picture of Şükran Görele" (1950) Oil on Durallite. 80 x 60 cm.



33. Hamit Görele, "Şükran Görele'nin Resmi" (1950) DÜYB. 80 x 60 cm.

Ali Karsan (d. 1903)

● Sanayi-i Nefise'den mezun olduktan sonra, Münih'te Hofmann Akademisi'nde çalışmalarını sürdürmüştür. Daha sonra Paris'e geçen Ali Karsan burada da Julian Akademisi'nde Laurens Atölyesi'nde çalışmıştır. Daha sonra geçtiği Ecole Superieure des Beaux-Arts'da da çalışmalarını Ernest Laurent ile devam ettirmiştir. Sanatçı yurda döndükten sonra Fransa'da evlendiği ressam Yvonne Karsan ile beraber uzun yıllar öğretmenlik yapmıştır. Resimleri izlenimciliğin bütün teknik ve estetik özelliklerini taşır.

● Soon after graduation from The Fine Arts Academy, he went on working in the Hoffmann Academy in Munich. Later on he left for Paris and work in Laurens Studio at the Julian Academy. This followed his work in Ernest Laurent's Studio at the Ecole Supérieure des Beaux-Arts. After he returned home he taught for years with his wife Yvonne Karsan whom he married in France. His paintings reflect all the technical and aesthetic characteristics of impressionism.



13. Eşref Üren, Refik Epikman, Hasan Hulusi Meirican

34. Ali Karsan, "Portrait of Bayan Tuğlacı" Oil on Canvas.



34. Ali Karsan, "Bn. Tuğlacı'nın Portresi" Tüyb.

Fikret Mualla (Saygı) (1903-1967)

● Çağdaş Türk sanatında eserlerinden çok bohem kişiliğiyle tanınır. Bir süre Almanya ve İtalya'da kaldıktan sonra Fransa'ya giderek Paris'e yerleşmiştir. Zamanla hem resmi hem de kişiliği ile Paris bulvar kahvelerinin tanınan bir yüzü olmuştur. Yaşamının son gününe kadar bohem yaşamış, bir şişe şarap ya da bir öğün yemek için küçük kâğıtlara guajla resimler yapmıştır. Küçük kâğıdın kolay bulunurluğu, guajin kolay kuruması onun kişiliğine uygun malzemelerdir. O üzerinde günlerce çalışacağı bir resme hiç başlamamıştır.



14. Fikret Mualla (Saygı)

● He is much more known for his Bohemian personality than his works. He lived in Germany and Italy first then he moved to France and settled in Paris. In the course of time through his painting and personality as well his became known visage in the boulevard caf  es. In the last day of his life he kept on his Bohemian way, and made aquarells on wall papers for a bottle of wine or a piece of meal. As wall papers were easy to have and aquarelle was quick to dry they were the best material for his nature. He never started a painting to take many days.



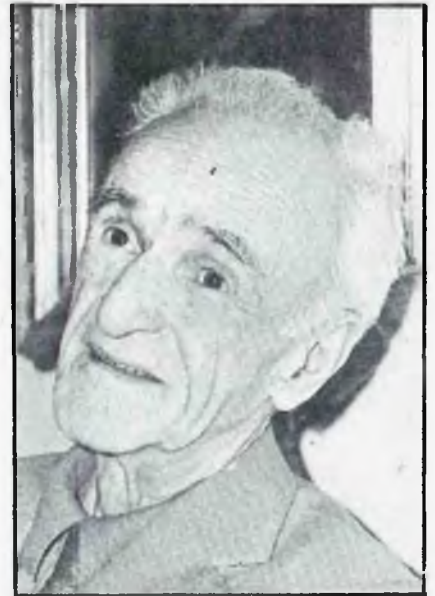
35. Ali Avni Çelebi, "Balıkçılar" TÜVB, 106 x 125 cm

Ali Avni Çelebi (d. 1904)

● Müstakiller içinde Zeki Kocamemi ile birlikte Alman Dışavurumculuk/Ekspresyonizm'inin temsilcisi olarak yer almıştır. Onun sanatı üzerine yapılan araştırmalarda vazgeçilmez örnek olan ilk kez 1928 yılında Türkocağı'nda sergilediği "Maskeli Balo" tablosu çağdaş Türk resmine katkılarının bir özetidir. Çelebi, resminde dışavurumcu anlatımı inşacı bir anlayışla gerçekleştirmiş, ayrıntıyı bozmadan ve görünümünü dağıtmadan bir çeşit kübik form sentezinden resimlerdeki 'bütün'e ulaşmıştır.

● As a member of Group Independents he represented German expressionism with Zeki Kocamemi. As an indispensable model in the research on his art, Maskeli Balo - Masked Ball exhibited in 1928 in Türk Ocağı, is the summary of his contributions to Turkish Contemporary art.

Çelebi realized expressionism with a constructive understanding and he reached a 'unity' in his paintings without spoiling the details and without dispersing the views.



15. Ali Avni Çelebi

Mahmut Cûda (1904-1987)

● Ali Avni Çelebi ile yaşıt olan ve onunla birlikte Müstakiller hareketi içinde yer alan Mahmut Cûda Sanayi-i Nefise yıllarında H. Onat ve İ. Çallı etkisinde kalarak gerçekçi resimler yapmıştır. Ancak son on yılında sayıca da çoklaşan natüramortlarında bir soyutlama söz konusudur. Portrelerinde de özgün bir kişileştirme ve bağları iyi kurulmuş bir duygusallık farkedilir. Tarih ve doğal çevre kesitlerini konu alan resimlerinde ise ön plandaki öğelerin arkasında ikinci değer ilişkilerinin de sezilebildiği gerçeküstü anlatım öğeleri dikkat çekicidir. Duyarlı yorumu ve kendine özgü gerçekçiliği ile resimlerinde simgesel öğelerin egemenliğinde çevreyle ilişkinin kurulduğu bir belgecilik görülür.

36. Mahmut Cûda, Untitled, Oil on Duralite.



36. Mahmut Cûda, İsimli DÜYB.



16. Mahmut Cûda

● He made realist painting under. H. Onat's and İ. Çallı's influences during the years of the Fine arts Academy. But in his last decade, an abstraction is in question in his still lifes which were increased in number also. His portraits are remarkable with an original personalization and a sensibility in a perfectly balanced structure. In his paintings where crosscuts of the historical and natural environments were taken as the subject, the surrealist elements are very interesting in which the relations of the secondary values are felt behind the foreground elements. Historical and natural environmental cross sections were taken as the subjects in his painting.

With a sensible interpretation and a personal realism in his paintings a documentarism which is connected to the environment under the domination of symbolic elements is observed.

Saip Tuna (1904-1974)

● Saip Tuna, gerçekçi resimleri ile, özellikle de kendine özgü buluşları olan portreleri ile tanınmıştır. Sanayi-î, Nefise'nin ardından gittiği Almanya Fransa'da müstakillerden pek çok sanatçı ile aynı atölyelerde çalışmıştır. Ancak onlarda görülen dönemlerinin yeni eğilimlerine yönelme S. Tuna'da görülmez. Sanatçının oldukça başarılı Atatürk portreleri ve kompozisyonları vardır.

● He is known for his realist works especially portraits which are the products of his own invention. In Germany and France where he went after the Fine Arts Academy, he worked with many of the independents in the same studios. But, the inclining the new trends of their period is not observed in S. Tuna's works. He has quite successful Atatürk portraits and compositions.

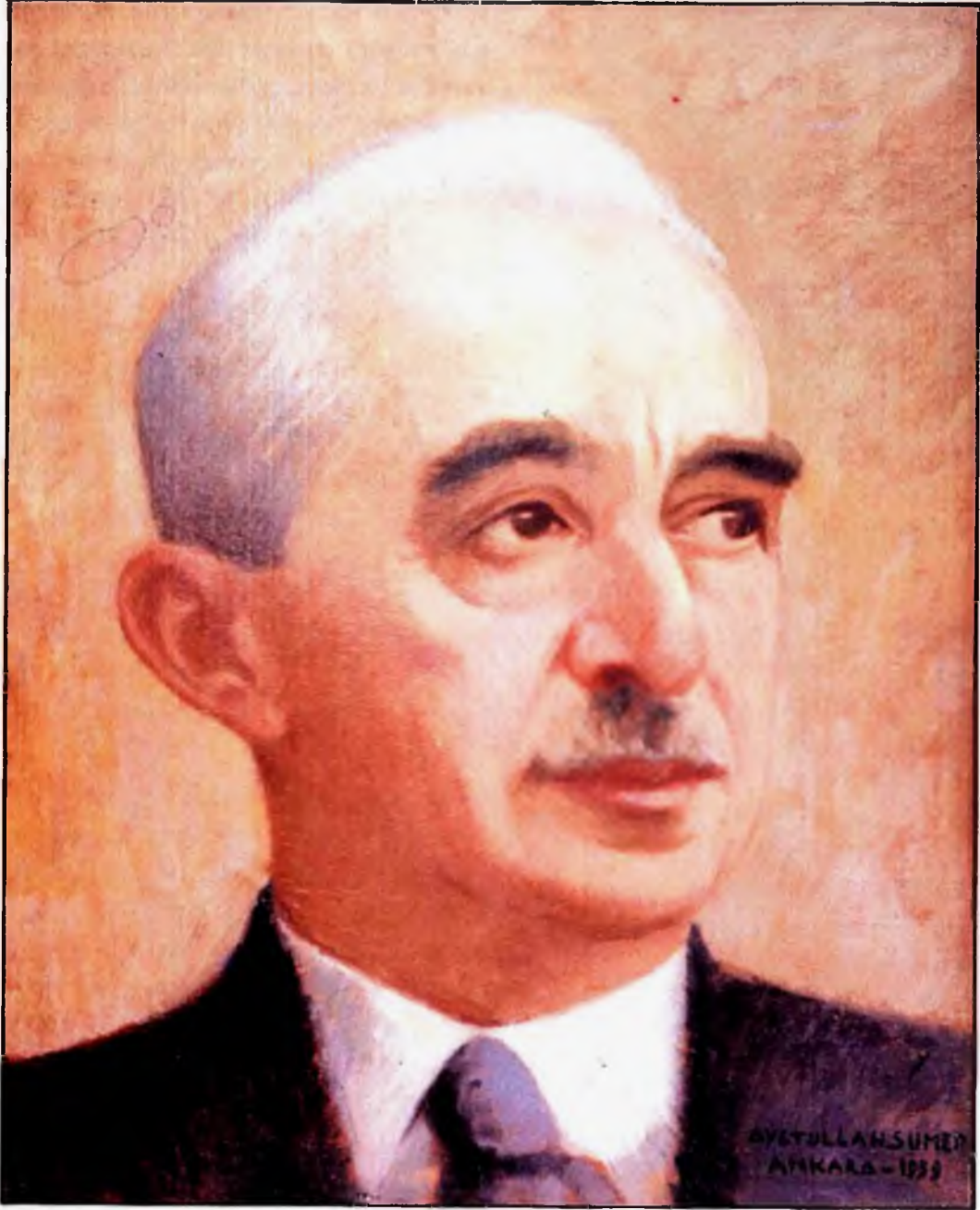
Ayetullah Sümer (1905-1979)

● Gelişim ve değişim süreci içindeki resim sanatının gidişine Saip Tuna gibi bilerek aykırı kalan fakat ona yabancılaşmayan Ayetullah Sümer, Türk resim sanatının ilginç kişiliklerinden birisidir. İ. Çallı ve F. Duran gibi portreleriyle tanınmıştır. Portrelerinde Paris yıllarının öğretmeni Theophile Berenger'nin katı gerçekçiliğini tüm disiplini ile yansıtır. Natürmortları ve manzaraları da en az portreleri kadar başarılıdır. Mahmut Cûda'nın belirttiği gibi Ayetullah Sümer, eserlerinde "kişiliğinin yansımaları belirgin olmakla beraber, güzelin hem objektif, hem de subjektif olduğunu savunan teze içtenlikle bağlı kalmıştır"⁷.

● One of the interesting personalities of Turkish painting. He rejected the style of the developing and changing period of painting as Saip Tuna did, but he did not consider it hostile either. He is well known for his portraits, as were İ. Çallı and F. Duran. In the portraits he reflects the realism of his Paris master Theophile Berenger with his all disciplinary views.

He still lifes and landscape are at least as successful as his portraits. As Mahmut Cûda pointed out "While clearly reflecting his personality in his works, Ayetullah Sumer was also sincerely attached to the thesis defending the objectivity as well subjectivity of beauty.

37. Ayetullah Sümer "Portrait of Our Second President İsmet İnönü" Oil on Canvas.



37. Ayetullah Sümer "İkinci Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün Portresi" Tüyb



38. Şefik Bursalı "Kıydan Görünüm" Tüyb. 130 x 100 cm

Şefik Bursalı (1905-1990)

● Resim sanatına ve resmin tarih içindeki yerine bakış açısı Ayetullah Sümer'e benzeyen Şefik Bursalı, Sanayi-i Nefise'de İ. Çallı Atölyesi'ndeki eğitiminin ardından Bursa ve Konya'da öğretmenlik yapmış takiben de Sanayi-i Nefise'ye öğretim görevlisi olarak atanmıştır. Uzun yıllar süren bu görevinden sonra emekli olarak Ankara'ya yerleşmiştir. 1983 yılında *Boyut Dergisi*'nde yayınlanan bir görüşmede, *"Ben natürü seviyorum. Natürü kendime yakın hissediyorum. Ama körükörüne gözümün gördüğünün taklidini de yapmıyorum. Hassas, duygulu ve kendime has bir anlayışla natürü ele alıyorum. Gördüğüm alemin rengini, ahengini aksettiriyorum"* 8 diyor

● This artist, who has a view to the art of painting in history similar to Ayetullah's, studied first in İ. Çallı's studio, at the Fine Arts Academy and after graduation taught in Bursa and Konya. Later on he was assigned to the Fine Arts



17. Şefik Bursalı

Academy as a Faculty member. After long years of teaching he retired and settled in Ankara. In an interview published in the magazine *Boyut (Dimensions)* he said, "I Love nature and feel it close to me but I don't imitate blindly whatever I see either. I consider nature with a sensible, sensitive understanding purely of my own. I reflect the colour and harmony of the universe I observe".

Zeki Faik İzer (1905-1989)

● 1908'de kurulan Osmanlı Ressamlar Cemiyeti, 1921'de kurulan Türk ressamlar Cemiyeti ve 1928'de kurulan Müstakil Ressamlar ve Heykeltıraşlar Birliği'nden sonra Türk resim ve heykel sanatının dördüncü topluluğu olan **D Grubu** (1933)'nin kurucularındandır. Kübizm ve soyut sanatın genel kabul görmesine eğilimli grubun içinde nesne ve tuval arasındaki ilişkiyi en yumuşak, belki de lirik biçimde kurarak nesneleri transpozisyon ve deformasyona en az uğratanlardan birisidir. Resimlerinde Paris eğitim yıllarından ne **Othon Friesz** eğitiminin teslimiyetçi kaygısız lirizmini ne de **André Lhote**'un katı, tavizsiz, ölçülü biçili düzensizliğinin izleri tamamina yerleşmiştir. O, her iki etkinin de görüldüğü ve konunun öyle pek de önemsenmediği büyük renk lekelerinden meydana getirilmiş resimler boyamıştır. Sözcükleri, Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi'nde bulunan "**Çapraz Ağaç Dalları**" adlı resmi, Nurullah Berk'in Cumhuriyet Dönemi Türk Resmî'nde belirttiği tuval alanının boşluğu içinde birbirinin içine giren, birbirini kovalayan, kıvrımlı eğri biçimlerin egemenliği altında sürekli bir kaynaşma, cıvıldaşma havası uyandıran tablolarındandır.

● He was among the members of the fourth community in Turkey, Group D, which was founded (1933), following The Society of Ottoman Painters (1908) and Union of Independent Painter and Sculpture (1928). He was one of the artists who transposed and deformed the object least by correlating affinities between the object and canvas with a most delicate manner probably in a lyric way, among the pro-cubists and abstract artists. His paintings do not fully reflect either Othon Friesz's resignative lyricism or André Lhote's non-concessioned and over proportioned orderliness obtained from the years of education in Paris. He painted works consisting of large colorful patches in which the subject was not much emphasized and both of the artists views influenced them. For instance, "**Çapraz Ağaç**

Dalları" / The crossing branches of a tree in Ankara State Museum of Painting and Sculptors is one of his works creating a dynamic impression of motion and joy under the domination of coiling curved lines intersecting and following each other in the Space of canvas, as Nurullah Berk described in his work *Turkish Painting During the Republic Period*.

Nurettin Ergüven (1905-1979)

● Sanat eğitimi İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nde tamamladıktan sonra Almanya'ya gitmiş, orada bir süre Dresden Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde çalışmıştır. Kuru teknik bir anlatımdan uzak, yumuşak sıcak ve ışıklı renklerle örülmüş resimler yapmıştır.

● After graduation from The Fine Arts Academy he went to Germany and worked in the Dresden State Fine Arts Academy for a period. Purified from an arid and technical style, he painted with soft, warm and luminous colours.

Turgut Zaim (1906-1974)

● Türk resminde yöresellik, onun da ötesinde milli temaları ilk kullanan sanatçı, eğer Mehmet Ruhi Arel'i saymazsak, **Turgut Zaim**'dir. Resimlerinde kuramsal bir yönlendirme ve bu kurama bağlı kaygılarla meydana getirilmiş öğeler yoktur.



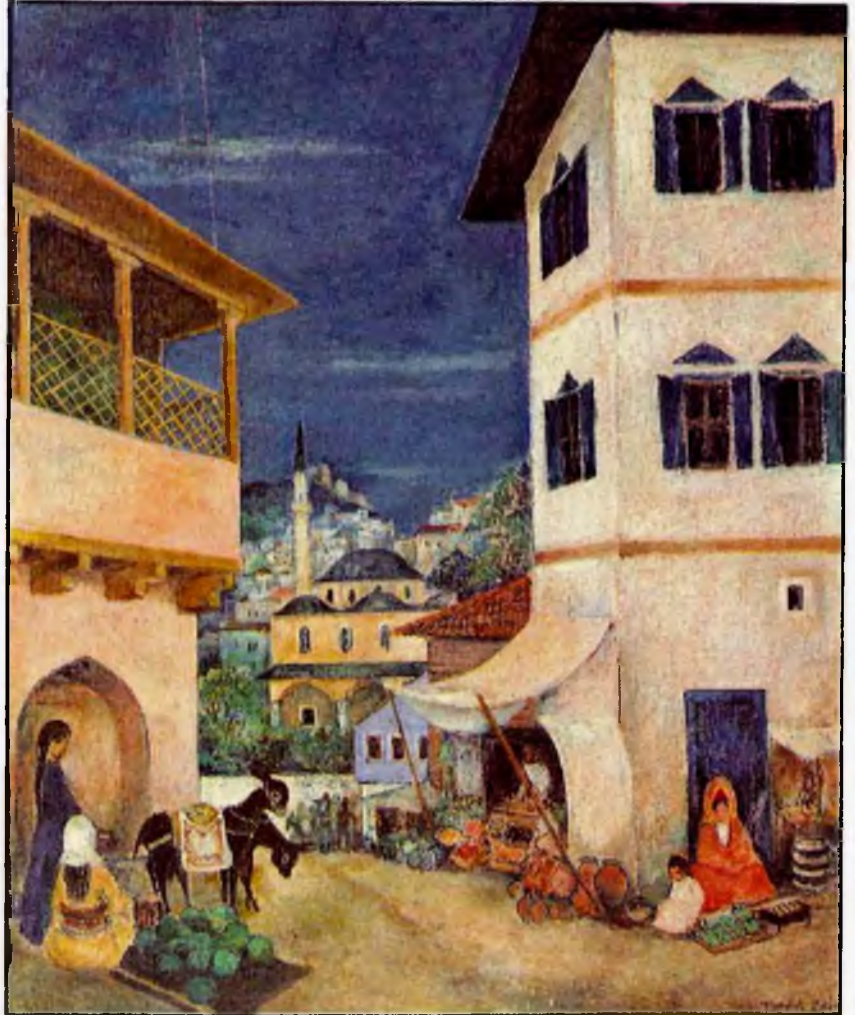
18. Turgut Zaim

Resimlerine seçtiği konular ve konuları anlatma biçimlerinde naipliğe varan sadelik içinde görülür. D Grubu'nun hazırlık ve kuruluş çabalarında kurucu arkadaşlarının yanın-da olmuşsa da ne grubun etkinliklerine katılmış, ne de on-larla aynı sanatsal görüşleri paylaşmıştır.

● He was the first artist who used local and nationalist themes in Turkish painting, if we don't count Mehmet Ruhi

Arel. There are no theoretical orientations at the elements attached to the scholastic passions in his works. The Subjects chosen for his paintings and the way of expressing them reflect a simplicity extending to naivism. During the organization period of Group D he collaborated with his art colleagues but he neither attended its activities nor shared their artistic views.

Turgut Zaim. "Yörük Village" Oil on Canvas. 60 x 51 cm



39. Turgut Zaim. "Yörük Köyü" Tüyb. 60 x 51 cm

40. Zeki Faik İzer, "Composition" Oil on Canvas. 130 x 100 cm



40. Zeki Faik İzer, "Kompozisyon" TüyB. 130 x 100 cm

41. Nurettin Ergüven 'Minare' Oil on Duralite. 64.5 x 53 cm



41. Nurettin Ergüven 'Minare' DÜYB 64.5 x 53 cm

Nurullah Berk (1906-1982)

● Ressom **Turan Erol**'un yerinde belirlemesiyle resim sanatına ucundan kıyısına bulaşmış herkes **Nurullah Berk**'in çok sayıdaki makale ve kitabından yararlanmışır ¹⁰. Onun için **N. Berk**'in ressamlığı yanı sıra sanat yazarlığının da Türk sanat tarihinde özel bir yeri vardır. Erken dönem resim sanatımız üzerine ilk önemli yorumları o yapmıştır. Eski kuşaklar bir çok şeyi onun yazılarından öğrenmişlerdir. İlk sanat yıllarında müstakillerle beraber hareket eden **N. Berk**, daha sonra 1933'de D Grubu'nun kurucuları arasında yer almıştır. Grup içinde inşaatçılığa ve kübizme en bağlı olan ve katı bir

42. Nurullah Berk, "Portrait" (1973) Oil on Canvas.. 100 x 100 cm



43. Nurullah Berk



bağıllıkla uygulayan C. Tollu ile o olmuştur. Ancak grubun ilk yıllarında yaptığı soyut geometrik kompozisyonlarında ısrarcı olmamış, bir süre sonra yarı gerçekçi bir yaklaşımın sezildiği, kadın figürlerinin işlendiği resimlere yönelmiştir. Sonraki yıllarda da yöresel motifleri resimlerine konu alarak seçmeye başlamış ve iki boyuta inen çizgiselliğe dayanan bir anlatım biçimini kullanmıştır. **N. Berk**'in kadınları, erkekleri, çocukları, baloncuları, bulutları ve portreleri sonsuz bir dinginliğin kişilikli ve sakin anlatımlı fırçası ile yaşam gerçeklerine sıkı sıkıya bağlı bir ilişki içinde resimlendirmiştir.

● As Turan Erol correctly pointed out "almost everybody more or less interested in the art of painting has profited from Nurullah Berk's various books and articles". For this reason Nurullah Berk has a specific position in Turkish art history both through his profession of painting and through his authorship. He published the first important comments on the early period of Turkish art. The old generation learned many items through his writings. N. Berk, in the first years of his art, was working with independents and later on he joined

Group D in 1933. He and C. Tollu were the only two artists ardently attached to constructivism and cubism and their most serious practitioners. But in the initial phase of Group D he did not insist upon abstract geometric compositions, later on he turned to works on female figures giving an impression that he approached with a semi-realistic style. In the following years he commenced to pick up his subjects among local patterns and used a linear style reduced to two dimensions. Nurullah Berk illustrated women, men, children, balloon vendors, clouds and portraits with a calm and expressive style of an eternal serenity in person and in a relationship tightly attached to vital realities.

Ziya Keseroğlu (1906-1975)

● Adı sanat etkinlikleri içinde çokça duyulmamış ve yer almamış fakat başarılı olmuş bir sanatçıdır. Sanat hayatı boyunca kendisini ne teknik, ne dönem kaygıları içinde hissetmiştir. Manzaraları ve natürmortları özellikle

43. Ziya Keseroğlu, "Still Life With Fish" Oil on Canvas 46 x 65 cm



43. Ziya Kesoğlu, "Balıklı Natürmort" Tüyb, 46 x 65 cm

renkçiliği ve rengi desene yedirmesi ile kendine özgü bir çizgi yakalamıştır.

● He was not known and found in the artistic activities frequently, but he was a successful artist. Throughout his artistic life he never suffered either technical or transitory grievances. His landscapes and still lifes keep an original level with a specific colourism, subsuming the colour in the pattern.

Hakkı Anlı (d. 1906)

● 'Akademi'den mezun olduktan sonra D Grubu hareketinin etkinlikleri içinde yer almıştır. O da Nurullah Berk gibi inşacılığı ve kübizmi özgün bir yorum biçimine sahiptir. Resimleri birbirlerini tamamlayan büyük renk bölümleri şeklinde düzenlenmiştir.

44. Arif Kaptan, "Composition" Oil on Canvas. 120 x 135

● After graduation from the Fine Arts Academy he participated in the activities of Group D. Like Nurullah Berk, he has a specific way of interpretation of constructivism and cubism. His works are composed in large sections of colour integrating each other. He has been living in Paris.

Arif Kaptan (1906-1979)

● D Grubu'nun genel havasından farklı olmakla birlikte yine de grup içinde özel bir yeri vardır. İlk sanat yıllarındaki arama ve deneme ürünleri eleştirilere uğramasına rağmen o yılmamış, yeni ve alışılmamış da olsa kendince güzeli bulmaya çalışmıştır. 1940'ların sonundaki Paris, André Lhote Atölyesi çalışmaları onu 1950'lerden sonra kübist çalışmalara yöneltmiştir. Bu soyut düzenlemelerinde yerel ve folklorik temaları seçmesi ilginçtir.



● He was quite different from Group D, however he keeps a special place in the group. Though his initial works of researches and experiments were criticized he was never daunted and kept on trying to discover beauty even though it was new and unaccustomed. At the end of the forties in Paris his studies in André Lhote's studio led him to cubism. It is remarkable that he picked up local and folkloric subjects in these abstract compositions.

Halil Dikmen (1906-1964)

● 1927 yılında Akademi'den mezun olduktan sonra bir ara D Grubu sergilerine de katılan Halil Dikmen (1906-1964) daha sonraki yıllarında tek başına tavrı almıştır. Resimlerinde, Paris'te üç yıl kadar yanında çalıştığı Paul-Albert Laurens'in titiz, ön kaygılı, kuramı hep göz önünde tutan disiplinliliğinin izleri görülür. 1937 yılında açılan İstanbul Resim ve Heykel Müzesi'nin ilk müdürüdür. Daha sonra Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü de yapmıştır.

● After graduation from The Fine Arts Academy in 1927, Halil dikmen took part in Group D's exhibitions for a while, but he preferred an individualist way in the following years. In his paintings could be seen the tidy, prejudiced, strict in theory, disciplined traces of Paul Albert, with whom Halil Dikmen worked for about tree years in Paris. He was the first curator of the İstanbul Museum of Painting and Sculpture which opened in 1937. Later on he was General Director of Fine Arts.

Aliye Berger (1906-1974)

● Kuşak itibarı ile bugünkü özgünbaskı sanatçılarının en eskilerinden olan Aliye Berger (1906-1974), hemen hemen bütün baskı tekniklerinde eser vermiştir. Bazen fantastik, bazen yaşamın içinden aldığı konuları resimlemiştir. Eserlerinde grafik şema kaygısı belirgindir.

● As far as the generation is concerned on of the first of the contemporary engravers is Aliye Berger. She worked with all sorts of engraving techniques. She worked in a fantastic style sometimes and picked up the subject from life itself. Her works reflect a graphical passion.

Sabri Berkel (d. 1907)

● 1907 yılında Üsküp'de doğmuştur. İlk ve orta öğreniminin ardından iki yıl Belgrad'da Güzel Sanatlar Okulu'na devam etmiştir. Daha sonra 1929'da İtalya'ya giderek Floransa Güzel Sanatlar Akademisi'nde Felice Carena'nın Atölyesi'nde çalışmalarını sürdürmüştür. Floransa yıllarında Rönesans ustalarını tanıma fırsatı bulmuştur. 1935'de eğitimi tamamlayan S. Berkel, aynı yıl Türkiye'ye dönerek Akademi'ye asistan olarak girmiştir. İlk sergisini de yine o yıl Akademi'de açmıştır. Sabri Berkel'in resimleri hiç bir zaman bir teknik gösteriye dönüşmemiştir. Onun resimlerinde renk kendi başına bir unsurdur. Ancak, bir diğer rengin tamamlayıcısıdır. 1950'lerden beri resminin bir başka temel ögesi de mekândır. Baskı ve yağlıboya resimlerinde renk bölünmelerinin ve lekelerin onları çevreleyen boş alanlar ile kurduğu ilişki sanatçının mekân ve renk sorununa düşünsel yaklaşımını gösterir. Özellikle renk ilişkilerinde zıtlıklar üzerinde durmuştur. Sanatçının resimlerinde renklerin çeşitli alanlar şeklinde kullanışında mekân ve renk anlatımlarının değişkenliği ve bu iki kavramın ilişkisinin renk algısına verilen önemle yeni anlatımlar ortaya koyduğu görülür.

● He was born in Skopje (Yugoslavia). Following primary and secondary education he attended Belgrade Fine Arts School for two years. He studied the Renaissance masters in Florence for some time. In 1933 after completing his education sabri Berkel returned home and joined the Fine Arts Academy as an assistant in 1935. He opened his first exhibition the same year. Sabri Berkel's paintings have never been done to show off technical skill. In his works colour itself is an individual element. However it is complementary of another colour. Since the 1950s, another basic element of his painting has been space. The relations of coloured sector and patches with blank areas around them indicate the artist's ideal approach to the question of space and colour. He especially considered the contrasts in the relations of colour. In the artist's works can be seen that the use of colours in various fields create variations on the expressing of colour and space and the relations of these concepts would produce new styles by emphasizing colour sensing.

Yvonne Karsan (1907-1986)

● Ressam Ali Karsan'ın eşi olarak Türk sanat ortamına giren **Y. Karsan**, doğduğu kent Paris'de **Academie Julian**'da **Jean Pierre Laurens**'in öğrencisidir. Daha sonra **Ecole Nationale Supérieure Des Beaux**'a girmiştir. Ali Karsan'la burada evlenir. Paris eğitimi sonrası eşi ile birlikte Türkiye'ye gelirler. Uzun bir süre öğretmenlik yapmıştır. Resimlerinde Academia Julian'ın resim öğretileri Ali Karsan'a göre daha etkili olmuştur.

● *Y. Karsan joined the Turkish art world as the wife of another painter, Ali Karsan. She was Jean Pierre Laurens student at The Academie Julian, Paris, where she was born. Later on she attended the Ecole Nationale Supérieure Des Beaux Arts She married Ali Karsan there. After completing her education in Paris she moved to Turkey with her husband. In Turkey she taught for many years. In Ali Karsan's view the Academie Julian's doctrines had the greater influence on her paintings.*

Ercüment Kalmık (1908-1971)

● Mimarlık kökenli sanatçılardan **Ercüment Kalmık** da hemen her çeşit resim türünü kullanmış sanatçılardandır. Özgün baskı tekniklerini, yağlıboya, duvar resimleri ve mozaiklerini aynı beceri ile uygulamıştır. Renk cümbüşü gibi görülen yağlıboya çalışmalarında, çoğunlukla iki renkli özgün baskılarında illüstratif nitelikler ağır basar.

● *As an artist with a background of architecture. Ercüment Kalmık practiced almost every sort of painting. He worked on original engravings, oils, murals and mosaics all with the same level of mastery. Besides his oils with a quality of colour most of his double chromatic original engravings are very distinctive with an illustrative character.*

Ferit Apa (d. 1909)

● Sanat eğitimi, önce **Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü**nde, daha sonra da 1937'de gittiği **Leipzig Devlet Güzel Sanatlar Akademisi**nde yapmıştır. Kendi kuşağının figüratif ressamları arasında başarılı olanlardan birisidir. Portrelerinde kişileştirme boyutunda özgün bir anlatımcılığı vardır.

● *He was educated first at Gazi Institute of Education, Ankara, and then he went to the Leipzig State Academy*

of Fine Arts in 1937. He is among the successful figurative artists of his generation. He has a specific style of description in the scale of personifying in portraiture.

Veysel Erüstün (1910-1987)

● Ferit Apa ile aynı dönemlerde Gazi Eğitim Enstitüsü'nden mezun olan **Veysel Erüstün** (1910-1987) sanatçılığı yanında otuz yılı aşkın bir süre yaptığı eğitimciliği ile de sanat ortamı için önemli bir yeri vardır. Ankara merkezli özgün baskı sanatının ulaştığı bugünkü düzeye çok emeği geçmiştir. Kendi çalışmalarında özellikle gravürü tercih etmiştir. Ortaya koyduğu soyut düzenlemeleri kurgusal tasarımları bakımından oldukça başarılıdır.

● *He graduated from the Institute the same year as Ferit Apa. Veysel Erüstün possessed a remarkable position in art circles by his artistic profession as well as his teaching which lasted more than thirty years. He worked very hard to improve the level of Ankara-based engraving. In his personal studies he preferred engraving. His abstract compositions are quite successful from the standpoint of theoretical designing view.*

Bedri Rahmi Eyüboğlu (1911-1975)

● **Bedri Rahmi Eyüboğlu**'ndaki resim tutkusu, Zeki Komacemini'nin resim öğretmenliği ile başlamıştır. 1927'de Güzel Sanatlar Akademisi'ne öğrenci olduğunda hocası Nazmi Ziya Güran, onun gözlerini, denge ve uyumun mükemmelliği demek olan eski Yunan sanatına çevirir. İbrahim Çallı'nın Atölyesi'ndeki avşar kilimi ise onun içindeki gelenekçilik duygularının kapılarını aralar. 1932 yılında Paris'de André Lhote'nin yanında çalışır. Bu arada da atölye arkadaşı romen asıllı Eren Eyüboğlu ile tanışır ve evlenirler. 1937'de Akademi'ye girerek asistan olur. **Bedri Rahmi Eyüboğlu**, etkilere açık bir sanatçıydı. Avrupa'da resim eğitimi veren kuruluşların, akademinin karşısında alternatif olarak getirdikleri kübizmden kaynaklanan yeni bir tür akademizmleri doğal olarak onu da etkilemiştir. Ancak o özellikle 1960'lar sonrasında egemenliğini duyuran sanatsal heyecanlara iltifat etmemiş, resmini onlara teslim etmemiştir. **Geometrik soyuta, Op-Art'a** ya da **Pop Art'a** yakınlık duymamıştır. Anadolu'ya ve Anadolu insanına eğilen sanatçı, Anadolu'dan ve Anadolu insanından aldığı motiflerle

45. Yvonne Karsan. "Still Life" Oil on Canvas.



45. Yvonne Karsan. "Natürmort" Tüyb.

yaptığı düzenlemeleri kendine özgü bir üslupla yağlıboya tabloya, gravüre, mozayiğe, seramiğe aktarmıştır.

Bir yanım tuz/Bir yanım şeker/Tuzdan yanayım./Bir
yanım toprak/Bir yanım deniz /Denizden yanayım./
Bir yanım ben / Bir yanım sen/Senden yanayım

One side of mine is salty/The other one sweet/
I favour the salt/Sea on my side/Other the earth
I favour sea./One side, is myself/The other side
thou/ I favour thee.

Bedri Rahmi Eyüboğlu

● His artistic passion commenced when Zeki Kocamemi was his teacher. In 1927 in the Fine Arts Academy, his teacher was Nazmi Ziya Güran. He attracted Bedri's attention to ancient Greek art representing the balance and harmony, while the Avşar Kilim in İbrahim Çallı's stu-

dio ignited the traditionalism within him. In 1932 he worked with André Lhote in Paris. In this period he met his classmate who was originally Rumanian and married. He joined The Fine Arts Academy, İstanbul as an assistant. Bedri Rahmi Eyüboğlu was an artist exposed to various influences. The new kinds of academism inspired him by cubism which European educational art institutions created as an alternative to academism, influenced him too. But he was not particularly swept up in the artistic enotions dominating the 1960s and he did not surrender to them his personal style of painting. He never showed a sympathy to geometric-abstract, Op-Art or Pop-Art. Here was an artist interested in Anatolia and Anatolian people. He transferred his compositions made of proper Anatolia and Anatolian patterns, into his paintings, engravings, mosaics and ceramics with a personal style.

46. Bedri Rahmi Eyüboğlu, "Tophane" Oil on Duralite, 40 x 48 cm



46. Bedri Rahmi Eyüboğlu, "Tophane" DÜYB. 40 x 48 cm

Mehmet Yüceltürk (d. 1912)

● Güzel Sanatlar Akademisi'nde Güran, Kocame-mi, Çallı ve Levy atölyelerinde eğitim gören **Mehmet Yüceltürk** ise yöresel, folklorik konuları işlemesiyle tanınmıştır. Resimlerinde Anadolu insanı ve yaşamı renkli ve gerçe-kçi bir üslup anlatılır.

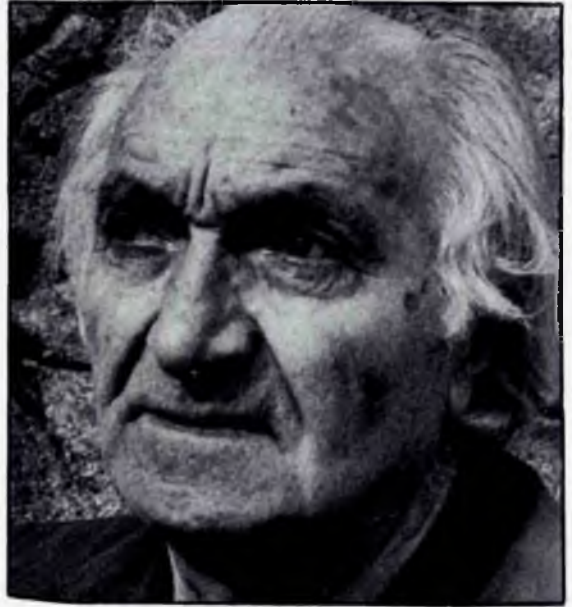
● *This student of Güran, Kocame-mi, Çallı and Levy's studios is well-known for his local and folkloric studies. He presents the people of Anatolia and their way of life with a colourful and realistic style in his paintings.*

Cemal Bingöl (d. 1912)

● Ankara'daki ilk sanat eğitimi kurumu olan **Gazi Eğitim Enstitüsü**'nden yetişmiştir. 1940 yılında Paris'e giderek bir süre A. Lhote Atölyesi'nde çalışmıştır. Soyut düzenlemeleri zaman zaman ödülleri de almıştır.

● *He graduated from The Gazi Institute of Education in Ankara, which is the first foundation of art education in An-*

kara. He went to Paris in 1940 and worked in A. Lhote's stu-dio for a while. His abstract compositions were awarded occasionally



20. Cemal Bingöl

47. Mehmet Yüceltürk "Fair in Bolu" (1966) Oil on Canvas. 81 x 116 cm



47. Mehmet Yüceltürk "Bolu Panayırı" (1966) TüyB. 81 x 116 cm

Abidin Dino (d. 1913)

● Nurullah Berk'in "Yaşı bakımından 'eski'lerimizden, araştırmacı mizacıyla 'bugünün' ressamı" olarak nitelediği Abidin Dino önce D Grubu kurucuları, daha sonra da 1940'larla beraber Yeniler hareketi içinde yer almıştır 11. Çok yönlü bir kültür adamıdır. Sinemadan felsefeye, heykel-den edebiyata pek çok sanat olayı üzerine düşünmüş, yazmış, bizzat uğraşmıştır. Resimlerinin önemli yanı, eski-yeni, dün-bugün, doğu-batı gibi kavramları bir bileşime ulaştırma çabasıdır.

● Nurullah Berk said of him "as far as age is concerned he is ancient, but with his explorer temperament, a contemporary painter. "He initially was with the adherents of Group D later on about the 1940's joined The News movement. He was a distinguished intellectual. From movies to philosophy, from sculpture to literature he reflected over, wrote and worked covering many artistic subjects. The important side of his works is the consideration to unite the concepts such as ancient and new, yesterday and today, east and west in a compromise.

Nüzhet İslimyeli (d. 1913)

● Asker kökenli ressamlar kuşağının temsilcilerinden-dir. Mehmet Ali Lâga ve Celal Esat Arseven'den dersler almıştır. Birara başkanlığını da yaptığı Asker Ressamlar Der-neği ile Güzel Sanatlar Birliği ve Ressamlar Derneği gibi sanat birlikleri çatıları altında faaliyetlerini sürdürmüştür. N. İslimyeli, daha çok suluboya ressamı olarak tanınır. Sulu-boya Ressamları Grubu'nun da kurucularındandır. Aralıksız yirmi yıl yayımladığı Ankara Sanat Dergisi ve çok sayıdaki kitabı ile sanat dünyamıza önemli hizmetleri olan bir sanatçıdır.



21. Nuzhet İslimyeli (Foto: 1976)

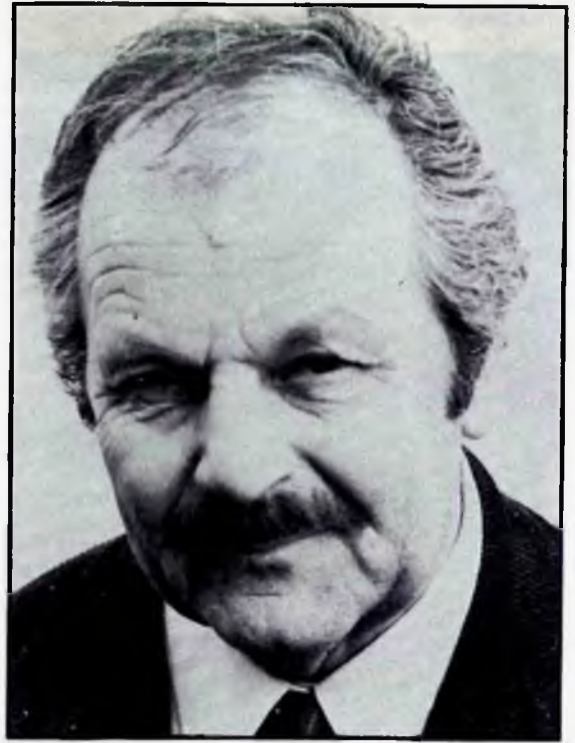
● He is one of the representatives of the Soldier Painters generation. He was the student of Mehmet Ali Lâga and Celâl Esad Arseven. He kept on working with Society of Soldier painters (He was the president of the society for a while) and The Union of Fine Arts and The Society of painters. M. İslimyeli is known mostly as a water-colourist. He is a member of the Society of Water-Colour Painters. He made a great contribution to Turkish art with an art review (Ankara Sanat) which appeared for twenty years uninterruptedly, and with his numerous books.



Hasan Hulusi Mercan (1914-1988)

● Mozayik tekniğini hatırlatan renkçi yağlıboya ile çok sayıda pitoresk bir görünüm sunan manzarlalar yapmıştır. Resimlerinde çizgiyi aşmayan renk lekeleri, konunun anlatımına teknik bir katkıdır.

● His painting remind one of mosaic techniques with a colourist style, and he made numerous landscapes works presenting a pictorial aspect. The patches of colour not over flowing the linear limits is a technical contribution to the description of the subject.



49. Hasan Hulusi Mercan, "Tea Garden" Oil on durallite. 64 x 85 cm

22. Hasan Hulusi Mercan



49. Hasan Hulusi Mercan, "Çay Bahçesi" DÜYB. 64 x 85 cm

Arslan Gündaş (d. 1914)

● N. İslimiyeli gibi asker kökenli otodidakt sanatçılardandır. Resimlerinde insan ögesi ve onun çeşitli boyutlarda ve farklı mekânlarda yaşam ilişkileri anlatılır. Çoğunlukla tek renk dipdüzey üzerine bilimsel perspektif kaygısından uzak yalın, sade renk lekeleri serpiştirilmiştir. Onun resimleri belli bir düzeni olduğu kuşku götürür renklere kaplı bir fon olarak bakıldığında ancak bir anlatım değeri kazanır.

● *He is also one of the Soldier Painters and selftaught as was Nüzhet İslimiyeli. His works describe mainly the human element with its relations to life on various dimensions and in different spaces. In him works, simple bare colour patches are distributed with a monochrome style free of scientific perspective problems in the background. Gündaş's paintings gain a meanin only when considered as a background covered with colours that have no definite order.*

Selim Turan (d. 1915)

● 1947 yılından beri Paris'te yaşayan Selim Turan figüratif ve soyut ayrımı müşkül pesantliğine düşmeden yarım yüzyıldır çok geniş bir ilgi alanından kaynaklanan konuları resimlemektedir. 1938'de Akademi'den Léopold Lévy Atölyesi'nden mezun olmuştur. 1940'da aynı atölyeden mezun arkadaşları ile ünlü 'Liman' sergisine katılmıştır. Bir zamanlar geleneksel konulara da eğilen sanatçı konu ve üslup sınırlarını genişletmek amacı ile son yıllarda mozaik ve duvar resimleri ile çeşitli malzemeden küçük heykel denemeleri de yapmaktadır. Bu çalışmalarını "Yeni Gerçekçilik" olarak niteleyebileceğimiz spontane soyutlama çabaları şeklindedir.

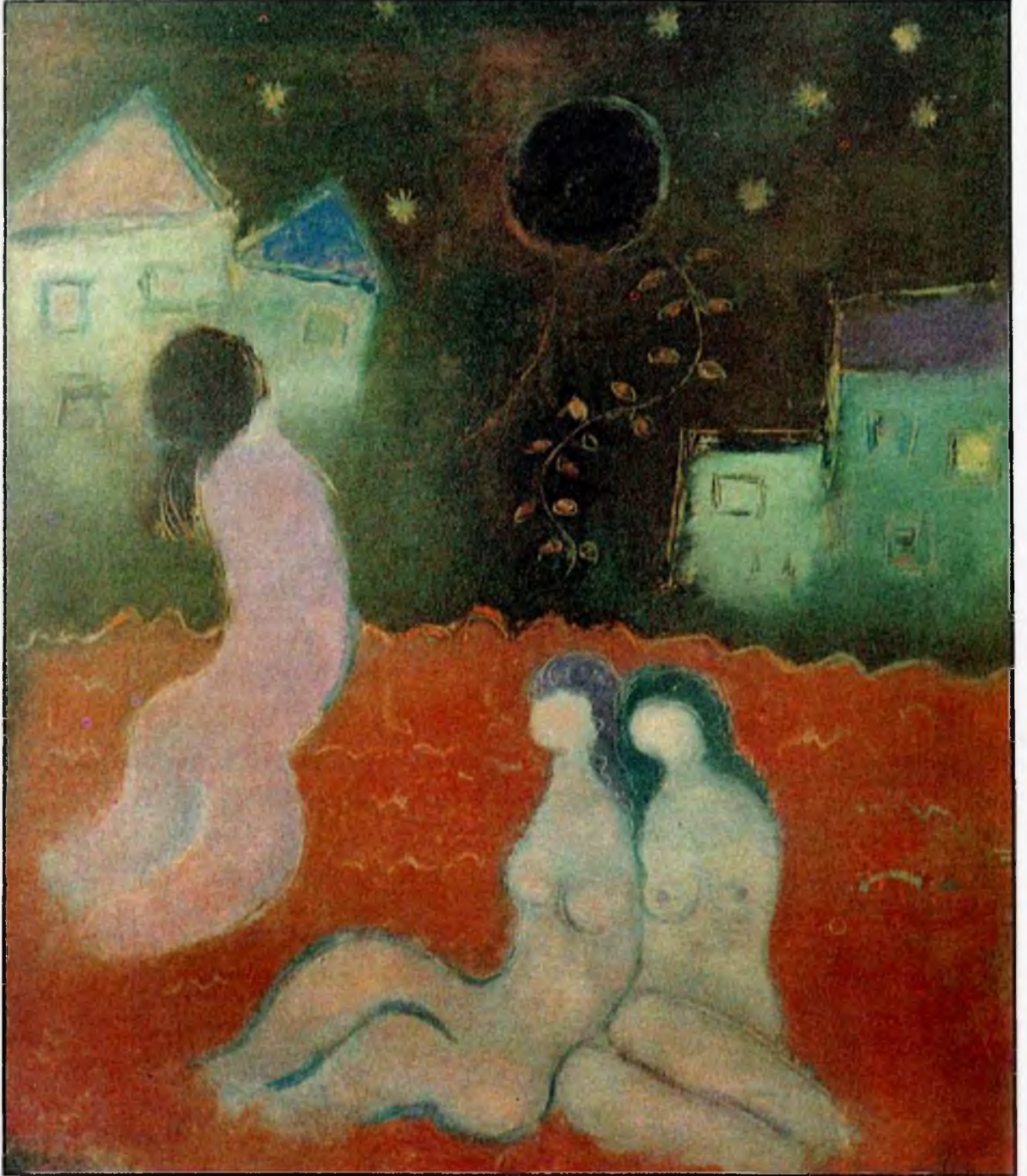
● *He has been living in Paris and for fifty years illustrating subjects of a very large area of interest without rejecting either the figurative or the abstract. He graduated from The Fine Arts Academy from Leopold Lévy's studio in 1938. He participated in the famous Liman-(Harbour) Exhibition with his friends who graduated from the same studio in 1940. He was interested in traditional subjects for a while, but later, to expand his field of subjects and style, he worked on mosaics, murals, and experimented with small sculpture using various materials. These studies of his are spontaneous trials which can be considered as New Realism.*

Nuri İyem (d. 1915)

● Avni Arbaş, Turgut Atalay, Selim Turan, Ferruh Başağa ve Fethi Karakaş'la birlikte 1941'de **Yeniler Grubu**'nun kurucularındandır. Sanat hayatı oldukça zengin dönüşümler gösterir. 1940'larda toplumsal sorunları dile getiren gerçekçi-figüratif resimler yapmış, 1950'lerde non-figüratif resme dönmüştür. Son yıllarında çokça işlediği 'kadın'larının herbiri birbirini imrendirecek kadar güzel anlatımlı yorumlarla boyanmışlardır.

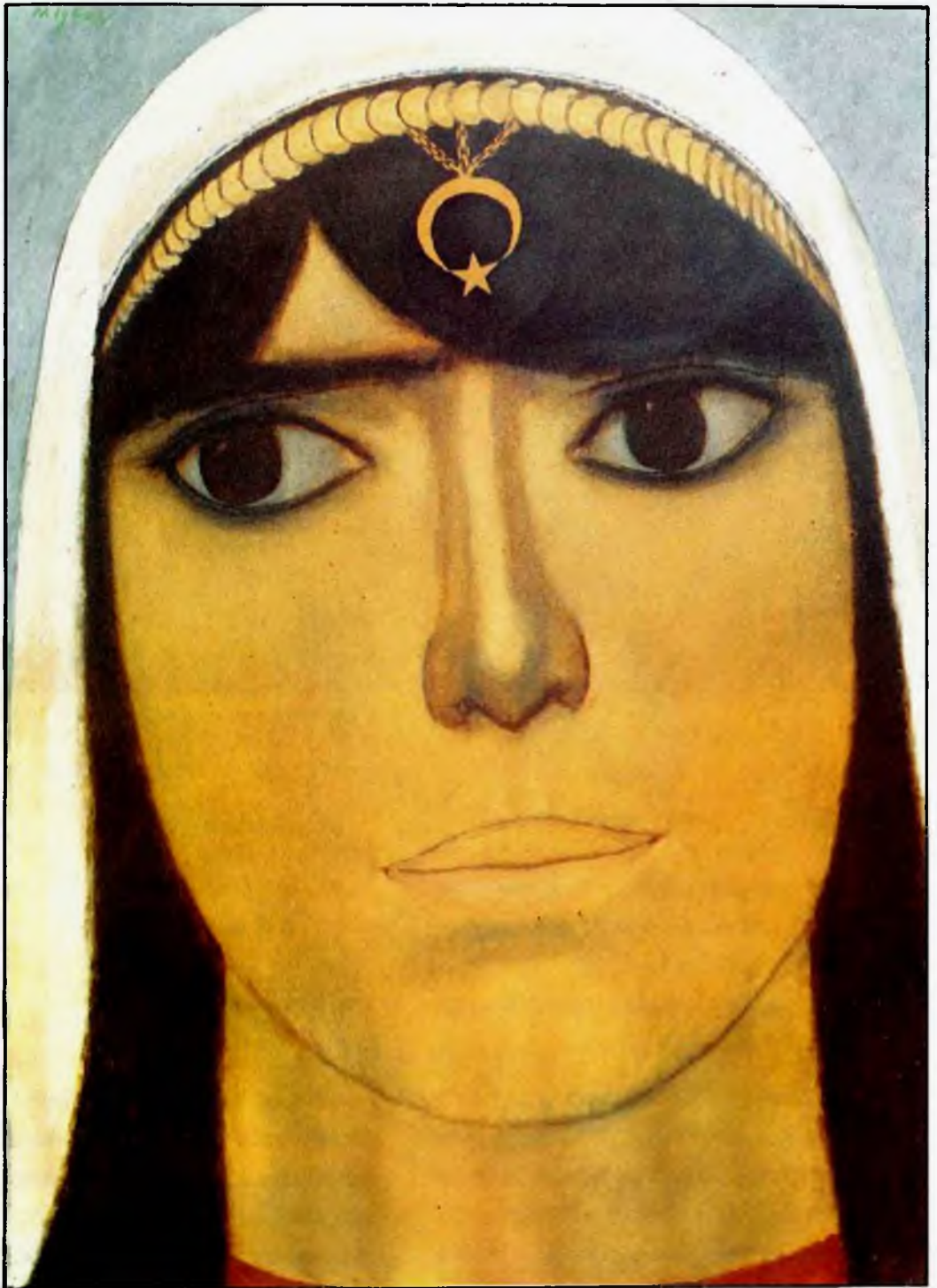
● *He founded The Group New with Avni Arbaş, Turgut Atalay, Selim Turan, Ferruh Başağa and Fethi Karakaş in 1941. His artistic life was quite varied. He painted realist-figuratively on social issues around the 1940's then turned to abstractism in the 1950's. Recently most of his works dedicated to 'Women' are painted with perfect interpretations enough to envy each other.*

50. Arslan Gündoğ 'Kite' Oil on Canvas, 80 x 70 cm



50. Arslan Gündoğ 'Uçurtma' TüYB, 80 x 70 cm

51. Nuri İyem, "Portrait" Oil on Canvas. 119 x 82 cm



51. Nuri İyem, "Portre" TüYB. 119 x 82 cm



52. Cihat Burak, "Fahrünnisa Zaid'in Portresi" (1970) TüYB. 99 x 130 cm

Cihat Burak (d. 1915)

● Sanatçının resimleri belki de mimarlık eğitiminin etkisiyle olsa gerek yapısal sağlamlıklarıyla dikkati çekerler. Halk resimleriyle bir bağ kuran fakat bütün özellikleriyle yaratıcı fantazisinin ürünü olan bu resimler bir anlamda naifliğin bütün esprisini gösterirler.

● His works are very interesting in their structural soundness, due to influences of his architectural education. These paintings having a connection to folk art but are the product of his own creative imagination with all characteristics representing entire concepts of naivism to some extent.

Melahat Üren (1918-1969)

● Eşi Eşref Üren'in manzarada başarılı olduğu gibi, o da natüramor düzenlemelerinde başarılı olmuştur. Aslında, hemen her konuda resim yapmış olmasına rağmen esas ustalığı bu konudur. İnce, hassas fırça darbeleriyle, bol ışıklı, bol renkli resimler yapmıştır.

● She was as successful with still-life compositions as her husband Eşref Üren was with landscapes. Though she worked almost on every subject she proved her mastery with the still life. With delicate, sensitive brush strokes she made abundantly luminous and very colourful paintings.

Şükriye Dikmen (d. 1918)

● 1948'de Güzel Sanatlar Akademisi'nden, 1953'de de Paris Ecolé de Louvre'un sanat tarihi bölümünden mezun olan Şükriye Dikmen herhangi bir grup veya dönem üslubu içinde olmamıştır. Paris'te F. Léger Atölyesi'nde çalıştığı halde sanatında Léger soyut üslupçuluğu görülmez. Kendine özgü bir soyutlama çizgisine sahiptir.

● *She graduated from The Fine arts Academy in 1948 and the History of Art Section of the Louvre Museum in 1953. Şükriye Dikmen has never joined either a group or a periodical style. Though she worked in Fernand Leger's studio her art does not indicate any effect of the abstract style of Leger. She possesses an orbit of abstraction all her own.*

Avni Arbaş (d. 1919)

28 Mart 1940'da Yeniler Grubu'nun Beyoğlu'nda açtıkları ilk sergide, bir başka deyişle Liman Sergisinde grubun en genç ve en coşkulu üyesi Avni Arbaş'tır. Fakat daha sonraki yıllarda Selim Turan ve Nejat Devrim'le Paris'e gitmesi grubun etkinliklerinden elini çekmesine neden olur. Akademi yıllarında ve onu takip eden L. Levy Atölyesi döneminde sakinliği, olayları ve zamanı buna bağlı olarak da kendi üslubunu zorlamayan çalışma temposu ilginçtir. Resimleri yarı soyut fakat içten bir duygusallık taşıyan anlamlıdır.

● *In the first exhibition of New Group in Pera, 29 March 1940, with another saying in the Liman (Harbour) exhibition the youngest and most enthusiastic member of the group was Avni Arbaş. During the following years, his departure for Paris with Selim Turan and Nejat Devrim led him to give up the group's activities. In Academy's period and following years his calm, led him to work at his own pace and allow his style to evolve slowly. His paintings are sem-abstract but express sincerity and sensitivity.*

Hasan Kavruk (d.1919)

● 1943 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nden mezun olduktan sonra uzun bir dönem öğretmenlik yapmıştır. 1947 yılı başında Milli Eğitim Bakanlığı'na, Paris'e gönderilmiş, orada Andre Lhote Akademisi'nde ve Paris Güzel Sanatlar Akademisi'nde fresk atölyesinde çalışmalar yapmıştır. Ayrıca Jean Lombard Atölyesi'nde ve Fernand Leger'in serbest kurslarına katılmıştır.

1950 yılı başında yurda dönünce, Milli Eğitim Bakanlığı'nda çeşitli görevler yapmış, ardından çalışmaya başladığı Talbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'ndan 1982 yılında emekli olana kadar çalışmalarını sürdürmüştür. Hasan Kavruk'un resmi dönem farkı olmaksızın 1940'lardan sonra öğirligini duyuran soyut akımların etkisini yansıtır. Dışavurumcu, soyutlamacı üslubu ile uzun yıllar görevle dolaştığı Anadolu'daki izlenimlerini kendine özgü bir ele alışla resimlemiştir.

● *After having graduated from The Gazi Institute of Education in 1943 he taught for a long period. At the beginning of 1947 he was sent to Paris by the ministry of national education and he worked in the frescoes studios in then Academie Andre Lhote and Paris Academie de Beaux-Arts. Also he attended classes in Jean Lombard's studio and free studies of Fernand Leger. When he returned home in 1950, he received several mission in the Ministry of National Education and later he kept on working until retirement at the College of Applied Fine Arts where he taught. Hasan Kavruk's paintings reflect the influences of abstract trends which expose its heavy impressions after the 1940's regardless of periodical differences. With his expressionist and abstract style he illustrated his feelings for Anatolia by a very personal consideration during his official tours for years and years.*

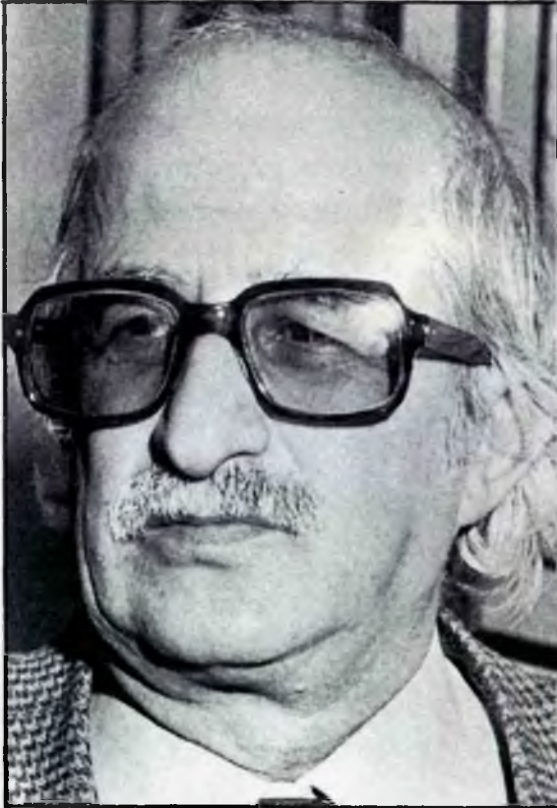
53. Avni Arbaş, "Atatürk" (1981) Oil on Canvas. 146 x 97 cm



53. Avni Arbaş, "Atatürk" (1981) Tüyb. 146 x 97 cm

İsmail Altınok (d. 1920)

● İlk dönemlerinde yaptığı manzaralarla oldukça başarılı olmuştur. Sonradan uzun bir süre yenilikçi okımlara kesin teslimiyeti savunmuş ve bu yönde soyut düzenlemeler yapmıştır. Ancak son birkaç yıldır gelenekçiliğe tam bir dönüş sayılmasa da eski 'Burdur Peyzajları'nı anımsatan çalışmalara yönelmiştir. Kaya Özsezgin'in de doğru belirlemesiyle, "İsmail Altınok'un kişiliği bir dönemde ilgi duyduğu, ancak kökleşmesine olanak bulunmayan özentici yaklaşımında değil, bu peysajlarında gizlidir" ¹².



23. İsmail Altınok

● Was very successful with his landscapes in early years. Following this period he supported the new trends with abstract compositions oriented towards this idea. But in recent years, he has inclined toward his early studies in works such as "Burdur Peyzajları" - Landscapes of Burdur even if it is not seen as a definite return to traditionalism. As Kaya Özsezgin rightly remarks, "İsmail Altınok's genuine

personality is concealed in these landscapes rather than in the more precious works of an earlier period."

İbrahim Balaban (d. 1921)

● Naif resim yapan sanatçılardan İbrahim Balaban'ın resimlerindeki soyutlama ve deformasyon, biçim öğelerinin tanınmayacağı kadar doğadaki plastisitesinden uzak değildir. Resimsel öğeler çocuk resimlerinde görülen basit fakat güçlü estetik ve artistik öz taşıyan resimler derecesinde deformasyona uğratılmıştır. Bu çabası içinde illüzyonist eğilimlerin etkili rol oynadığı da gözden kaçmaz. Sanatçı çoğu resminde, biçimi belki iki boyutun dilsiz anlatımına terk etmiş gibi görüyorsa da aslında bu durum izleyicinin onun tablolarının dilini çözemeyeceği kadar hermetik değildir.

● He is a naive painter. The abstraction and deformation in his works are not so deprived of natural plastic quality as to preclude recognition of the formal elements. The illustrative elements in his works are deformed to an extent of simple, strongly aesthetic and artistic core which can be observed in children's paintings. But, along with his effort some of the illusionist effects cannot be overlooked. The artist, in most of his works, though it seems as if he has given up the forms to the dumbness of two dimensions, this is not to the extent that it will hamper the viewer's interpretation of his works.

Fethi Kayaalp (d. 1923)

● Akademi'den, Nurullah Berk Atölyesi'nden mezun olmuştur. En az yağlıboya kadar başarılı olduğu özgümbaskıyı, özellikle de gravürü L. Levy'den öğrenmiştir. Uzun bir süre İstanbul Resim ve Heykel Müzesi restoratörü olarak çalışmıştır.

● He graduated from The Fine Arts Academy, from Nurullah Berk's studio. He learned original engraving especially in L. Levy's studio. He was at least as successful in engraving as in his oils. For a long period he worked as restorator in the Istanbul Museum Of Painting and Sculpture.

54. Balaban, "Migration" (1977) Oil on Duralite. 70 x 100 cm



54. Balaban, 'Göç' (1977) DUYB. 70 x 100 cm

Kayıhan Keskinok (d. 1923)

● Figüre önem veren ressamlardan Kayıhan Keskinok çeşitli kesimleriyle toplumu ve toplum içi ilişkileri bir düş fantazisi içinde renkçi bir anlatımla sunar. Sanatçı 1945'de **Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü**'nden mezun olmuştur. Daha sonra gittiği Lozan'da **Güzel Sanatlar Okulu**'nda asistanlık yapmıştır. Ardından yurda döndükten sonra uzun bir süre yaptığı öğretmenlik dönemi ile daha sonra çalıştığı çeşitli işleri yanı sıra sürdürmüştür. **Birleşmiş Ressamlar ve Heykeltıraşlar Demeği**'nin kurucu üyesi olan Kayıhan Keskinok, G.E.Enstitüsü yıllarından, 1950 yılına kadar büyük lekelerden oluşan bir renk modülasyonu kullanmıştır. Daha sonra da 1960'lara kadar nesneleri ve figürleri soyutlayan çalışmalar yapmıştır. Sanatçı son resimlerinde 'sevinin boyutlarını' arayan çalışmalar içine girmiştir.

● *As one of the artists who emphasizes the figure Kayıhan Keskinok presents the community and its interrelations with all aspects with a fantastic colourist way. He graduated from the painting section of the Gazi Institute of Education in 1945. Later he went to Lausanne and worked in The Fine Arts School as assistant. After returning home he taught for a long time while managing various other jobs.*

He was a member of The Society of united painters and sculptors. He practiced colour modulations consisting of large patches starting from his institute period up to the 1950's. Later on till the 1960's he worked in abstracting figures and objects. In his recent works the artist has been oriented toward research on 'The Limits of Love'.



24. Kayıhan Keskinok

Hüseyin Bilişik (d. 1923)

● 1943 yılında **Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü**'nden mezun olan sanatçı **Türkiye Ressamlar Cemiyeti**, **Güzel Sanatlar Federasyonu**, **Unesco Plastik Sanatlar Komitesi** gibi sanatçı birliklerinin etkinlikleri içinde yer almıştır. Müze ve koleksiyonlarda pekçok resmi olan Hüseyin Bilişik'in yayınlanmış sanat konulu eserleri de bulunmaktadır.

● *He graduated from The State Academy of Fine Arts in painting in 1945. He participated in the artistic activities of art institutes such as The Society of Painters of Turkey, The Federation of The Fine Arts and UNESCO's Plastic Arts Committee. There are numerous works him in museums and collections. He also is the author of many artistic publications.*

Mehmet Pesen (d. 1923)

● 1948 yılında **Akademî**'den mezun olan **Mehmet Pesen** uzun yıllar öğretmenlik yapmış, bu arada çok sayıda sergi açıp, sergilere katılmıştır.

● *He graduated from The Academy in 1948 and taught for years, opened numerous individual exhibitions and joined group shows.*

55. Kayhan Keskinok "Playland" Oil on Canvas. 100 x 111 cm



55. Kayhan Keskinok "Lunapark" T  YB. 100 x 111 cm

56. Hüseyin Bilişik 'Composition' Oil on Canvas. 140 x 140 cm



56. Hüseyin Bilişik 'Kompozisyon' Tüya. 140 x 140 cm

Nedim Günsür (d. 1924)

● 1946 yılı mayısında Akademi'de ilk sergilerini açan Bedri Rahmi'nin on öğrencisinden biridir. Bu sergi, o yıllarda Türk resmine yeni bir tad ve renk getiren 10'lar Grubu'nun ilk etkinliği olmuştur. Sanatçı Akademi yıllarında izlenimcidir. 1950'lere doğru ise Paris eğitiminin etkisiyle yarı soyut, gide-rek tam soyut bir dönüşüm içine girer. Daha sonra naif öğelerin de duyulduğu dışavurumcu anlatıma ulaşmıştır. Sanat yaşamında birçok dönem ve konulanma görülür. Örneğin Zonguldak yıllarında tuvali madencilere açıktır. Madencilerin yaşamı, bazı manzaralar, balıkçılar o döneme aittir. Sonra, İstanbul büyük kent dinamiği ve toplumsal paradokslar. Gecekondu olayı. Sanatçı gecekondu olayını fantazileri ile değil, realist gözlemleri ile resimlemiştir.

● He was one of the ten students of Bedri Rahmi who opened a group exhibition in May, 1946. This exhibition which created a new joy in Turkish painting in those years, was the first activity of Group Ten.

The artist was an impressionist during his years at the Academy, toward the 1950's under the influence of his education in Paris he turned semi-abstract first and then gradually he commenced a purely abstract period. Later on he reached an expressionist style in which some naive elements can be felt too.

His artistic life embraces many various periods and fields of subject.

For example his canvas was dedicated to the miners when he was in Zonguldak. Some paintings reflecting the miner's way of life, some landscapes and fishermen are works of this period. Then, the dynamics of the metropolis, Istanbul and its social paradoxes. The issue of Gecekondu/Shanties. He illustrated this influence with realistic observation but never fantastically.

57. Nedim Günsür "Train" Oil on Canvas. 28 x 167 cm



57. Nedim Günsür "Tren" Tüyb. 28 x 167 cm

Neşet Günel (d. 1924)

● Nedim Günsür'le sanata ait aynı düşünceleri paylaşmakla birlikte bu düşünceleri resimleme biçimleri bakımından ayrılırlar. Her ikisi de F. Leger'den oldukça etkilenmiştir. Ancak bu etki N. Günel'de daha fazladır. Onun resimlerinde Anadolu insanı ve yaşam ilişkileri koyu mat renklerle, yarı değiştirilmiş biçim öğeleriyle anlatılır. Bu yanı sıra N. Günel toplumcu-gerçekçi öncü sanatçılardandır.

58. Neşet Günel "Children" Oil on Canvas, 138 x 127 cm

● Though he shares the artistic considerations with Nedim Günsür, their illustrative styles are different. Both of them are quite influenced by Fernand Leger.

But N. Günel is more influenced in his painting of Anatolian people and his way of life are represented with the dark colours and slightly deformed elements and with this manner he is among the pioneers of communal-realist art.



58. Neşet Günel "Çocuklar" Tüyb. 138 x 127 cm

Lütfü Günay (d. 1924)

● 1949'da Akademi'de Zeki Kocamemi Atölyesi'nden mezun olmuştur. İstanbul'da Türkiye Ressamlar Cemiyeti'nin (1950), Ankara'da Ressamlar Birliği'nin (1958), Siyah Kalem Grubu'nun (1961) ve yine Ankara'da Birleşmiş Ressamlar ve Heykeltıraşlar Derneği'nin (1970) kurucu üyelerindendir. 1951'den bu yana Ankara'da yaşamaktadır. Resimlerinde Zeki Kocamemi inşaacılığının kübik kurgucu yaklaşımı görülmez. Tuvale soktuğu sanat dışı nesnelerle ilginç kolaj denemeleri vardır. Soyut düzenlemelerinde renk resmin en önemli ögesidir.

● He graduated from Zeki Kocamemi's studio in the Academy in 1949. He is one of the members of The Society of Painters in Turkey İstanbul (1950). Union of Painters (1958). Group of Black Pencil, (1961) The Society United Painters and Sculptors (1970) in Ankara. He has been living in the capital since 1951. His works do not reflect the cubist fantastic approach of zeki Kocamemi's constructiv sm.

He has some collage experiments realized by using incompatible objects on the canvas. Colour is the most important element in his abstract compositions.

Şeref Bigalı (d. 1925)

● 1950 yılında Akademi'nin Cemal Tollu atelyesinden mezun olmuştur. Titiz bir gözlemcidir. Bir süre beraber çalıştığı Abidin Elderoğlu'nun resmini etkilediği görülür. Bir dönemler yaptığı soyut düzenlemelerindeki renklendirme ve tasarım gücü yadsınamaz bir niteliğe sahiptir.

● He graduated Cemal Tollu's Studio of The Academy in 1950. He is a sensitive observer. He seems to be influenced by Abidin Elderoğlu with whom he worked for a while.

His power of colouring and designing can not be denied, they are reflected in teh abstract compositions he executed for a period.

59. Şeref Bigalı, "Birds" Oil on Canvas.



59. Şeref Bigalı, "Kuşlar" Tüyb.



25. Şeref Bigalı

Adnan Turani (d. 1925)

● Sanat ortamımızda Nurullah Berk gibi Adnan Turani'nin de sanat yazarlığı ile seçkin bir yeri vardır. Kültür hayatımıza çok değerli eserler kazandırmıştır. Olgun bir dünya görüşüne sahiptir. Resimlerinde 'piyasa'ya cevap vermeye çalışan açgözlülüğe hiç bulaşmamıştır. Erken dönemlerinde optik bağımlı, modlesiz fakat analitik yapıda desenler yapmıştır. 1950'lerin ortalarına doğru rahat ve formu çalışmalarına yönelmiştir. Başlarda yaptığı ışık gölge oyunlarına dayalı modleli desenlerden tamamen uzaklaşmıştır. Bu tarihten sonra da önce kaligrafik yapıdan giderek soyutlaşan guaj ve suluboyalara daha da lavi türü kaligrafik soyutlara ve yine soyut organik desenlere yönelmiştir.

● He has a distinguished position in Turkey as an art writer, as Nurullah Berk had. He made great contributions with his published works. He has a very mature view of the universe.

He was never contaminated with the greediness which responds to the signals of the marked.

In his early period, he made designs optically bounded, unmodelled, but with an analitical structure. About the mid-1950's he directed himself to tranquil and formal works. He left off the modelled designs based on light and shade tricks which he had done at the beginning in the following period he attempted to make water-colours and gouaches becoming abstract through a calligraphic structure and finally settled on organic abstract designs.



26. Adnan Turani

Osman Zeki Oral (d. 1925)

● 1950'de Akademi'nin Bedri Rahmi Atölyesi'nden mezun olmuştur. Resimlerinde görülen renkle oluşmuş derinliğine plastik kuruluş onun resmine Bedri Rahmi'nin bir armağanıdır. Uzun yıllar öğretmenlik yaptıktan sonra önce Bolu'da daha sonra Ankara'da Devlet Güzel Sanatlar galerilerinde yönetici olarak çalışmıştır.



27. Osman Zeki Oral

● He graduated from Bedri Rahmi's Studio of The Academy in 1950. The deep plastic structure coordinated with colour depicted in his works is a legacy of Bedri Rahmi. After a long period of teaching in Bolu he managed the State Gallery of Fine Arts in Ankara.

60. Adnan Turani, "Listening to the Quiet Sea" (1976) Oil on Canvas, 95 x 114 cm



60. Adnan Turani, "Sakin Denizi Dinliyorum" (1976) T  YB, 95 x 114 cm

61. Osman Zeki Oral, "Scenic View" Oil on Canvas.



61. Osman Zeki Oral, "Manzara" T  YB.

Bahattin Akay (d. 1925)

● Gazi Eğitim Enstitüsü çıkışlı bir sanatçıdır. O. Z. Oral gibi o da uzun yıllar eğitimcilik yapmıştır. Fazla derine, ayrıntıya inmeyen büyük renk lekeleri şeklinde düzenlenen resimlerinde kıysından köşesinden bir naililik sezilir.



28. Bahattin Akay

● He is a graduate of The Gazi Institute of Education. He also taught for years as O.Z. Oral did.

In his paintings a slight naivism is felt through compositions of large colour patches arranged without deeper or detailed working.

Mustafa Aslier (d. 1926)

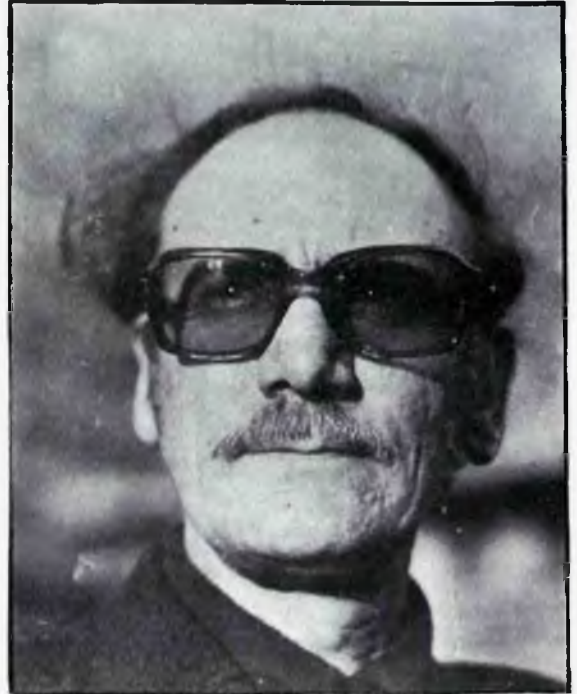
● Gazi Eğitim Enstitüsü'nden mezun olduktan sonra 1953-1958 yılları arasında Almanya'da grafik sanatlar eğitimi görmüştür. Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu/ Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nin kurucularındandır. Uzun süredir yürüttüğü yönetim görevleri yanı sıra sanat faaliyetleri de yoğun olarak sürmektedir.

● After graduation from The Gazi Institute of Education he received a graphics education in Germany (1953-58). He is one of the founders of The College of Applied Fine Arts (Now The Fine Arts Faculty, University of Marmara). He continues to pursue artistic along with administrative duties.

Nuri Abaç (d. 1926)

● Sanatçının resimlerinde Cihat Burak'da olduğu gibi mimarlığının kurguculuğu ve üslupculuğu beklenirse de görülmez. İlk resimlerinde *surrealist* /gerçeküstücü bir anlatım dili egemendir. 1960'lardan sonra resmine Hittit plastiği, erken dönem Anadolu Türk Sanatı gibi konular girer. Ardından pastel renkleri ile, üsluplaşmış biçimleri ile 'Karagöz' gibi gölge oyunu kahramanlarını resimlerine alır. Şimdilerde daha geniş bir konu açılımı ile toplum yaşamı, çelişkileri ve geleneksel öğeleri anlatan bir çaba içindedir.

● Though in this artist's works one would expect structural and stylist effects due to his architectural profession, as with Cihat Burak, they do not seem to be there. In his initial works a surrealist style is dominant. Afterwards subjects such as Hittite plasticism and early Anatolian Turkish art begin to influence his paintings.



29. Nuri Abaç

62. Bahattin Akay, "Marketplace" Oil on Canvas. 107x126 cm.



62. Bahattin Akay, "Pazaryeri" T  Y  . 107x126 cm.

Then, he picked up the characters of The Turkish shadow theatre 'Karagöz' with pastel colours and Traditional Patterns to his paintings. Peresently, he keeps a way of describing the social way of life, its paradoxes and traditional elements in a broader scope of subject.

Nevzat Akoral (d. 1926)

● 1949 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü'nden mezun olmuştur. 1962 yılında da bursla ABD'ye giderek İndiana Üniversitesinde grafik eğitimi alan sanatçı yağlıboya Ankara manzaraları ve en az onlar kadar başarılı özgün baskıları ile tanınmıştır.

● He graduated from The Gazi Institute of Education in 1949. He went to the University of Indiana with a scholarship in graphic arts. Akoral is well-known for his oils of Ankara landscapes and for his original prints which are at least as successful as his oils.

Leman Tantuğ (d. 1926)

● İlk çalışmalarındaki gerçekçi, figüratif kaygısını zamanla kaybederek pastel renklerle boyadığı naif anlatımlı resimler yapmıştır.

● Initially she worked with a realistic and figurative enthusiasm. But losing this style in the course of time she painted naive works with pastel colours.

63. Leman Tantuğ, Untitled, Oil on Cardboard, 46 x 64 cm



63. Leman Tantuğ, İsimli, Mukavva ÜYB. 46 x 64 cm

64. Nevzat Akoral. 'The Ankara Citadel' Oil on Canvas



64. Nevzat Akoral, 'Ankara Kalesi' TÜYB.

Muammer Bakır (1926-1980)

● Tüm sanat yaşamını Ankara'da geçiren sanatçılardan birisi de **Muammer Bakır**'dir. Yaşamın son yılına kadar mezun olduğu **Gazi Eğitim Enstitüsü**nde öğretmen olarak çalışmıştır. Yağlıboyaları da olmakla birlikte ağaç baskıları ile tanınmıştır. Ağaç dokuları üzerinde yarattığı konuları ona pek çok ödülleri kazandırmıştır.

● *He spent his artistic life entirely in Ankara and was teaching in Gazi Institute of Education throughout his life. He was well known mostly for by his woodblock prints, but he has paintings also. He won several prizes for his creative works with the texture of wood.*

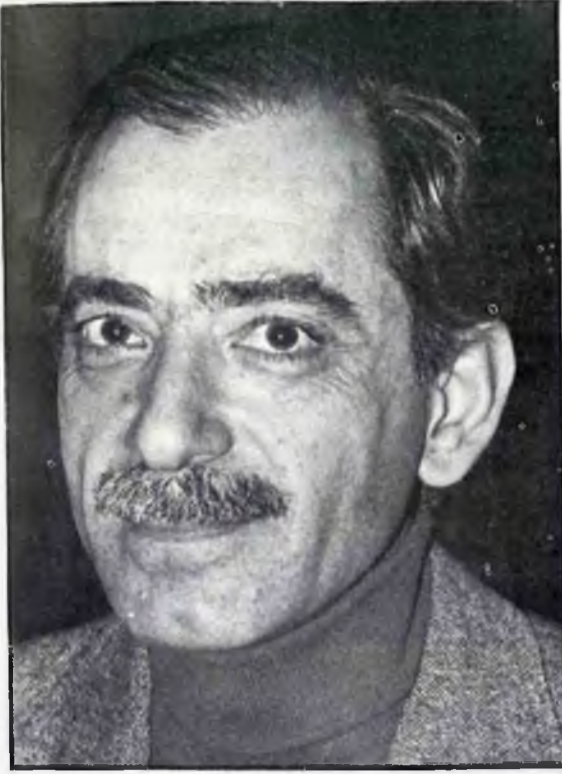
Turan Erol (d. 1927)

● Turan Erol'un adı hep Orhan Peker'le beraber düşünölegelmıştır. Akademi'de Bedri Rahmi Atelyesinde ve 10'lar Grubu'nda hep beraber olmuşlardır. Ancak üsluplarında aynı ortaklıklar görülmez. Orhan Peker'de çok daha belirgin olan açık-koyu ilişkisine dayanan sert, yalın dışavurumculuk bu boyutlarıyla Turan Erol'un resimlerinde yoktur. Onun dışavurumculuğu daha yumuşak, daha liriktir. Atelye ressamı olarak bilirse de devamlı doğa gözlemcisi olan sanatçılarda görölen doğacı izlenim duyartılığına sahiptir. Bedri Rahmi Atölyesi kökenli sanatçılarda net olarak algılanan yerel duyartılık onun resimlerinde de göröür.

30. From left to right, Nüzhet İslimyeli, Lütfi Günay, Halit Doral, Osman Zeki Oral, Rasim-Müşerref Köktürk and Eşref Üren, all Ankara artists



30. Bir grup Ankara lı sanatçı: (soldan) Nüzhet İslimyeli, Lütfi Günay, Halit Doral, Osman Zeki Oral, Rasim-Müşerref Köktürk, Eşref Üren.



31. Turan Erol

● His is always mentioned with that of Orhan Peker. They were together in The Academy, Bedri Rahmi's Studio and in Group Ten but no similarity is seen in their styles. Orhan Peker's stark and stern expressionism which is more clearly based on the relations of dark-light cannot be found in Turan Erol's works. The latter's expressionism is much more lyric and mild. Though he is known as a Studio Painter, he has the naturalist impressionability and sensitivity of artists observing nature continuously. The locality-bound sensitivity clearly observed in the students of Bedri Rahmi's studio also exists in his paintings.

Orhan Peker (1927-1978)

● 1946'da 10'lar Grubu'nu kuran on genç sanatçıdan biri olan **Orhan Peker** Akademi yıllarında hocası Bedri Rahmi'nin etkisi ile yeni bir şey ortaya koyarak çok çağdaş sanat perspektifi içinde yeni bileşimlere, sentezlere varmak yanılsıydı. Onun resimlerinde çeşitli dönemlerde çalıştığı işlerinin dolaylı da olsa izleri görülür. Bu resimlerin esas önemli yanları, tuvaldeki görüntü değil de, o görüntünün arkasındaki anlamın varlığıdır. Çünkü bu çeşit tema ilişkilerini bir yana bırakırsak, onun sanatındaki üslup dönemlerini dar sınırlar içinde açıklamak zor olur.



32. Orhan Peker

● He was one of the ten young artist who founded Group Ten Under his master Bedri Rahmi's influences he had a tendency to attain new synthesis and compounds in a contemporary art perspective, instead of creating novelties. His paintings reflect the effects of the work he practiced even though they are indirect.

The essential importance of these paintings is not the visual appearance on the canvas, but it is the existence of the meaning behind this appearances. Because if we neglect these kinds of relations of the themes, it would be extremely difficult to explain this artistic period of style.

65. Orhan Peker, 'On the Meadow' Oil on Canvas. 90 x 89 cm

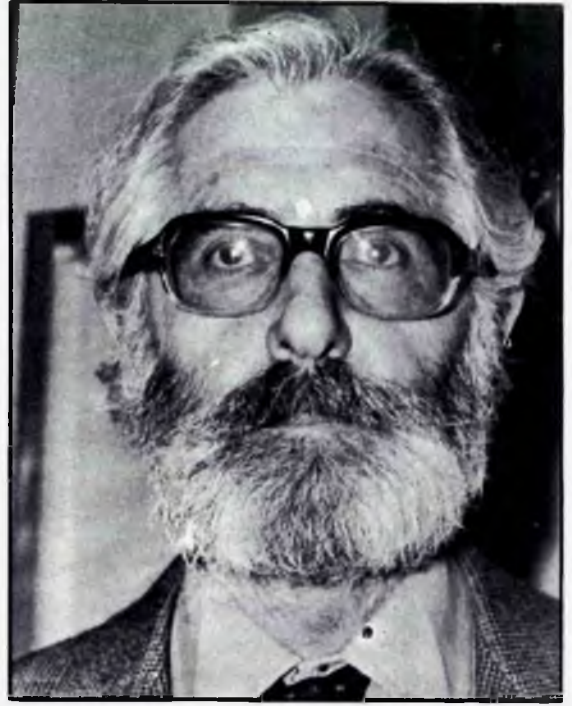


65. Orhan Peker, 'Çayırda' Tüyb. 90 x 89 cm

Cemil Eren (d. 1927)

● Resmin yanı sıra mozayik, seramik ve vitray da çalışmıştır. Son dönem resimlerinde çoğunluk zamanını geçirdiği Bodrum'un bohem yaşamının ve beyaz üzerine kurulu renklerinin etkileri belirgindir. Az renkle ve basit bir kuruluşla düzenlediği bu resimlerinde konunun anlatımcılığı resmin teknik çözömlenmesinden daha öncelikle ele alınmıştır.

● He works in mosaics, ceramics, stained glass and paintings at the same time. The effects of Bodrum's Bohemian way of life where he spends much of his life and of his personal colours based on white are clearly seen in his paintings. The expresiveness of the subject has been considered prior to the technical solutions in his paintings which are composed with a few colours and a simple structure.



66. Cemil Eren, 'Bodrum' (1976) Oil on Canvas. 97 x 129 cm



66. Cemil Eren, 'Bodrum' (1976) TÖYB. 97 x 129 cm

Adnan Çoker (d. 1927)

● Akademi'den Bedri Rahmi Atölyesi'nden mezun olduktan sonra önce soyut dışavurumcu denemeler yapmış, ardından bugünü ile arada bir geçit dönemi olan 1960'larla beraber boyanın ana öge olduğu yine soyut anlatımlı resimler yapmıştır. Resimlerinde algılama boyutu ile düşünsel boyut içiçedir. Anlaşmazlığın kopukluğunu yansıtmazlar. Sanatçının resimleri sınırsız bir boşluk içinde ışık ve renklerle yapılmıştır.

● After his graduation from Bedri Rahmi's studio in the Academy he experimented with abstract expressionism first, following which he painted abstract expressive works in which colour was taken as the main element during the transition period between the 1960's and the present time. In his paintings sensitive and philosophical dimensions are juxtaposed. They do not reflect the discontinuity of incomprehensibility.

The artist's works are created with light and colours in an unlimited space.

Müşerref Rasim Köktürk (d. 1928)

● Ankara sanat ortamının otodidakt sanatçılarındandır. Resme, Eşref Üren'in yönlendirmeleriyle başlamıştır. 1963-1969 yılları arasında kesintili olarak Paris'de **Goetz Akademisi'**ne devam etmiştir. Sanat yazarı olarak da ürün veren sanatçı 1985 yılında **45. Devlet Resim ve Heykel Sergisi** başarı ödülünü almıştır. **Müşerref Rasim Köktürk**, resimlerinde yağlıboya malzemesinin bütün olanaklarını fiğüratif ya da yarı soyutlayıcı eğilimlerle kullanmaktadır. Sanatçının ürünleri zaman zaman gerçekçilikle soyutlama arasında her iki kapıyı da zorlayan, çağdaş Türk resminin ilgi çekici örneklerindendir.

● She is one of the, Sedi-Taught artists of the Ankara

67. Adnan Çoker, "Composition" Oil on Canvas. 74 x 94 cm



67. Adnan Çoker, "Kompozisyon" TüyB. 74 x 94 cm



34. Müşerref Rasim Köktürk



35. Müşerref Rasim Köktürk ve Cevat Dereli (İstanbul - 1978)

art circle, and it was Eşref Üren who first encouraged her to paint. She attended Goets Academy in Paris on and of from 1963 to 1969. The artist, who writes art work, also won the Prize of Accomplishment in the 45th state Exhibition of Painting and Sculpture in 1985. Müşerref Rasim Köktürk exploits

all the material capacities of oil colour in her paintings with figurative and semi-abstract tendencies. Her works are interesting models of Turkish painting with a style shuttling between realist and abstract and emphasizing both of them.

68. Müşerref Rasim Köktürk, "The Bosphorous as seen from Büyükdere" (1984) Oil on Canvas.

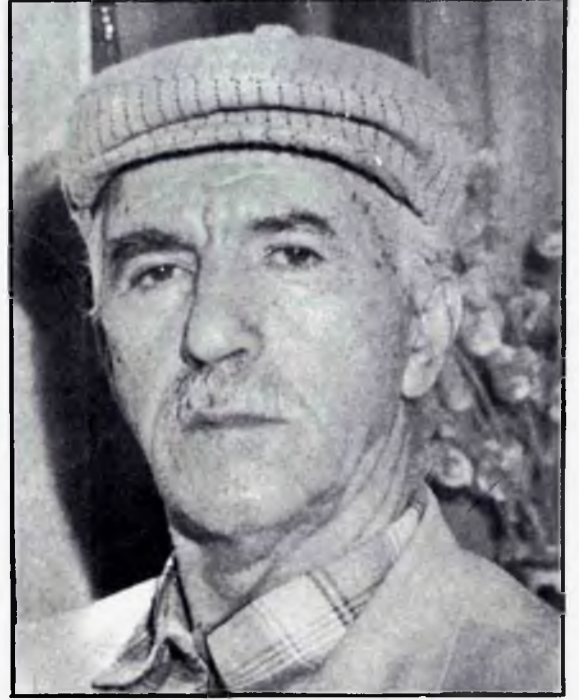


68. Müşerref Rasim Köktürk, "Büyükdere'den Boğaziçi" (1984) TUYB.

Hüseyin Yüce (d. 1928)

● Kastamonu'nun Güveççi Köyü'nde doğan Hüseyin Yüce ressam Cemal Bingöl'ün sanat hayatına tanıttığı 'naif' bir sanatçıdır. Ancak onun naifliği aynı bir tanım gerektirir. Çünkü H. Yüce, Jale Erzen'in belirttiği gibi, "Yerel çevre ve yaşantıyı dile getirirken onun görüntüsünü batılı resim öğretilerinin etkisinden korumak ve kırsal çevrenin saflığını yansıtmak için bilinçli olarak uygulanan ve kendine özgü resimsel davranışlar geliştirmiş olan bir 'naif' tavır çerçevesinde değerlendirilemez" 13.

● He is a naive artist introduced to art by the painter Cemal Bingöl, and was born in Güveççi Village, Kastamonu. But his naive style must be differently defined. As Jale Erzen has pointed out, "He must not be evaluated within the limits of 'naive' style developed in the illustrative attitudes purely his own and which are consciously used for reflecting the candid purity of the rural environment; also to converse these views and affects from the western master's influences while interpreting the local circle and its way of life."



36. Hüseyin Yüce

69. Hüseyin Yüce, "View" Oil on Duralite. 55 x 100 cm



69. Hüseyin Yüce, "Görünüm" DUYB. 55 x 100 cm

Burhan Doğançay (d. 1929)

● Yine bir ressam olan **Adil Doğançay**'ın oğludur. Uzun yıllar A.B.D.'nde yaşayan sanatçının bugününü hazırlayan şartları hakkında ve ilk evreleri hakkında fazlaca bir bilgiye sahip değiliz. Ancak bugünkü üslubunun post-modernist eğilimlerden haylice etkilendiği söylenebilir. Gerçi, duvar üzerinde yırtılmış ilân ve afiş parçalarının oluşturduğu illizyonist uygulamalarında belli belirsiz Osmanlı kaligrafisinin izlerini bulmak mümkündür. Karışık teknikle yaptığı resimleri yanı sıra renkli taşbaskı çalışmalar da yapmaktadır. Sonuçta bugün Türk Sanat repertuarında yeri olan entelektüel ürünleri ile önemli sonuçlara ulaşmış bir sanatçıdır.

● *Is the son of Adil Doğançay, who is also a painter. We know little of the circumstances which brought him to today and the early periods of the artist, who lived in the U.S.A. for a long time. However it can be mentioned of his present style that it has been considerably influenced by post-modernist tendencies. But, it is possible to find traces of Ottoman Calligraphy in his illusionist practices consisting of torn pieces of posters and advertisings on the wall. He works in coloured lithography while painting with mixed media.*

Consequently, he is an artist who has achieved great objectives with his intellectual works keeping a position in the forefront of Turkish art today.

Erol Akyavaş (d. 1930)

● 1959'dan itibaren yerleştiği ABD'de batının düşünce ve sanat geleneklerini kendi yerli İslâm katkısıyla bütünleştirme çabası içinde olan bir sanatçıdır. Mekân ilişkilerinin açık seçik belirgin olduğu ilk resimlerinde bilinçaltı ve gerçeküstüçülükten etkilenmiştir. 1980'lerden sonra da resim yapısı köklü bir değişime uğramayarak doğuya özgü kaligrafik öğeler, minyatür kökenli motifler ve temelde İslâmî duyuş ve inançlardan kaynaklanan bir dönüşümü yaşamaya başlamıştır.

● *He has lived in the U.S.A. since 1959, trying to integrate the Occidental thoughts and art traditions with his own local Islamic contributions. In his early works reflecting spatial relations he was clearly influenced by subconscious and surrealist trends. After the 1980's his artistic concept being subjected to a radical change he started to enjoy a transformation period emerging from basically Islamic senses and beliefs to the Orient, patterns with miniature origin.*

Hamza İnanç (d. 1930)

● Sanat eğitimi **Gazi Eğitim Enstitüsü**'nde yapmıştır. Figüratif eğilimlidir. Dönem ve kuşak yönelimi olmamıştır.

● *He graduated from The Gazi Institute of Education. He has a figurative trend and not had any orientation either of periods or of generations.*

Mürşide İçmeli (d. 1930)

● Önemli özgünbaskı sanatçılarından **Mürşide İçmeli** de **Gazi Eğitim Enstitüsü** mezunudur. Özellikle gravüre yönelmiştir. Resimlerinde konular açık seçik belli değildir. Doğayla dışavurumcu bir anlatım yolunu kullanır. Geometrik biçimlerle insan ve insana ilişkin değerlerin metafizik anlatımını gerçekleştirmektedir.

● *She is a well-known engraver educated at the Gazi Institute. İçmeli has especially emphasized engraving. She practices an indirect abstract style. She realizes the metaphysic descriptions of the humanistic values and their relatives.*

Özdemir Altan (d. 1931)

● 1965 yılına kadar yaptığı resimleri bir arama, deneme süreci ürünleridir. 1966 yılı ile beraber, eski resimlerindeki doğal yapıya ters düşen bir simetri ile kumaş üzerine işleme ve applike geleneğine göndermeler yapar. 1970'lerle de sanatçının yaygın olarak bilinen eserleri ortaya çıkar. 1984'den sonra da çevresindeki olayları yine çevresinden aldığı fakat sanatsal nesne kimliğini kazandırdığı maddele anlatır. **Ö. Altan**'ın resimleri sanatçının çağ teknolojisine bir bakış değil, çağ teknolojisine ironik bir değerlendirme yaklaşımıdır.

● *His works up to 1965 are the product of the period research and experiment. With the beginning 1966, he refers the tradition of embroidery on fabric and appliqué with a symmetry opposing the natural structure of his early paintings. In the 1970's the artist's widespread works appeared. After 1984 he depicts his environmental events with the materials picked from his circles converting them into artistic objects.*

● *Ö. Altan's works are his ironical approach to contemporary technology but not a regard for it.*

70. Hamza İnanc, 'Lyric to Houses and Snow' (1975) Oil on Canvas.
113,5 x 149,5 cm

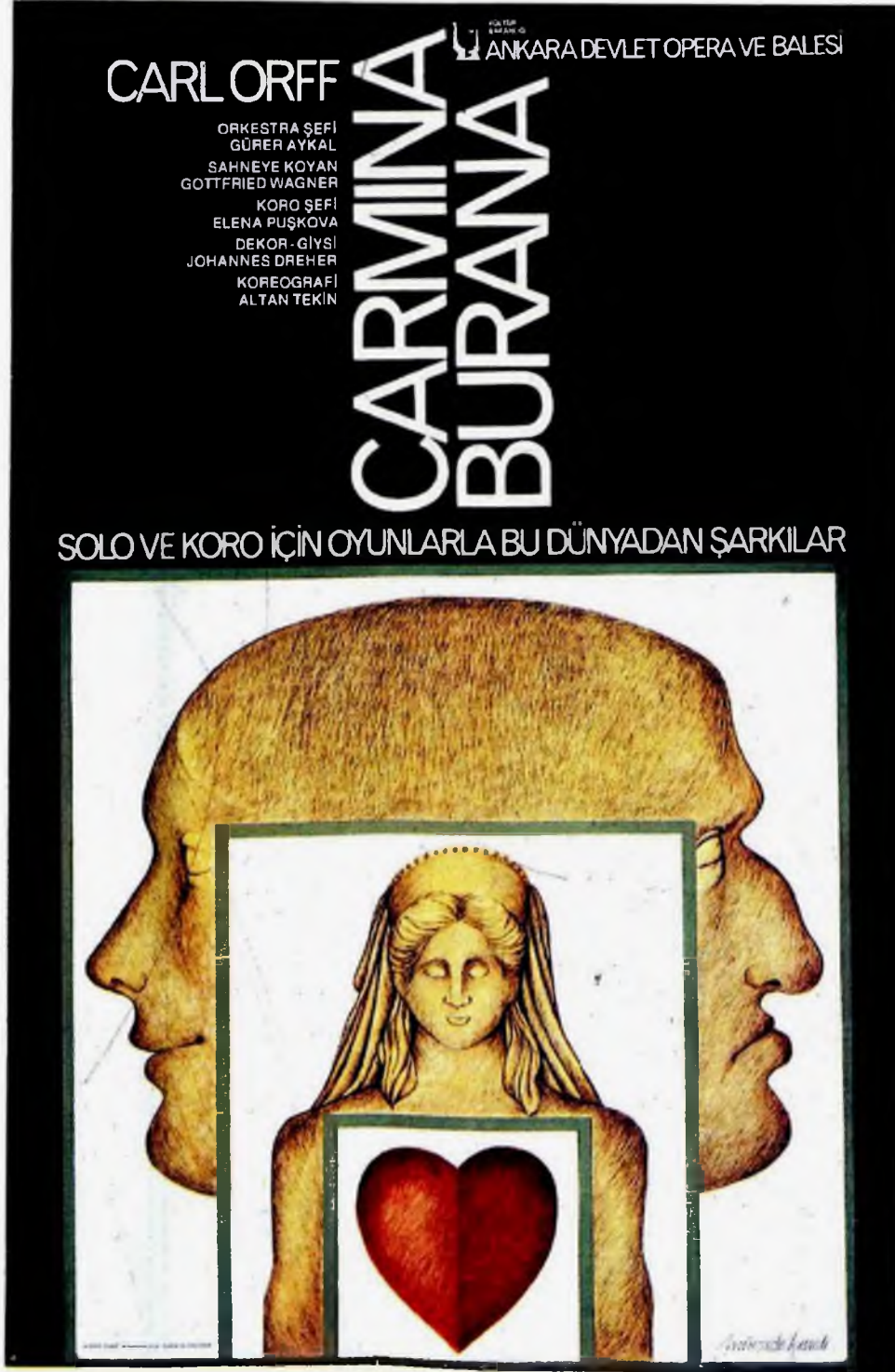


70. Hamza İnanc, 'Evler ve Kar Üzerine Güzelleme' (1975) TüvB.
113,5 x 149,5 cm

71. Özdemir Altan, "True Allegory" (1971) Oil on Canvas. 160 x 130 cm



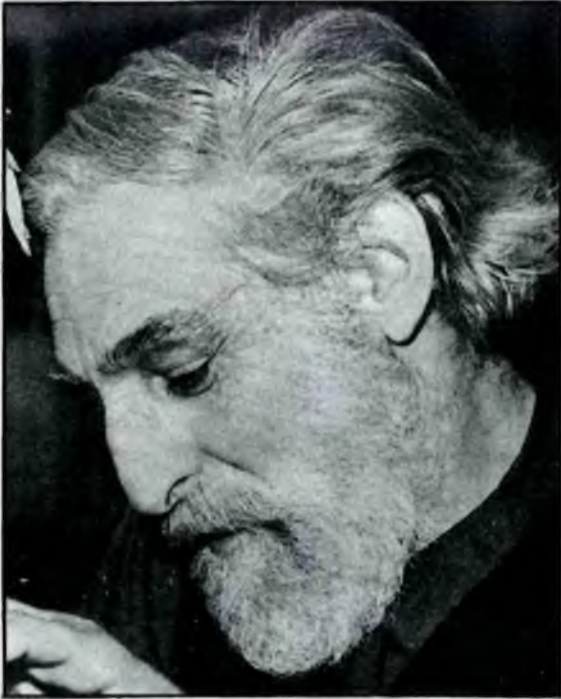
71. Özdemir Altan, "Gerçek Alegori" (1971) Tüyb. 160 x 130 cm



Ömer Uluç (d. 1931)

● İlk resim çalışmalarına doğadan ve figüratif konularla Nuri İyem'in yanında başlayan **Ömer Uluç**, bugün kendi sanatsal gelişim süreci içinde figüratif bir taşıma ulaşmıştır. Soyut dışavurumculuk şeklinde değerlendirebileceğimiz erken dönem çalışmalarından bugün iri, dolanıp duran büyük tuşelerle örülmüş belki de temelinde Geleneksel Osmanlı Sanatları ve Kaligrafisinin esin kaynağı olduğu bir noktaya varmıştır. Rengi çok özgür bir tavırla hareketli lekeler şeklinde kullanmaktadır.

● *He commenced his art studies in Nuri İyem's circle with outdoor works and an impressionist view. Uluç has reached a style of figurative patches within his own artistic developing period presently. Uluç has succeeded to an understanding from his early works up today's style, consisting of huge winding patterns with large brush strokes, probably inspired by traditional Ottoman arts and calligraphy which we can consider as abstract expressionism. He uses colour with a very independent style in the form of dynamic patches.*



37. Erdal Alantar

Erdal Alantar (d. 1932)

● "Resimlerinde biyolojik ve fizyo-kimyasal dünyanın mikroskopik boyutlarını çağrıştıran belli belirsiz biçimler, bilinmedik bir manzara sunar. Denizin derinliğini çağrıştıracasına koyu ve derin renkler, renk ve resim boşluğunun dengeli duyusu ve dinamizm onun soyut dışavurumculuğunun özelliklerindendir" ¹⁴ Sanatçı sanatçı etkinliklerini yurt içi ve yurt dışında sürdürmektedir.

In his work, hardly visible patterns evoking microscopic dimensions of a biological and phyaic-chemical space present some unknown views. Dark and deep colours reminding of the depth of sea, the sense of balance between colour and illustrative space and dynamism are the characteristics of his abstract expressionism. He pursues his art at home and abroad.

Dinçer Erimez (d. 1932)

● Erdal Alantar gibi Akademi'den mezun olduktan sonra bir süre İtalya'ya giderek çalışmalar yapan **Dinçer Erimez**'in 1963 yılından bu yana eğitimcilik yaptığı Akademi'deki atelyesinden çok sayıda sanatçı yetişmiştir.

● *He went to Italy after having graduated The Academy as Erdal Alantar did. After he returned home, since 1963 he has educated many artists in his studio at the academy.*



38. Dinçer Erimez

73. Erdal Alanfar, 'Composition' (1978) Oil on Canvas. 146 x 114 cm



73. Erdal Alanfar, 'Kompozisyon' (1978) T  YB. 146 x 114 cm

Münip Özben (d. 1932)

● Biçimi zorlayan ve onu reformist bir düzenleme ile deforme eden inşacı Zeki Kocamemi'nin öğrencisi olan **Münip Özben**'in resimlerinde hocasının resimlerinde görülen katılık pek görülmez. Gerçi sıcak renklerin kontrast ya da uyumlu net renk lekeleri ile oluşan bir grafik şematizasyon kaygısı belirginse de bu kaygıda oldukça esnektir.

● He was a student of Zeki Kocamemi who used to constructively enforce the form and deform it with a reformist composition. But in Özben's painting the harshing effects of his teacher are not seen so much though a sense of graphical schematization consisting of the resolute or contrast conformity of coloured patches of warm colours is felt to some extent, this sense is also quite flexible.

74. Münip Özben, *Untitled*, (1968) Oil on Cardboard, 35 x 55 cm



74. Münip Özben, *İsimsiz* (1968) MÜYB, 35 x 55 cm

Cihangir Vefa Öztürk (d. 1934)

● İlk sanat eğitimini Gazi Eğitim Enstitüsü'nde yapmıştır. Daha sonra da mimarlık eğitimi görmüştür. Çoğunlukla mat koyu renk alanları şeklinde düzenlenen resimlerinde çağdaş sanatsal kaygıların yönlendirmelerinin izleri görülmez. Resimleri soyut anlatımcı bir karakter arzeder.

● He conducted his first art education at the Gazi Institute of Education and then he received architectural education.

His works mostly composed of dark dull fields of colour do not reflect the orientations of contemporary art enthusiasm. His painting presents abstract expressionism.

75. Cihangir Vefa Öztürk, "Landscape at Kuşunlu" Oil on Canvas, 60 x 70 cm



Özer Kabaş (d. 1934)

● Her kuşak içinde bir ya da birkaç sanatçı İstanbul'u ve denizini anlatan resimleriyle tanınır. Ressam **Özer Kabaş**'ın deniz ve insanın denizle ilişkili serüvenlerini anlatan resimleri de bu cins resimlerdendir. 1957'de **Bauhaus Okulu** sanatçılarından **Josef Albers**'in **Yale Design School**'daki atölyesinden mezun olmuştur. Sanatçı denizi ve yakın çevresini betimlerken anlatımcı bir tavır ortaya koymaktadır. Resimlerinde anlatımcı, bir başka deyişle dışavurumcu bir estetikle yakınlık kurmuş olmasına rağmen bu yakınlık iç güdüyle ortaya konmuş bir dışavurumculuk değildir. Son resimlerinde özellikle ışığın önem kazandığı görülmektedir.

75. Cihangir Vefa Öztürk, "Kuşunlu'dan Peysaj" TüyB. 60 x 70 cm

● In every generation a few artists are known for works depicting Istanbul or the sea. Özer Kabaş's works are these kind of works which describe the sea and its adventures related to the human being. He graduated from Joseph Albert's studio in Yale Design School in 1957. His master is one of the artists of the Bauhaus School.

He has an expressionist manner in describing the sea and its environment. Though he established a proximity with an expressionist aesthetics, this proximity is not an expressionism of instinctive suggestion. His recent works indicate the considerable importance of light.

Duran Karaca (d. 1934)

● Ankara'ya yerleşmiş sanatçılardandır. **Güzel Sanatlar Akademisi**'ni bitirdikten sonra Paris'e gitmiş bilgi ve sanat görgüsünü artırmıştır. Resimlerinde yarı soyut dışavurumcu bir anlatım biçimi vardır. Renk ögesi de biçimi zorlayan bir öge olarak dikkati çeker.

● He is one of the artists settled in Ankara. After graduation, from The Fine Arts Academy he went to Paris gained more knowledge and experience. His works in a semi abstract-expressionist style. His colour element draws attention by forcing the form.

76. Duran Karaca, *Untitled*, Oil on Canvas, 123 x 138 cm



76. Duran Karaca, *İsimsiz*, 1976, 76 x 138 cm

Nejat Akkan (d. 1936)

● Gazi Eğitim Enstitüsü'nü bitirmiştir. Soyut düzenlemelerine egemen olan geometrik kuruluş resminde kendi içinde oluşan bir geometrik şematizasyon kaygısını sürekli olarak göz önüne getirir. Renkleri harmonik bir anlatım ögesi olarak kullanır.

● He graduated from The Gazi Institute of Education. The geometric structure dominating his abstract composition continuously envisages a concern with geometric shematization which forms up within the painting. He exploits colour as an expressive element.

Fethi Arda (d. 1936)

● Fethi Arda'nın resimlerinde Akademi'deki atelye hocası Zeki Kocamemi'nin figüratif-inşacı etkisi belirgindir. Kendi kuşağının pek çok sanatçısı gibi Akademi yıllarının ardından soyut lirik denemeler yapmışsa da sonradan tekrar figüratif resme dönmüş ve dışavurumcu anlayışla eserler vermiştir. Bir aralar yaptığı 'gecekondu'larında kübist kuruluş egemendir. Turan Erol'da ya da Nuri İyem'de de rastladığımız aynı konu F. Arda'da yalnızca sanatsal bir anlatım aracı olarak seçilmiştir. Topluncu-gerçekçi bir amacı yoktur.



39. Fethi Arda

● In Arda's work his studio master Zeki Kocamemi's figurative-constructivist influences are visible. Following The Academy period though he experimented with abstract lyrical works as most of the artists of his generation did later on he returned to figurative painting and worked with an expressionist understanding. In his works 'Shanty's a cubist structure is dominant of which he painted for a while. He has not aimed at a social-realist goal.

Ramis Aydın (d. 1937)

● 1957'de Ankara Hasanoğlu İlköğretim Okulu'nu, 1961'de Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümü'nü daha sonra da Marmara Üniversitesi Eğitim Fakültesi'ni bitirmiştir. Sanatçı figüratif eğilimlidir. Son dönem resimlerinde özgün anlatımcılığını ortaya koyan figürleri onun tüm kişisel eğilim ve yeteneklerini gösterir. Bu resimlerinde renk ve biçim bir-biri ile başkık ve uyum içindedir.

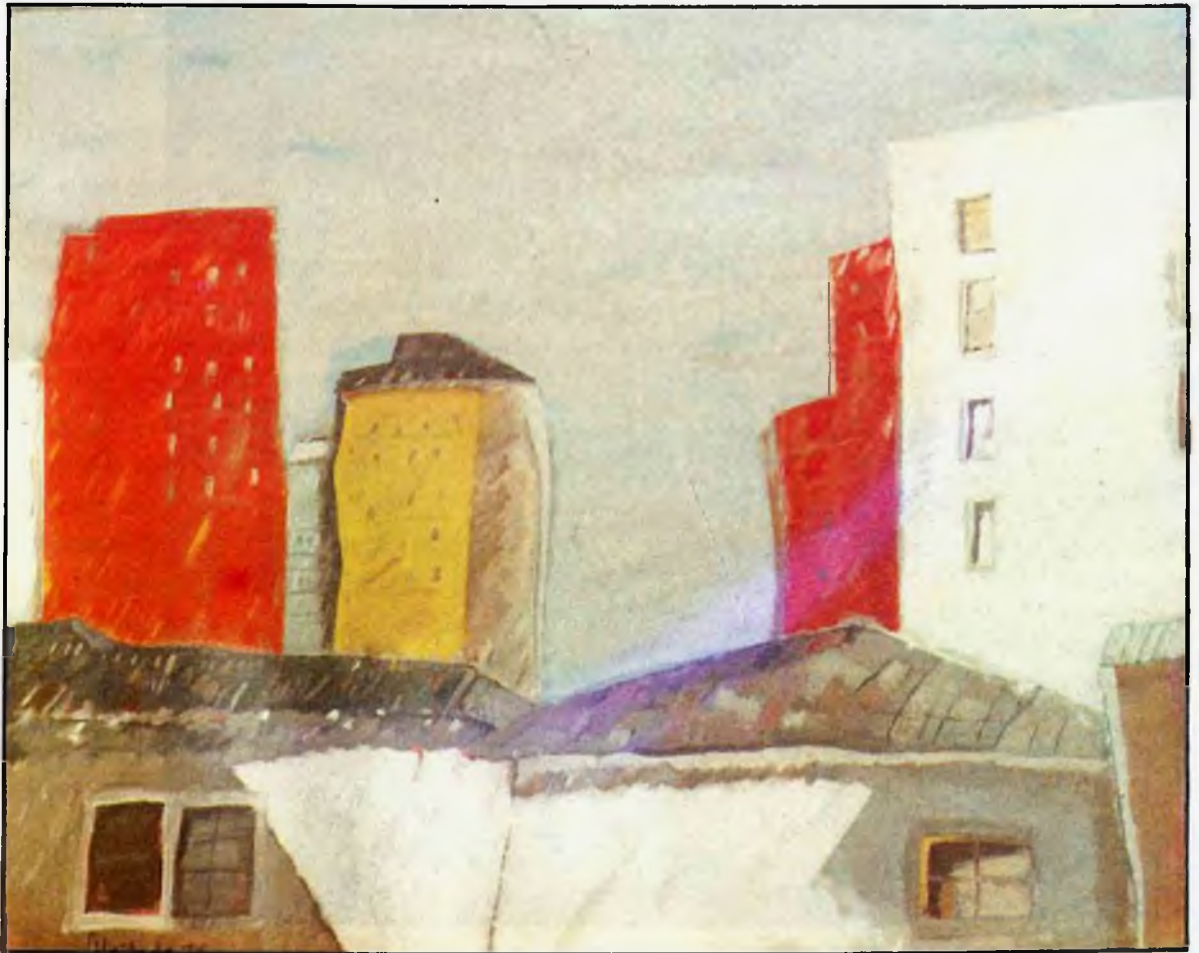
● He finished Ankara Hasanoğlu Primary Education Teacher's School in 1957, The Gazi Institute of Education in 1961 and later the Education Faculty, Marmara University. The artist has a figurative tendency. The figures presenting his particular brand of expressionism in his recent works embody all his personal tendencies and capabilities. The colour and form reflect a perfect conformity and reconciliation in his paintings.

Devrim Erbil (d. 1937)

● 1959 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü'nü bitirmiştir. 1962'de asistan olarak girdiği aynı bölümde 1970'de doçent, 1981'de de profesör olmuştur. 1979-1982 yılları arasında İstanbul Resim ve Heykel Müzesi Müdürlüğü de yapmıştır. Devrim Erbil, yerel öğeleri en iyi kullanan sanatçılardandır. Anadolu ile ilgili öğeleri kendine özgü bir üslupla temalandıran sanatçı, çok soluklu, dışavurumcu bir sanatsal kişiliğe sahiptir.

● He graduated from The Istanbul State Academy of Fine Arts in 1959. He joined the academy as assistant in 1962 and became lecturer in 1970 and was promoted to professor in 1981. He also was The Curator of The Istanbul

77. Fethi Arda. "Squalter Housing" Oil on Canvas. 80 x 100 cm



77. Fethi Arda. "Gecekondu" T  YB. 80 x 100 cm

Museum of Painting and Sculpture from 1979 to 1982. Devrim Erbil is one of the artists who uses local elements in the best manner. With his Anatolian elements taken as a

theme in an original style the artist has a very durable, expressionist personality of art.

78. Devrim Erbil, "Birds" Oil on Canvas. 80 x 60 cm



78. Devrim Erbil, "Kuşlar" Tüyb. 80 x 60 cm

Altan Gürman (d. 1938)

● Özgümbaskılarında ve yağlıboyalarında fantastik gerçekçilik eğilimlerine uygun yarı düşsel, yarı gerçekçi bir anlayışla lekeci ve dokusal araştırmalar yapan Op-Art sanatsal uzantılarına yakın bir sanatçıdır. 1960'lı yıllarda Devrim Erbil, Adnan Çoker, Sarkis ve Tülay Tura ile birlikte "Mavi Grup" hareketi içinde yer almıştır. Biçimsel duyarlılığı her zaman yeniliklere açık bir sanatçı olan A. Gürman'ın son dönem resimlerinde estetik yanı beraberinde getirdiği belirgin antimilitarist imgeler oldukça ilginç tanımlamalar yaratmaktadır.

● He is an artist who approaches the artistic extensions of Op-Art by his researches on patch and texture with a semi-illusional, semi-realist concept which is seen in his engravings and oils. In 1960, he took part in the Blue Group movement with Devrim Erbil, Adnan Çoker, Sarkis and Tülay Tura. A Gürman who is pro-innovation always by his formist sensitivity has created quite intereting definitions by the clear anti-militarist symbols brought up alongside his aesthetics in his recent works.

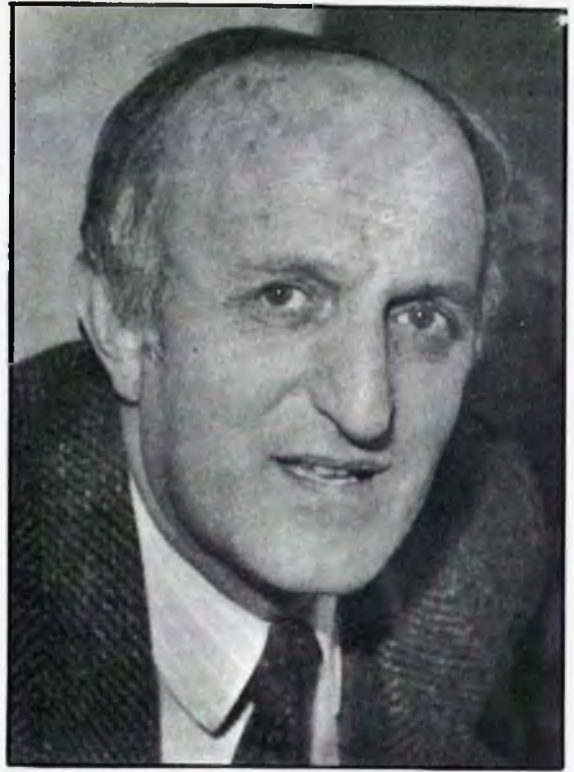
Mustafa Ayaz (d. 1938)

● İşlek çizgileri, coşkulu, uyumlu renkleri ile biçimlenen duru bir erotizm, özlemler, cinsel dürtüler ve mutluluklar Mustafa Ayaz resminin başlıca karakteristikleridir. Figür soyutlamalarında karşıt renklerden ve formlardan oluşan düzenlemelere giderek işlediği konularla toplumsal çelişkiler üzerine çeşitlemeler yapmaktadır.

● A clear erotism coloured with his flowing designs and enthusiastic, harmonious colours, longings, sexual reactions and happiness are Mustafa Ayaz's main characteristics. He makes variations an social contradiction with the subjects he studies by composing forms and contrast colours in figurative abstractions.

Tomur Atagök (d. 1939)

● Yüksek öğrenimini Kaliforniya Üniversitesinde yapmıştır. Resimlerinde kütlelerin biçimiyle değil, kullandığı ge-



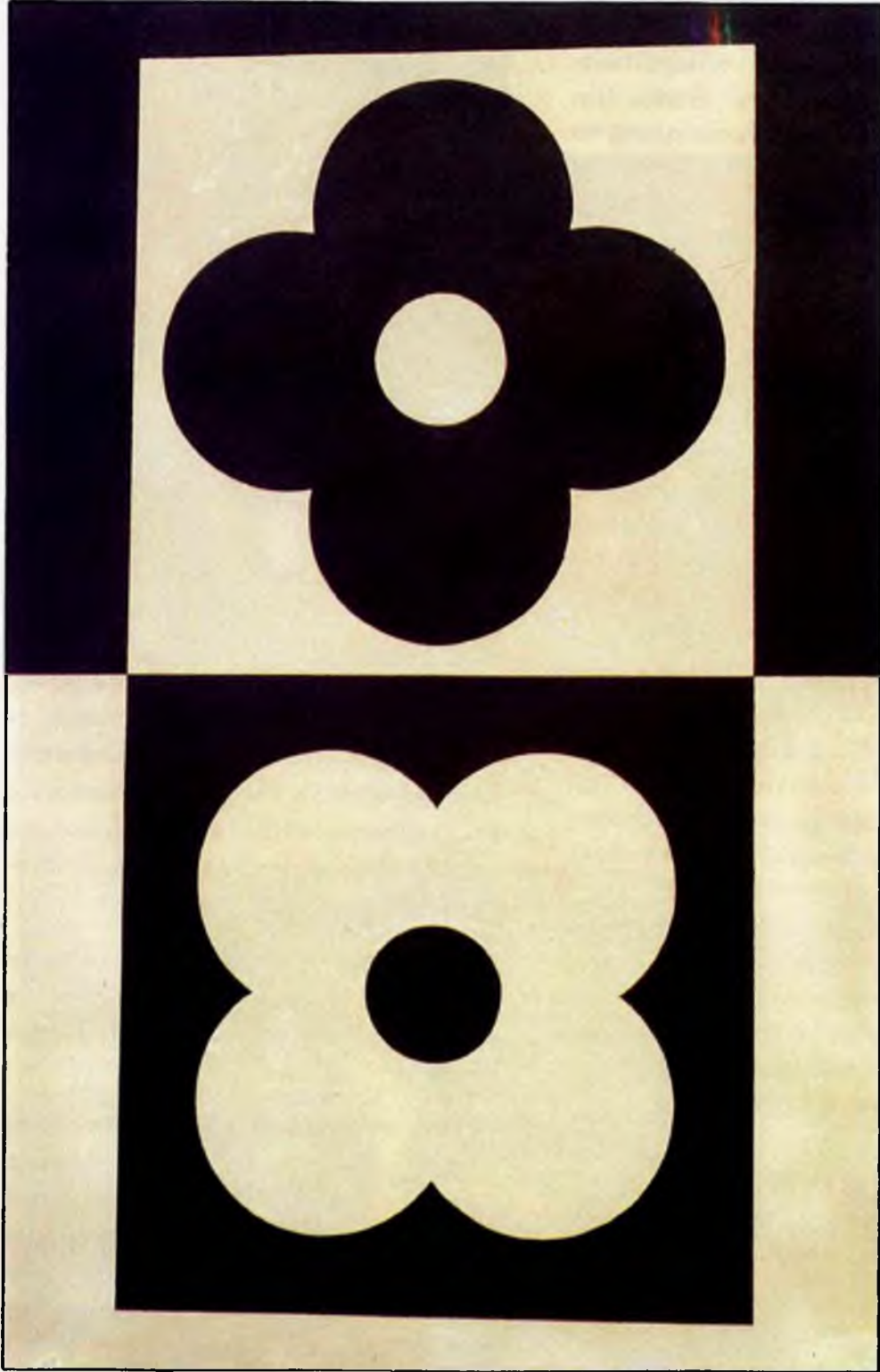
40. Mustafa Ayaz

reçlerle yüzeyselliği zorlayan bir üslup kullanmaktadır. Resminin temelindeki dışavurumculuk aynı eğilimdeki pek çok sanatçıda olduğu gibi konu ve içerik matzemenin arkasında kalmamaktadır. 1966'da açtığı ilk sergisinden bu yana birçok sergiye katılmış ya da sergi açmıştır. Akademik çalışmaları yanısıra İstanbul Resim ve Heykel Müzesi'nde yöneticilik de yapmıştır.

● Atagök received her higher education at the University of California. In her works she treats a style influencing flatness by the materials she uses but not the forms of mases.

The expressionism at the base of her works does not leave the subject and scope behind the material as many expressionists do. Since 1966 when she opened her first exhibition she has participated many of them and also organized individual shows. Alongside her academic activities she has also directed the Istanbul Museum of painting and sculpture.

79. Altan Gürman, 'Flower' Oil on Canvas. 146 x 98 cm



79. Altan Gürman, 'Çiçek' Tüyb. 146 x 98 cm

80. Mustafa Ayoç, "Dream and Reality" (1979) Oil on Canvas. 100 x 130 cm



80. Mustafa Ayoç, "Düş ve Gerçek" (1979) TüyB. 100 x 130 cm

Bekir Sami Çimen (d. 1940)

● 1965 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü'nü bitiren Bekir Sami Çimen uzun yıllar çeşitli yüksek öğretim kurumlarında öğretim görevlisi olarak çalıştıktan sonra yerleştiği Almanya'da sanatsal çalışmalarını sürdürmektedir.

● *After he graduated from the Gazi Institute of Education in 1965, he taught for many years in various higher institutions of education, then settled in Germany where he pursues his artistic activities.*

Burhan Uygur (d. 1940)

● Resminde resim öğeleri, nesneler ilk bakışta tanımasını sağlayacak kolaylıkta görülmezler. Esasında Burhan Uygur resminin önemli yanı da bu noktadan doğar. Resimlerinde çözülebilen, resim ve izleyici arasındaki estetik bir ilişkidir. Renkler ve biçimler birbiri ile içiçedir. Birbirini tamamlar. Oluşturur. B. Uygur bir romantiktir. Fakat bu duygusal alışverişte biçimleri bozmak da vardır. B. Uygur'un fantasya dünyası bilinçaltına ilişkin tasarımlarda zengin bir uygulama alanı bulduğu özgün baskı resimlerinde de ilginç sonuçlarla ortaya çıkmaktadır.

● *The elements of illustration and object in his works do not appear easy to recognize. Essentially, the most important part in Burhan Uygur's painting emerges from this effect.*

The colours and forms are juxtaposed. They integrate and bring each other into existence. Burhan Uygur is a romantic artist but in this sentiment a deforming of pattern may be found.

B. Uygur's fantastic universe is interestingly recognized in his original engravings where a rich field of application is found related to subconscious projections.

Süleyman Saim Tekcan (d. 1940)

● 1960'lar kuşağı içinde yer alan özellikle özgünbas-kıları ile tanınan bir sanatçıdır. İlk esin kaynakları geleneksel Türk sanatları, özellikle de Osmanlı kaligrafisidir. Resimleri soyut ya da figüratif diye ayrılmıyorsa da kendi gelişim süreci içinde soyut anlatımcı bir çizgiye ulaşmıştır. S.S. Tekcan resimleri birbirini dengeleyen ince, zarif oranlar ve uyumlu renklerden oluşur. Resimlerinde biçimi renkten önce ele alan bir tutum egemendir. Bir kısım serigrafilerin- de geçmiş kültürlerin idealleşmiş şekilleri çağdaş bir biçim tasarımı ile anlatılmıştır.

● *He is an artist of the 1960's generation known for his original prints. His initial source of inspiration is Turkish traditional art, especially Ottoman calligraphy.*

Though his works are not to be classified as abstract or figurative he has reached an abstract expressionist level during his own evolution phase.

Some of his serigraphic works depict idealized forms of ancient cultures with a contemporary formal design.

Mustafa Pilevneli (d. 1940)

● Mustafa Pilevneli'nin sanatsal gelişim sürecinde çok çeşitli tür ve konular görülmekle birlikte sanatına Anadolu'ya ilişkin konuların sık sık girmesinin nedeni hiç kuşku yoktur ki, Akademi'deki atölye hocası Bedri Rahmi Eyüboğlu'dur. 1970'li yıllardaki tanını ve tanınma çalışmalarının temelinde de bu etkinin olduğu söylenebilir. Yağlıboya, sulu-boya, özgünbaskı yanında seramik ve bakır üzerine emay çalışmaları da yapmıştır.

● *Many and various styles and subjects were taken up during his artistic progress period. The main reason for inclusion of Anatolian subjects in his works, no doubt, is the influence of Bedri Rahmi Eyüboğlu, his master in the academy.*

It can be said that the same reason influenced his works "Gods and Goddesses". Besides oils, water-colours and original prints he worked in ceramics and enamels on a copper base.

Vedat Can: (d. 1940)

● Sanatçı, Gazi Eğitim Enstitüsü'nün 60'lar kuşağındandır. Kuşağının ve devresinin diğer sanatçıları gibi resmi her türlü yeniliğe açıktır. Ancak klasik disiplin de resmini tamamen terketmemiştir.

● *Vedat Can is from the 1960s generation of the Gazi Institute. Like others of the same generation he is open to every sort of innovation in his work, yet a certain classical discipline persists.*

Asım İşler (d. 1941)

● Süleyman Saim Tekcan gibi 1960'lar kuşağı özgün-baskı sanatçılarından. Çalışmalarında araştırmacı ve metodlu bir dinginlik egemendir. Özellikle gravürlerinde kat kat görülen figüratif kuruluşun katmanlar halinde ayrışarak üstte sanatçının soyutu arayış serüvenini anlatır.

● *He is among the original print artists of the 1960's generation and as with Süleyman Saim Tekcan a researching and systematic calmness govern his studies. Especially a figurative formation in layers being recognized in the engravings describe the artist's adventure in abstract searching by being decomposed in layers above.*

Yaşar Çallı (d. 1941)

● Resim eğitimini 1960'larda Akademide Halil Dikmen ve Zeki Faik İzer atölyelerinde yapmış olmasına rağmen, resminde Zeki Faik İzer'in konstrüktivizminin izleri görülmez. Özellikle dedesi İbrahim Çallı gibi figüratif resimlerinde başarılıdır. Son bir kaç yıldır Anadolu'ya ilişkin folklorik konulu resimler yapmaktadır. Ancak onun esas kendini kabul ettirdiği alan 'portre'leridir. Çoğunluğu tek seansta tamamlanan bu resimlerde sözcüğün tam ifadesiyle 'anlatımcı'dır. Renkleri kullanmadaki harmoni becerisi anlatımcılığına daha da bir güç katar. Dedesi gibi sanat ortamında sevimli kişiliği ile de tanınan bir sanatçıdır.

● *His masters were Halil Dikmen and Zeki Faik İzer in the Academy but the influences of Zeki Faik İzer's constructivism are not felt. He especially is successful in his figu-*

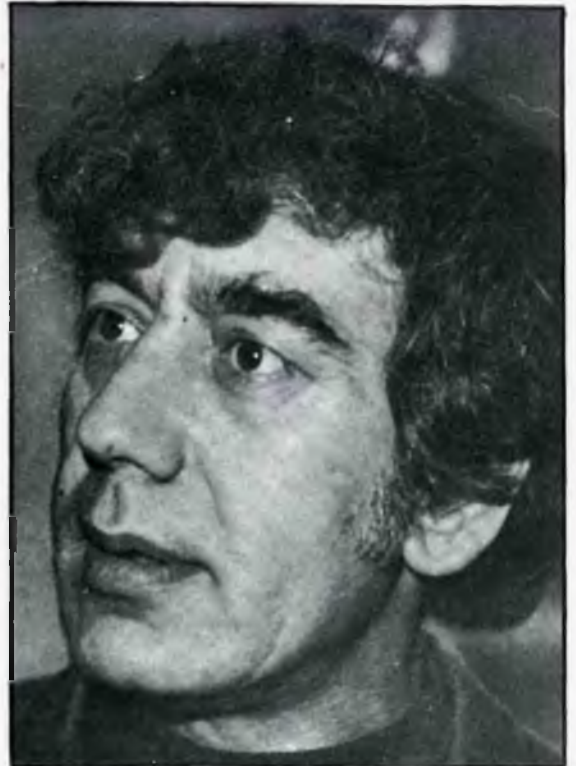
rative works as was his grandfather İbrahim Çallı. In recent years he has worked on folkloric subjects of Anatolia. But his main field, in which he has made a name, is portraiture.

In these works most of which were completed in a single setting, he is expressionist by all means. His harmonious mastery in using colours increases his expressionist power. He is also a sociable charetcher in artistic circles, as was his grandfather.

Zafer Gençaydın (d. 1941)

● Abartılı renk stilizasyonuna dayalı soyut imajlı resimleri ile tanınmıştır. Sanatçının resimlerinde özensiz kullandığı izlenimini uyandıran küçüklü büyüklü renk alanları çevre üzerine gözlemlerin 'anlık' izlenimleridir.

● *He is known for his paintings with abstract images based on exaggerated colour stylization. The large and small coloured patches that make for a feeling of untidiness are his instantaneous impressions of the environment.*



41. Zafer Gençaydın

81. Yaşar Çallı, "Rising" Oil on Canvas 150 x 110 cm



81. Yaşar Çallı, "Yükseliş" TüvB 150 x 110 cm

Tamer Akakıncı (d. 1942)

● 1968 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin içmimarlık bölümünü bitirmiştir. 1977 ve 1982 yıllarında İtalya'da sanatla ilgili incelemeler yapmıştır. "Akātūn-vel" sanat grubu üyesi olan T. Akakıncı, yenilikçi bir sanatçıdır. Resimsel araştırmalarında geniş bir konu ve malzeme açılımı vardır. Çağdaş insanın yaşam koşullarını dile getirdiği ya da resimsel dile anlatmaya çalıştığı resimlerinde bazı nesne ve modelleri de kullanmaktadır.

● *He graduated from the Istanbul State Academy of Fine Arts in 1968 as an interior architect. He made some artistic studies in Italy in 1977 and 1982. He is the member of the art group Akātūnvel and a pro-reformist. In his illustrative researches a broad development of subject and material exist.*

He also uses some objects and materials to illustrate the living conditions of contemporary human beings.

Alâeddin Aksoy (d. 1942)

● Özgünbaskı ve yağlıboya türlerinde aynı derecede başarılı olmuş bir sanatçıdır. Biçimlerle kendini belli eden zıt renk uygulamaları ile dikkati çekmektedir.

● *He is an artist equally succesful in oil colour as well as original prints. He is interesting for his colour contrasts, the applications being distinguished by form.*

Hasan Akin (d. 1942)

ve Hüseyin Bilgin (d. 1942)

● Bir kaç yıl ara ile Gazi Eğitim Enstitüsü'nden mezun olmuşlardır. H. Akin'in açık koyu renk kontrastı ile düzenlediği kompozisyonları ilginçtir. Hüseyin Bilgin, yağlı boya resimleri ile beraber özgünbaskı resim üzerinde de yoğunlaşmıştır. Çoğu özgünbaskıcı gibi gravürü tercih etmektedir. Sanatçı, sonsuz boşluk üzerindeki deneyüstü çalışmalar ile dikkati çeker.

● *They are graduates of The Gazi Institute of Education with a few years of interval.*

Hasan Akin's compositions with dark and light colour contrasts are interesting.

H. Bilgin is concerned with original prints as well as oil paintings. He prefers engraving as do most artists of the original print. He calls attention with his over experiment 1 works on spatial infinity.

Ergin İnan (d. 1943)

● Fantastik gerçekçi Wunderlich ile gerçeküstücü Mae Zimmermann'ın karşık etkilerini son yıllarda bir sentez değerlendirmesine varırmış görünmektedir. Özellikle gravürlerinde yorumladığı kaligrafi ile ortaya koyduğu çalışmalar çok ilginçtir. Konu olarak aldığı Anadolu insanının inanç ve düş dünyasının imgeleri sanatında mistik boyutlar yaratmaktadır. Ayrıca son yıllarda ahşap üzerine ikon tekniği ile hazırladığı yağlıboya çalışmaların sanatsal repertuarını zenginleştirmiştir.

● *He seems to have combined the fantastic realist Wunderlich's and the surrealist Mae Zimmermann's mixed influences into a synthesis recently.*

Especially his works exposed with an intepretation of calligraphy in the engravings are very interesting. The symbols of the belief and dreams of the Anatolian's universe create mystic boundaries in his art. In addition, his oils prepared recently with icon teachi ues on wood plate have sugmented his artistic repertory.

M. Zahir Büyükişleyen

● "Türk Resminde Ankaralı Sanatçıların Etkinliği" başlıklı incelemesinde 1940'lar ve 1950'ler arasında doğan ve tamamlanma yakını da Gazi Eğitim Enstitüsü çıkışlı olan sanatçıları bir grup içinde ele alarak Türk resminde 'Ankara Okulu' sanatçıları kuşağı olarak değerlendirmektedir¹⁵. Bu değerlendirmede Z. Büyükişleyen'in en azından haklı olduğu bir yön vardır. O da bu ele alış içindeki sanatçıları ne metod, ne kişilik ne de düşünce birliği göstermemelerine rağmen İstanbullu Akademiden ayrı havada bir sanat ortamının oluşmasını sağlamış olmalarıdır. Söz konusu gruplama içinde; Zahir Gençaydın (d. 1941), Hüseyin Bilgin (d. 1942), Hasan Akin (d. 1942), Adem Genç (d. 1942), Yalçın

Gökçebağ (d. 1944), Erol Kınalı (d. 1944), Halil Akdeniz (1944), Hasan Pekmezci (d. 1945), İhsan Çakıcı (d. 1944), Hayati Misman (d. 1945), Zahit Büyükişleyen (d. 1946), Söbütay Özer (d. 1949), Nihat Kahraman (d. 1951), Habib Aydoğdu (d. 1952)'nin adları sayılabilir.

● M. Zahit Büyükişleyen, considers nearly all graduates of The Gazi Institute of Education-Born between 1940 and 1950- in a single group as the generation of artists of the Ankara School in Turkish painting in his research study entitled *"Türk Resminde Ankaralı Sanatçıların Etkinliği" / The Ankara Artists in Turkish Painting*

Z. Büyükişleyen is entirely right in this assesment, at least from that point of view.

Though these artists have no any common style, personality or intellectual unity, they have established an artistic environment with an attitude entirely different from 'Istanbul's Academicians'

In this group you can see artists such as. Zafer Gençaydın (1941), Hüseyin Bilgin (1942), Hasan Akın (1942), Adem Genç (1942), Yalçın Gökçebağ (1944), Hasan Pekmezci (1945), Hayati Misman (1945), Zahit Büyükişleyen (1946), Söbütay Özer (1949), Nihat Kahraman (1951), Habib Aydoğdu (1952).

İhsan Çakıcı (d. 1944)

● Gazi Eğitim Enstitüsü'nün sanat dünyamıza en yoğun bir biçimde sanatçı kazandırdığı 60'lar kuşağının bir başka sanatçısıdır. Araştırma ve yönelimlerinde sürekli yenilenen bir devamlılığın ve değişkenliğin kendini gösterdiği İ. Çakıcı, resimleri konu repertuarı açısından da aynı değişkenliği ve farklılığı ortaya koyar.

● Çakıcı, like so many other artists now on the Turkish scene, emerged from the Gazi Institute during the 1960s. His paintings exhibit a continuity and change of approach and exploration which is also to be seen in his choice of subject matter.

Adem Genç (d. 1944)

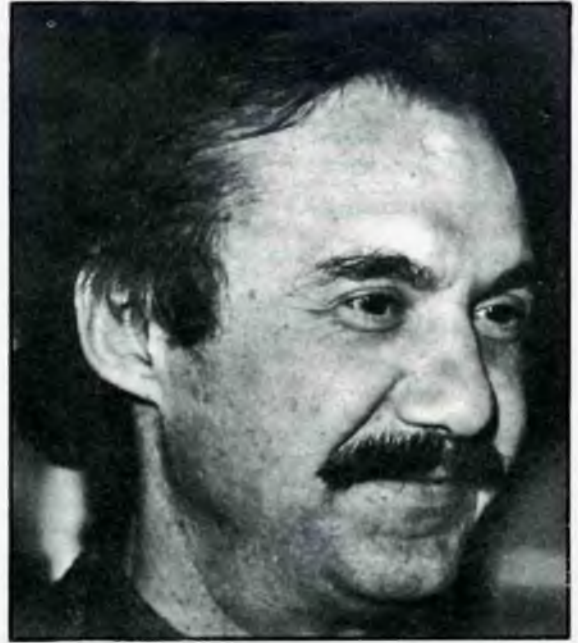
● Adem Genç'in titiz, bilinçli kurguladığı ve zamanı da göz ardı etmeyen dokularla meydana getirdiği resmi,

aydın bir ele alışın ürünüdür. Resimlerinde ne bir soyut kavram kargaşası, ne de sanıldığı gibi metafizik göndermeler biçimselleşmiştir. Resim onda bir serüvendir. Bu, araştırmayı, buluşa ve bunu yansıtmaya yönelik bir serüvendir.

● His work being sensitively and conciously structured with textures never overlooking the time is an intellectual as product. Neither a chaos of the subjective and abstractive nor-as guessed a metaphysic reference takes form in his paintings. Art is an adventure for him. This is an adventure oriented to reflect researches and inventions.

Yalçın Gökçebağ (d. 1944)

● Kendisini nakış nakış boyadığı naif anlatımlı resimleri ile tanıtmıştır. Resimleri sanatsal kaygı ile uygulanan naivete (naifliğe)'ye ömektir. Y. Gökçebağ'ın resimlerinde renk bütüne, ince fırça işçiliği renge egemendir.



42. Yalçın Gökçebağ

● He introduced himself by naive styled paintings embroidery - like coloured. His works are examples of naiveté used with the artistic enthusiasm. In Y. Gökçebağ's works, colour dominates the entirety and delicate brush-craft governs the colour.

Erol Kınalı (d. 1944)

● Erol Kınalı'nın, resimlerinde olsun, heykellerinde olsun insan ögesi vazgeçilmez bir öğedir. Tek başına, bölerek, stilize ederek, sadeleştirerek incelemiştir, insanı. Heykelle de hoşır neşir olması resimlerindeki üç boyutlu denemeleri doğurmaktadır. Heykellerinde boşluklar ve kitlelerle bir mekân yaratırken, resimlerinde bunu açık-koyu ışık-gölge perspektif ve boyut farklılıkları ile oluşturmaktadır. Son zamanlarda gri tonlar ve renk ikilemleri ile teknik ve duygu çelişkisini işleyen resimler yapmaktadır.

● *The human element both in his paintings and in the sculptures is indispensable. He studies the human element, separating, dividing, stylizing and simplifying. His intimacy with sculpture leads to three-dimensional experiments in the paintings.*

While he creates space with masses and blanks he complements this with light-and shadow, dark and shining, perspective and differences of dimensions. Recently he has been exploring the conflict of techniques and sensitivity using gray tones and duality of colours.

Halil Akdeniz (d. 1944)

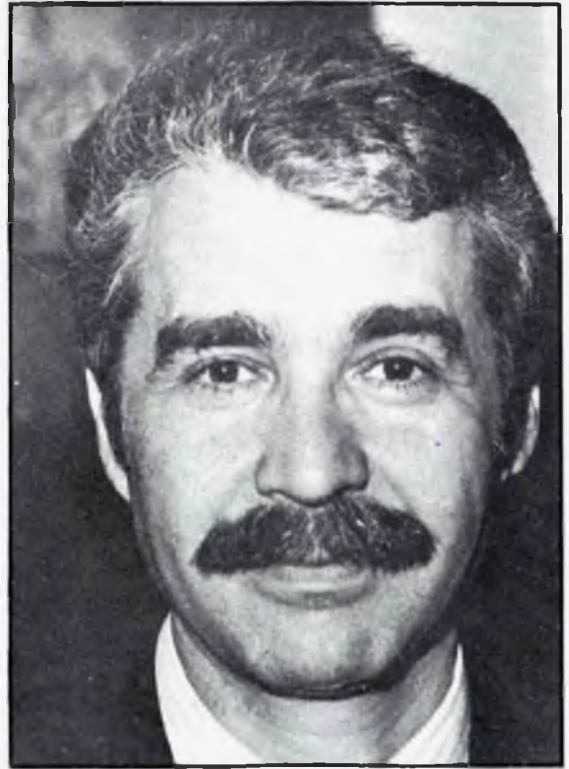
● Başlangıçta doğadan canlı modelden çizimler, çalışmalar ve soyutlamalar, ardından soyut dışavurumcu yönelimler daha sonra da geometrik nonfigüratif çalışmalar Halil Akdeniz'in zaman içindeki sanatsal dönüşüm dönemleri olmuştur. Özellikle son yıllarda yaptığı resimlerinde resim konusu ikinci bir tuvalle iki farklı boyutta ele alınmaktadır. Bu kurgulama içindeki çeşitli imgeler resmin soyut-somut ilişkisini kuran birer kompozisyon ögesi olarak yer almaktadır.

● *His initial studies on live models, workings and abstractions, later on expressionist abstract orientations and lastly, geometric non-figurative works present the phases of his artistic evolutions. In recent years, the subject of the painting is taken to a second canvas in two different di-*

mensions. The various symbols in this scenario take a place as one of compositional elements setting up the relations of subjective versus abstract in the painting.

Hasan Pekmezci (d. 1945)

● Hasan Pekmezci de çoğu dönem arkadaşlarında görülen birbirini izleyen üslup araştırmalarının izleri net bir şekilde görülmez. Ancak kendi sanatsal tavrı içinde incelemeleri ve yağlıboya resimleri hemen hemen aynı ustalık çizgisini taşırlar. Her iki tür çalışmalarında da biçimci bir dışavurumculuk egemendir.



43. Hasan Pekmezci

● *His works do not show clearly the signs of stylistic researches following each other while many of those in his period show it but, his artistic studies within own attitude and oil paintings equally reflect his mastery. In both of his studies a formist expressionism is dominant.*

82. Hasan Pekmezci, Untitled, Oil on Canvas.



82. Hasan Pekmezci, İsimliz Tüyo.

Hayati Misman (d. 1945)

● Hayati Misman'ın özgün baskılarında genellikle öne alınmış bir figürün ardında boş bir soyut boşluk ve onun gerisinde de kalabalık figürler topluluğu ile kurulmuş şema düzeni hep kendini tekrarlar.

● A planning set up usually with a figure in the foreground followed by blank abstraction and behind it a crowd of figures: These are the repetitive style of H. Misman's engravings.



44. Hayati Misman

83. Hayati Misman, Engraving (1990)



83. Hayati Misman, Gravür, (1990)

Mustafa Ata (d. 1945)

● **Güzel Sanatlar Akademisi'nden** 1971 yılında mezun olmuştur. Resimleri anlık algıların boyanışı izlenimini uyandırır. Soyut boşlukta birkaç fırça darbesi ile oluşan resimsel öğeler hiçbir zaman anlatımcı değildir. Çoğunlukla varolmayan, popüler fantazi boyutlu konuları düşsel bir yorumla anlatır.

● *He graduated from the Fine Arts Academy in 1971. His works give the impression of paintings of instantaneous effects. Illustrative elements being made with a few brush strokes are not expressive at all. Mostly he depicts non-existing and popularly fantastic dimensioned subject with a dreamy interpretation.*

Tangül Akakıncı (d. 1946)

● Mustafa Ata'nın aksine net, kolay algılanabilir, dolaysız bir anlatımcıdır. Akademide **Bedri Rahmi Atölyesi**nde eğitim görmüştür. Belki de bu nedenle resimlerinde belirgin bir arkaizm görülür. Konunun anlatımcılığına tuval üzerinde yaptığı teknik denemelerle ilginç boyutlar kazandırmaktadır.

● *She is a clear, easy to sense and direct expressionist, just the opposite of Mustafa Ata. She received her education in Bedri Rahmi's studio at The Academy. Probably because of this, her works represent a definite archaism she increases the expressionism of the subject at remarkable levels by her technical experiments performed on the canvass.*

Zahit Büyükişleyen (d. 1946)

● **Zahit Büyükişleyen'in Kassel Güzel Sanatlar Akademisi dönüşü** yaptığı resimler pentürün plastisitesi içinde geometrik biçimler eriterek sanatsal denemeler içine girdiği çalışmalardır. Bu resimlerinde renkçi bir duyarlıktan çok açık-koyu dengelenmesi kaygısı egemendir. Zamanla **Z. Büyükişleyen** resmine yerleşen yatay ve dikey sıralı kareler resimlerin bir tür spektrumu olarak kimlik kazanmışlardır. Sanatçı özellikle son dönemlerinde, doğal izlenimlerin soyutlama ile verilmesi onun spontane bir devinim sürecine girdiğini göstermektedir.

● *His works executed after he came back from the Kassel Fine Arts Academy are the experimental art studies melting geometrical forms in the plasticity of painting.*

In these works an enthusiasm of light - dark balance is more governing than a colourist sensibility. Horizontal and vertical lines of squares arranged in Z. Büyükişleyen's works set up a sort of personal spectrum in his paintings in the course of time.

İbrahim Örs (d. 1946)

● Çağdaş espri ve güncel anlatıma gelenekselden de aldığı katılımlarla sağlam bir anlatım temeli oluşturan **İbrahim Örs** geleneksel ve çağdaş temalar arasında sağlam ilişkiler kurabilmiş bir sanatçıdır. Büyük ölçülerdeki nesnelerin basite indirgenmiş niteliksel özelliklerini, dokusal, maddesel yanlarını başarılı bir anlatımla sunar. Öyleki konu beraberinde gelen görsel anlatım öğeleri plastik unsurlu optik bir değişimin başarılı bir yansıması şeklinde ortaya çıkar.

● *He is an artist who formed a sound base for modern thoughts and actual description by traditional contributions and was able to establish strong relations between traditional and modern themes.*

He presents with a successful expression the simplified qualitative properties and textural and material aspects of large dimensioned objects. Thus visual expression elements coming along the subject are exposed in the form of a successful reflection of an optical variation comprising a plastic element.

Hüsamettin Koçan (d. 1946)

● 1970 yılında **Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu/Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nden** mezun olmuştur. Resimlerinde ilginç bir konusal anlatımcılık yakalamıştır. Bir sanat eğitimcisi olarak pek çok sanatçının yetişmesinde büyük emeği olan bir sanatçıdır.

● *He graduated from The College of Applied Fine Arts and later the Faculty of Fine Arts, University of Marmara*

in 1970. He seized an interesting subjective expressionism in his works. Also as an art Educator he has contributed greatly by training many artists.

Fevzi Karakoç (d. 1947)

● Duyarlı bir tema ve çizgi kaygısı ile hareket etmektedir. Az renkli fakat iletimde gerekli bağı kuran metal baskıları içinde özellikle gravürleri onun sanat boyutunu belirler. Resimlerdeki bitmemişlik edası içten içe şekillenmiş bir iç dünyanın yansımasıdır.

● He enthusiastically acts with a sensitive theme and drawing. Among the metal prints with less colours and linking the necessary connections for addressing, particularly his engravings define his own art capacity. An air in his paintings as if they are still unfinished is a reflection of an inner world forming up slowly.

Söbütaş Özer (d. 1949)

● Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü mezunudur ve halen bu eğitim kurumunda çalışmaktadır. Sanatsal dönüşüm sürecinde çeşitli dönemler ve bu dönemlerde

45. From left to right, (standing) Enver Demokan, Mehmet Küçükünce, Naciye İzbul, Eşref Üren, Güney Haştemoğlu, Nüzhet İslimyeli, Naşide Çağlar, Hakkı Çağlar, Mehmet Özel, Abdürrezzak....., Osman Zeki Oral, Kemal İlerici, (seated) İmren Erşen and Gencay Kasapçı at the opening of the Ankara State Museum of Painting and Sculpture.



45. Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi'nin açılışında bir grup sanatçı birarada (22.11.1976) soldan sağa (ayaktakiler) Enver Demokan, Mehmet Küçükünce, Naciye İzbul, Eşref Üren, Güney Haştemoğlu, Nüzhet İslimyeli, Naşide Çağlar, Hakkı Çağlar, Mehmet Özel, Abdürrezzak....., Osman Zeki Oral, Kemal İlerici, (oturanlar) İmren Erşen, Gencay Kasapçı.

de ilginç yaratmalar ortaya koymuştur. Bir dönemler maviler, sarılar ve beyazlarla büyük lekeler halinde boyadığı 'minibüs'ler son zamanlarda yerini 'çiçekler'e bırakmıştır. Renkçi bir sanatçıdır. Kendi çevresinin başarılı dışavurumcu isimlerinden birisidir.

● *He is a Gazi graduate. During his artistic evolution he exposed various phases and interesting creations in these phases.*

The 'minibuses' he painted in large blue, yellow and white patches for some phases followed by 'Flowers' recently show him as colourist. He is one of the successful expressionists of his circle.

Nihat Kahraman (d. 1951)

● Renk dipdüzeyinde insanı ve yaşamı üzerine çeşitlenmeleri resimler. Net algılanabilen, çizgileri belirli silüetler insan yoğunluğunu anlatır. Doğal varoluş **N. Kahraman**'ın resimlerinde yankı bulmaz.

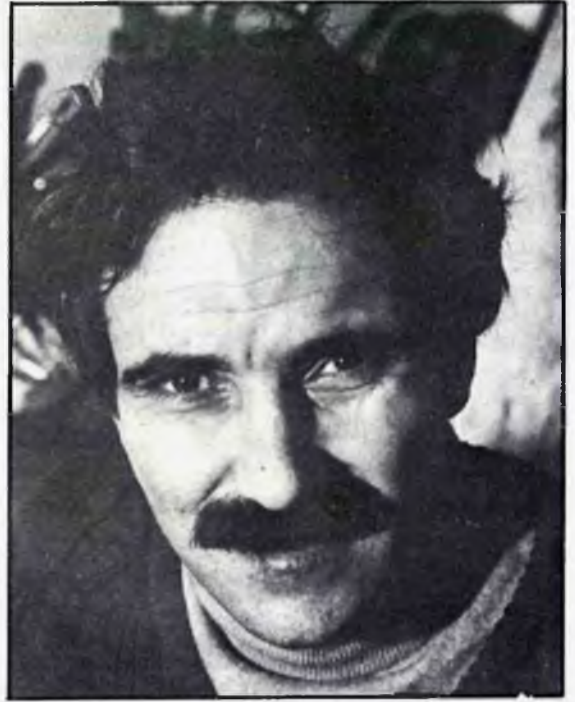
● *In a colour deep ground he depicts the human being and his way of life in variations. Natural existence is not reflected in N. Kahraman's works.*

Habip Aydoğdu (d. 1952)

● Doğruları anlatmanın tamtakır kuru teknikçiliğine düşmemiş insana ve onun gerçeklerine kendi kuşağının yakalayamadığı bir insançılıkla bakan bir sanatçıdır. Sınırsız bir mekân boyutunda rengârenk lekelerle kesit kesit insanı gerçeküstücü bir soyutlamacılıkla anlatır. Sanatçı düşsel imgelerle zenginleştirdiği bu resimlerinde boya dokuları arasında artistik dinamiğin çözüme ulaştığı bir teknik çözümlene ile de içiçedir.

● *He is an artist who never suffered barren techniques of direct statement and considered man and his realities so humanly that his generation could never comprehend it. In an unlimited space with colourful patches he describes the human in a cross sectional surrealist abstract style.*

In his painting becoming richer with dreamy symbols the artist has reached a technical analysis where the artistic dynamics achieve a solution by the texture of colours.



46. Habip Aydoğdu

Yusuf Çöloğlu (d. 1952)

● Habip Aydoğdu gibi 1980'ler içinde sanatsal tavrını oluşturan bir başka sanatçı **Yusuf Çöloğlu**'dur. 1980 yılında **41. Devlet Resim ve Heykel Sergisi** ödülünü almıştır. Resimlerinde belli belirsiz bir naiflik söz konusudur.

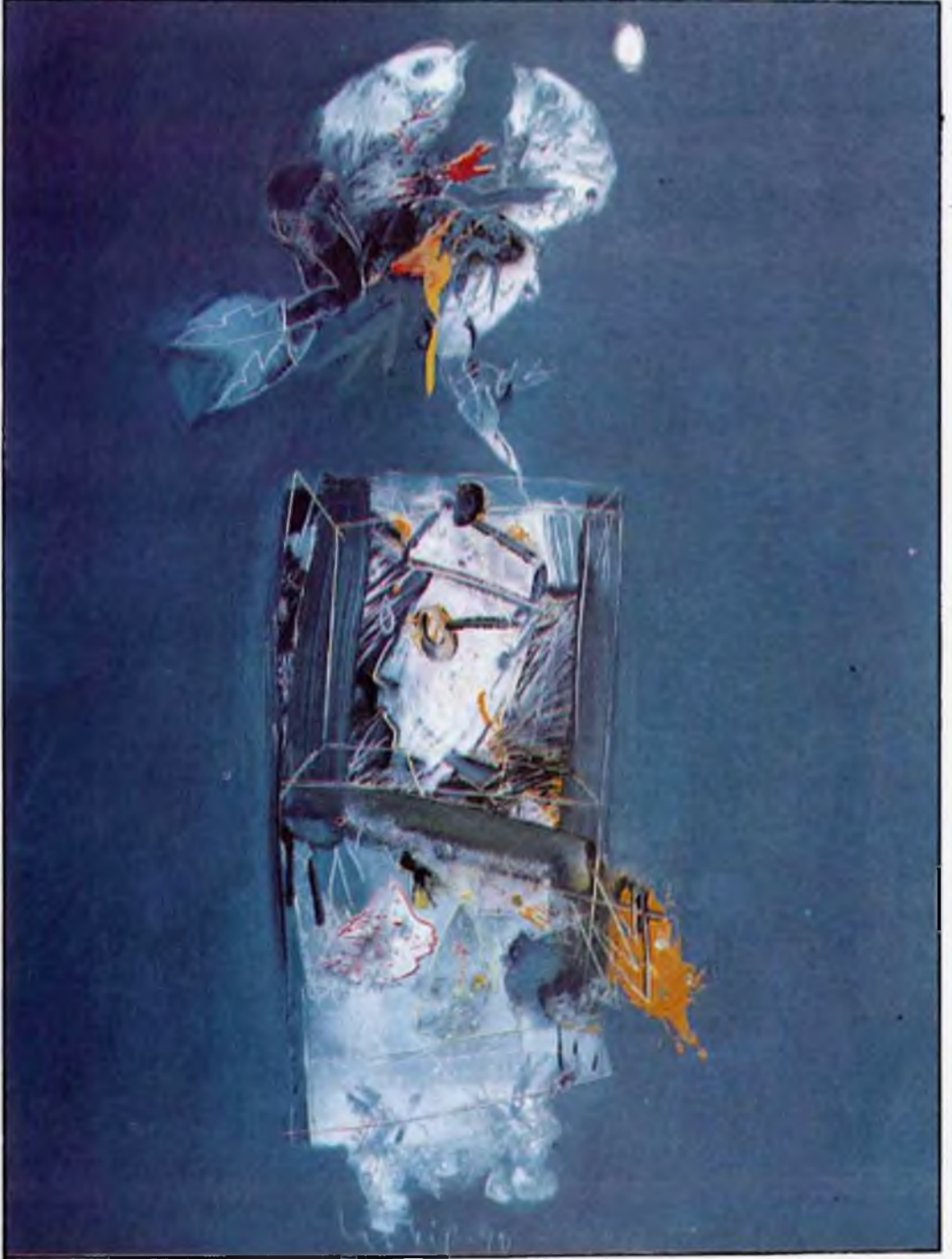
● *Another artist who developed his artistic personality in the 1980's as Habip Aydoğdu did, is Yusuf Çöloğlu. He won the prize of the 41 st State Exhibition of Painting and Sculpture in 1980.*

In his works a slight naiveté could be mentioned.

Bünyamin Balamir (d. 1953)

● 1978 yılında **Gazi Eğitim Enstitüsü**'nü bitiren sanatçı halen aynı eğitim kurumunda öğretim görevlisidir. Resimlerinde renk araştırmaları ve hermetik anlatımcılık genel bir üstüp karakteri olarak göze çarpar. B. Balamir'in resimlerinin esas önemli yanı zorlamasız üretkenliği peşisıra sürekli bir gelişmeyi ve yenilikleri sunmasıdır. Ancak onun sanat çabalarında avangard çıkışlar ve sansasyonelite yoktur.

84. Habip Aydoğdu, "Sunken Liberty" Oil on Canvas. 80 x 60 cm



84. Habip Aydoğdu, "Bastırılmış Özgürlük" TüyB. 80 x 60 cm

● *Bünyamin Balamir graduated from the Gazi Institute in 1978 and is currently employed on the teaching staff there. Exploration of color combines with a hermetic expressionism in his paintings to create a characteristic style. The most important thing about Balamir's work, which is highly prolific, is continual development and innovation, without sensationalism or an attempt to be avant garde.*

Osman Altıntaş (d. 1956)

● *Gazi Eğitim Fakültesi, Resim Bölümü öğretim elemanlarından olan sanatçı bugün eğitimci olduğu bu okul çatısı altında yetişmiştir. Özgün yapılaşma sürecinin önemli basamaklarından birinde olan sanatçının son yıllardaki resmi, gelenekçilikle çağdaş kaygıları birarada verebilen ilginç bir oluşum içindedir. Sessiz, sansasyonel olmayan ancak çağdaş Türk resmi gelişimine içinde yer aldığı mozayığı tamamlayarak katkıda bulunan bir sanatçıdır.*

● *He is an academic member of the Painting department of The Gazi Faculty of Education and also a graduate of the same institution.*

The artist is in the most important section of an original development phase whose works represent an interesting evolution by combining all modern trends of traditionalism. Being calm and unsensational he yet contributes to Turkish Painting by integrating the system he is within.

We believe his numerous prizes are proof of this only from a perspective point of view.

Mehmet Başbuğ (d. 1956)

● *Bursa Eğitim Enstitüsü, Resim İş Bölümü mezunudur. Resimlerine, aldığı konular, Anadolu insanının hayat ilişkilerinden kaynaklanmaktadır. Sanatı biçimde olduğu kadar öz'de de spekülatif değildir. Tuvaline aldığı, sohbet eden insanlar, pazarcı kadınlar her an her yerde karşılaşılabilecek görüntüler sunarlar. Renkçi olmayan sanatçı duyarlı*

ve disiplinli bir desen ve renklendirme yeteneğine sahiptir. Mehmet Başbuğ'un sanatında varılmamış fakat amacı ve yönü belli bir dinamizmi anlamak mümkündür.

● *He graduated from the Painting Department, Bursa Institute of Education. His pictorial subjects emerge from the Anatolian's way of life. His art is not speculative either from a formal standpoint or in essence. Catching people and women selling at the outdoor markets expose views that could be met everywhere. He is not a colourist but he has a capacity of designing and colouring with a sensible and disciplined style.*

It is possible to comprehend a dynamism in Başbuğ's art which is defined by the scope and tendency but not fully achieved yet.

Bedri Baykam (d. 1957)

● *Bir harika çocuk olarak sanat dünyasına giren, sanatçı özellikle yarattığı kuşku götürmez olan aykırılığı yüzünden, hem olumlu hem olumsuz değerlendirmelerle karşı karşıya kalmıştır. Bir kısım resminde görülen fovcu renklendirme anlayışını akla getiren renklendirme anlayışı, ve sıkça kullandığı graffiti ile henüz Türk resmine yerleşmemiş ithal eğilimler içindedir. Sanatının herhangi bir çizgi takip ettiği söylenemez. Sanatçının harika çocuk ipoteğinden kurtuldukça resminin daha da gelişeceği açıktır.*

● *The artist who joined the art world as a child prodigy is exposed to positive evaluations as well as negative ones, no doubt due to his intentional perversities. He is in a series of imported trends with a colouring concept reminding one of the fauvist way of colouring and graffiti style used quite frequently which are not accepted by Turkish art so far. It could be considered that his art keeps a certain orbit.*

His art develops to the extent that he gets free of the hypothesis of child prodigy.

85. Osman Altıntaş, 'Bicycle Racers' (1986) Oil on Canvas 110 x 100 cm



85. Osman Altıntaş, 'Bisiklet Yarışçıları' (1986) Tüyb, 110 x 100 cm

86. Mehmet Başbuğ, "Migration" (1984) Oil on Canvas, 100 x 140 cm.



86. Mehmet Başbuğ, "Göç" (1984) Tüyb, 100 x 140 cm

Tanju Demirci (d. 1961)

● Marmara Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Resim Bölümü mezunudur. Daha sonra Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Prof. Devrim Erbil Atölyesi'nde eğitimini sürdürmüştür. Sanatçının siyah-beyaz resimlerinde görülen, imgelerin lekeler halinde tuvalin dört bir yanına ardında onları da saklayarak dağılması onun soyut dışavurumculuğun değişik bir ifade biçimidir. Bu farklı ele alış biçimi onun kuşakdaşlarından ayrılan kavrayış biçiminden doğmaktadır.

● He graduated from the Painting Department of the Faculty of Education, University of Marmara. Later on he continued working in Professor Devrim Erbil's studio at the Fine Arts Academy University of Mimar Sinan.

The random dispersion of symbols hiding the senses behind them in patchings over the canvas of his black and white paintings is a different interpretation of his abstract expressionism. This distinctive style originates from his conceptual considerations differing him from others of his generation.

Arzu Başaran (d. 1964)

● Yağlıboya, pastel ve akrilik gibi çeşitli türdeki boya ve malzemelerle dışavurumcu üslubun ifade imkânlarını en son sınırına kadar kullanıp çalışan genç bir sanatçıdır. Akademi'den, Özdemir Altan atölyesi'nden mezun olmuştur. 46. Devlet Resim-Heykel Sergisi'nde ödül olarak adını ilk kez duyuran sanatçı kendi kuşağı içinde dışavurumcu buluş ve ifade biçimleri ile insan ilişkilerinin saklı yönlerini araştıran, aydınlatan bir tutum içindedir.

● She is a young artist who exploits expressionism up to its furthest limits by using various materials such as oil, pastel and acrylic colours. She graduated from Özdemir Altan's studio at the Academy. The artist who was introduced to art circles first by winning a prize in the 46th State Exhibition of Painting and Sculpture keeps an attitude of researching the hidden parts of human relations with an expressionist invention and way of description.

NOTLAR/NOTES

1. Sezer TANTUĞ., "Türk Resim ve Heykel Sanatı" **Anadolu Uygarlıkları Ansiklopedisi** C. 6 Görsel Yayınlar 1982 s., 1081.
2. Candan ÜLKÜ., "140. Doğum Yılında Osman Hamdi Bey ve Bir Eseri Oluşum S. 64. Şubat 1983 s., 45-53.
3. Kemal ERHAN., **Hoca Ali Rıza** Ankara 1980 s., 7.
4. Nurullah BERK., "Türkiye'de Resim ve Ressamlar" **Hayat Tarih Mecmuası** C. 2 S.7. Temmuz 1974 s., 38.
5. Gültekin ELİBAL., "Hasan Vecih Bekeretoğlu için" **Sanat Çevresi** S. 77. Mart 1985.
6. Kaya ÖZSEZGİN., "Bir Anma Serisi" **Milliyet Sanat Dergisi** 42/15. Şubat 1982. s., 49.
7. Ayetullah SÜMER., "Resimde 60 Yıl Cüda, M., Prof. Ayetullah Sümer **Arkitekt** 4/1976 s., 16.
8. Kıymet GİRAY., "Şefik Bursalı ile Görüşme" **Boyut** 2/4 Haziran 1983 s., 21.
9. Nurullah BERK., **Cumhuriyet Dönemi Türk Resmi** Türkiye İş Bankası kültür yayınları Ankara 1983 s., 64.
10. Turan EROL., "Nurullah Berk Üstüne" **Boyut** 1/2 Nisan 1982 s., 20.
11. Nurullah BERK., A.g.e. s., 82.
12. Kaya ÖZSEZGİN., "Üç Kuşak Üç Sanatçı" **Milliyet Sanat Dergisi** S. 156. Kasım 1986 s., 50.
13. Jale N. ERZEN., "Hüseyin Yüce" **Boyut** 2/13 Mayıs 1983 s., 21.
14. Doğan KUBAN., "Türkiye'de Çağdaş Sanat" **1. Uluslararası Asya - Avrupa Sanat Bienniali** Kültür ve Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü (katalog) Ankara 1986 s., 156.
15. M. Zahir BÜYÜKŞEYEN., "Türk Resminde Ankaralı Sanatçıların Etkinliği" **Oluşum** S. 90/91. Nisan/Mayıs 1985.

BİBLİYOGRAFYA/REFERENCES

- ANLAĞAN, G., "Sanatsal Etkinliği İle İbrahim Örs" **Sanat Çevresi** S. 102 Nisan 1987 s., 35
- .., "Avni Arbaş İle Görüşme" **Boyut** 1/7 Kasım 1982 s., 9-13.
- AYDOĞDU, E., "Adem Genç" **Bilim Birlik Başarı** S. 48 s., 2-6
- .., "Balaban: Sanatçı Kalıpcı Değildir" **Boyut** 1/7 Ocak 1982 s., 23-24.
- BAŞKAN, S., "Münip Özben" **Mavi** S. 5 Kasım 1986 s., 18.
- BAŞKAN, S., "Süleyman Saim Tekcan ve Özgünbaskı" **Ankara Sanat** S. 218. Haziran 1984 s., 24-25
- BAŞKAN, S., **Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi**, Akbank, Ak Yayınları Kültür ve Sanat Kitapları: 47, Yeni Dizi, 1/1989, İstanbul.
- BAŞKAN, S., "Comtemporary Turkish Painting" image issue 25. Ankara 1989 s., 23-27
- BAŞKAN, S., "Nüzhet İsimyeli ile Görüşme" **Sanat Rehberi** Temmuz - Ağustos 1985. Sayı 30. s., 15-18
- BERK, N., **Cumhuriyet Dönemi Türk Resmi** Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara 1983
- BERK, N., "Türkiye'de Resim ve Ressamlar" **Hayat Tarih Mecmuası** 1974 C.1. S.5-6 s., 56-62, 61-67; C.1.S.7 s., 35-43
- BÜYÜKİŞLEYEN, M.Z., "Türk Resminde Ankaralı Sanatçıların Etkinliği" **Oluşum** S. 90/91 Nisan-Mayıs 1985 s., 73-80
- BÜYÜKİŞLEYEN M.Z., "Ankara'nın Eski Sanat Ortamında Arif Kaptan" **Boyut** 2/15 Eylül 1983 s., 10-11
- BÜYÜKÜNAL, F., "Hocalarımız: 3 Ali Avni Çelebi" **Sanat Çevresi** S. 101. Mart 1987 s., 34-35
- BÜYÜKÜNAL, F., "Hocalarımız: 8 Prof. Mustafa Aslier" **Sanat Çevresi** S. 108. Ekim 1987 s., 40-41.
- BÜYÜKÜNAL, F., "Özdemir Altan'la Söyleşi" **Sanat Çevresi** S. 110. Aralık 1987 s., 18-21
- CEZAR, M., **Sanatta Batıya Açılış ve Osman Hamdi**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları İstanbul 1971.
- ÇOKER, A., "Soyut Heykel" **Boyut** 1/8 Aralık 1982 s., 4-6
- ÇOKER, A., "Fotoğraftan Resim ve Darüşşafakalı Ressamlar" **Boyut** 2/9 Ocak 1983 s., 4-12.
- ELİBAL, G., "Hasan Vecih Bereketoğlu İçin" **Sanat Çevresi** S. 77. Mart 1985
- ERHAN, K., **Hoca Ali Rıza** 1980 Ankara

- EROKAY, Ç., "Halil Akdeniz" **Bilim Birlik Başarı** S. 40 s., 2-6
- EROL, T., "Bedri Rahmi Eyüboğlu" **Boyut** 1/5 Eylül 1982 s., 18-19.
- EROL, T., "Nurullah Berk Üstüne" **Boyut** 1/2 Nisan 1983 s., 20-22.
- "Eşref Üren ile Söyleşi" **Boyut** 1/1 Ocak 1983 s., 26-31.
- ERZEN, J., "Hüseyin Yüce" **Boyut** 2/13 Mayıs 1983 s., 21-22.
- ERZEN, J., "Sabri Berkel ve Figüratif Resimleri 1931-1947" **Boyut** 2/15 1983 s., 16-19
- ERZEN, J., "Ergin İnan-Dönüşümler" **Boyut** 1/6 Ekim 1982 s., 11-15
- "Erol Kınalı ile Söyleşi" **Boyut** 1/1 Ocak 1983 s., 15-19
- GERMANER, S., "Özer Kabaş'ın Resminin Düşündükleri" **Sanat Çevresi** S. 101. Mart 1987 s., 20-21.
- GİRAY, K., "Müstakil Ressamlar ve Heykeltıraşlar Birliği" **Boyut** 2/17 Kasım 1983 s., 3-7.
- GİRAY, K., "Şefik Bursalı ile Görüşme" **Boyut** 2/14 Haziran 1983 s., 18-21.
- GÜLTEKİN, K., "Fethi Arda'nın Artisan Galerisindeki Sergisi" **Sanat Çevresi** S. 102 Nisan 1987 s., 32-34.
- GÜVEMLİ, Z., "Resim Sanatı ve Türk Resmi" Ak Yayınları Sanat Kitapları Serisi: 11. İstanbul 1987.
- GÜVEMLİ, Z., **Sabancı Resim Koleksiyonu/Sabancı Collection of Paintings** (2. Baskı) Ak Yayınları Sanat Kitapları Serisi: 7 İstanbul 1987.
- .., **Habip Aydoğdu** Selvin Sanat Galerisi Yayını Ankara 1988.
- .., "Harmit Görele Üzerine Konuşma" **Boyut** 2/11 Mart 1983 s., 12-15.
- H. Vecih Bereketoğlu (7.8.1995/21.6/1971) Ankara 1972.
- İNAL, G., "Cibali Bir Sanatçı: Burhan Uygur" **Gergedan** N. 10 Aralık 1987 s., 52-59.
- İSLİMYELİ, N., Ülkemize Onur Kazandıran Sanatçılar **Ankara Sanat Dergisi** Yayınları 1980 Ankara.
- İSLİMYELİ, N., Türk Resim Sanatından Örnekler I **Ankara Sanat Dergisi** Yayınları: 11. 1985 Ankara.
- KARAESMEN, E., "Yan Yitik Bir Kuşağın Dosyası III" **Gösteri** S. 83 Ekim 1987 s., 72-75.
- .., "Kayhan Keskinok ile Görüşme" **Boyut** 2/12 Nisan 1983 s., 20-23.
- KINIK, Z., "Namık İsmail" **Boyut** 1/1 Ocak 1982 s., 12.
- KÖKSAL, A., "Yoğun Bir Döneme Girerken" **Milliyet Sanat Dergisi** S. 155. Kasım 1986 s., 46-47.
- KÖKSAL, A., **Ressam Eğitici ve Yazar Malik Aksel**, Türk Kültürüne Hizmet Vakfı Sanat Yayınları: 3. İstanbul 1988
- .., "Nazlı Ecevit ile Görüşme" **Boyut** 2/16 Ekim 1983 s., 8-11.
- ÖZSEZGİN, K., **Sanat Üzerine Yazılar**, Cıralı Sanat Galerisi Anılar, Denemeler Dizisi.
- ÖZSEZGİN, K., "Bir Anma Serisi" **Milliyet Sanat Dergisi** 42/15 Şubat 1982 s., 49
- ÖZSEZGİN, K., "Orhan Peker'in Sanatı Üzerine Bir Monografi Denemesi" **Oluşum** S. 90/91 Nisan/1 Mayıs 1985 s., 50-61.
- RENDA, G.-EROL, T., **Başlangıcından Bugüne Çağdaş Türk Resim Sanatı Tarihi** C. 1. Tılgat Yayınları İstanbul 1980.

- SAMURÇAY, N., "Hayati Mısman: Aşkın, Onurun ve Özgürlüğün Resmi" *Artist* S. 1. Şubat 1986 s., 609.
- TANALTAY, E., "Nuri İyem ile Bir Gün" *Sanat Çevresi* S. 101. Mart 1987 s., 28-30
- TANSUĞ, S., *Beş Gerçekçi Türk Ressamı. Turgut Zaim-Nuri İyem-Cihat Burak-Neşet Günal- Nedim Günsür.* Gelişim Yayınları İstanbul 1976.
- TANSUĞ, S., *Çağdaş Türk Sanatı* Remzi Kitabevi İstanbul 1986.
- TOROS, T., *Fikret Mualla Akbank Kültür yayınları* İstanbul 1986.
- TOROS, T., *İlk Kadın Ressamlarımız/The First Lady Artist of Turkey* İstanbul 1988.
- TURANİ, A., "Zahit Büyükleşen'in Resmi Hakkında" *Boyut* 1/7 Kasım 1982 s., 24-27.
- **1. Uluslararası Asya-Avrupa Sanat Bienniali Kataloğu** T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü Ankara 1986.
- ÜLKÜ, C., "140. Doğum Yılında Osman Hamdi Bey ve Bir Eseri" *Oluşum* s. 64 Şubat 1983. s., 45-53.
- ÜREN, E., "Nazmi Ziya Güran (1881-1937)" *Kültür ve Sanat* S.S. Ocak 1977
- YARAR (DAL), E., "D Grubu ve Türk Resmindeki Yeri" *Boyut* 2/15 Eylül 1983 s., 3-9

SÖZLÜK/Dictionary

ABSTRE (SOYUT) SANAT: Plastik Sanatlarda özellikle resim ve heykelde konu olarak seçilen nesne ve varlıkların doğadaki görüntüleri dışında kullanılmasını öngören sanat görüşü.

AKADEMİK: Plastik sanatlarda sanatçının, yaratıcılığını ön plana çıkarmadan, herhangi bir yenilik getirmeden, daha önceden belirlenmiş ilke ve kurallara bağlı olarak yapmış olduğu çalışmalar.

AKADEMİZM: Plastik sanatlarda konunun önceden belirlenmiş ilke ve kurallara bağlı olarak yapılmasını ifade eder.

AKROMATİZM: Gerek resim ve heykelde gerekse mimaride yapıtların herhangi bir renk kullanılmadan, malzemenin kendi doğal renginin kullanılması ile meydana getirilmesi.

ALLEGORİ: Soyut olan düşünce ve hayallerin doğada olmayan biçimde, simgelerle tasvir edilmesi.

AVANGARD: Geçerli ve genel kabul gören sanat anlayışlarına alternatif deneysel sanat ve bu sanatı icra eden öncü sanatçıları niteler.

DESEN: Daha çok karekalem ve füzeli ile yapılan, çizgilerden oluşan ve bir resmin taslağını meydana getiren ön çalışma.

EKSPRESYONİZM: 20. yüzyılın başlarında Empresyonizme bir tepki olarak ortaya çıkan, plastik sanatlarda sanatçının duyuruluşunu ve yorumunu ifade eden bir modern sanat akımıdır.

EMPRESYONİZM: 19. yüzyılın sonlarına doğru Fransa'da ortaya çıkan ve sanatçının izlenimlerinin doğrudan doğruya resme aktarılmasını ifade eden sanat akımıdır.

ESTETİK: Baumgarten'in (1750-1758) "Aesthetica" adlı kitabında ilk kez kullandığı bu kelime, güzel kavramını araştıran bilimsel disiplini ifade eder.

FİĞÜRATİF SANAT: Resim ve heykelde kompozisyonun doğada yer alan nesnelerin ve canlı varlıkların kullanılması ile meydana getirilmesi.

HERMETİK: Resimde gizli, kapalı içedönük anlatımcılığı ifade eder.

İDEALİZM: Resim ve heykelde konuyu meydana getiren nesne ve canlı varlıkların idealize edilerek verilmesini ifade eder.

İLLÜZYONİZM (YANILSAMACILIK): Resim yüzeyinde ışık-gölge, renk, perspektif gibi unsurların kullanılması ile üç boyutlu bir izlenim uyandırmayı ifade eder.

KLASİZM: Oranlar duygusu, dengeli ve kontrollü kompozisyonlara duyulan eğilim, anlatımda ölçülülüğü bir kalıp içine almaya çalışmak, soğuk renkler ve çizgiye dayalı formlar genel çizgileri ile sanatta klasizmi ifade eder.

KOLAJ: Resmin, bir yüzey üzerine çeşitli nesnelerin yapıştırılarak elde edilmesi tekniğidir.

KONSTRÜKTİVİZM: Plastik sanatlarda özellikle resim ve heykelde konuyu basit geometrik biçimde, inşai bir teknikte ifade eden sanat akımıdır.

KONTUR: Resimde yer alan nesnelerin etrafını çeviren iç ve dış çizgiler.

KÜBLİZM: Plastik sanatlarda özellikle resim ve heykelde kompozisyonu meydana getiren nesneleri ve canlı varlıkları doğadaki görünüşleri ile değil, parçalanmış geometrik şekillerde ifade eden sanat akımıdır.

LİRLİK: Resimde içten gelen duygularla yapılan şiirsel anlatım.

LİTOGRAFI: Taşbaskı da denilen bu sanat tekniği 19. yüzyılda ortaya çıkmıştır. Litografi kireç taşı üzerine yağlı kalem ve mürekkeple yapılan resim veya yazıların kâğıda basılması tekniğidir.

MANİYERİZM: Klasik sanat üslupları kurallarını bilinçli olarak değiştirme çabası ve bu yoldaki ürünlerin niteliği.

NATURALİZM: Plastik sanatlarda özellikle resim ve heykelde doğanın gerçeğe en yakın biçimiyle aktarılması görüşünü savunan akım. Doğada yanlış ve çirkin yoktur inancının kaynak olduğu bu akım idealizm ve sembolizme alternatif bir eğilimdir.

NATÜRMORT: Ölüdoğa olarak da adlandırılan bu kelime doğadaki hareketsiz nesnelerin konu olarak seçilmesi için kullanılır.

NEO EMPRESYONİZM: Puantizm de denilen bu sanat akımı izlenimciliğin ileri aşaması olup, resimde konunun küçük fırça darbeleriyle meydana getirilmesi esasına dayanır.

OP-ART: 1960'lı yıllarda ortaya çıkan bu sanat akımı resimde geometrik biçimlerin belli bir şekilde düzenlenişleri ile üçüncü boyutun verilmesini ifade eder.

PERSPEKTİF: Resim yüzeyinde yer alan nesnelerin gerçekmiş izlenimi verecek şekilde üç boyutlu olarak gösterilmesi.

PEYZAJ: Doğayı başlıbaşına bir konu olarak ele alan manzara resimlerine verilen isim.

PİTORESK RESİM: Doğanın güzel ve etkileyici görünümünü konu alan resim.

POP-ART: 1950'li yılların ortalarında İngiltere'de, 1960'lı yıllarda da Avrupa ve Amerika'da ortaya çıkan bu sanat akımı resmin, çeşitli günlük kullanım eşyalarının ve endüstri çağı matzemelerinin birleştirilmesi ile elde edilmesini ifade eder.

REALİTE: Varoluşun anlamını meydana getiren gerçekler dünyası. Gözle görülen ve inanılan gerçeklerin tümü.

REALİZM: Resim sanatında konuların günlük yaşamda oldukları gibi herhangi bir imge veya imaj kullanmadan olduğu gibi veren bir sanatsal akımdır.

ROMANTİZM: Çağdaş veya Klasik gibi belli bir üslup dönem özelliği taşımayan bir sanat akımıdır. 18. yüzyılın sonundan itibaren, duyguyu akla üstün tutan fikir akımlarına anlam kazandıran genel bir terimdir.

SEMBOLİZM: 1885'de Fransa'da izlenimciliğe ve gerçekçiliğe bir tepki olarak ortaya çıkmıştır. Resimde mistik ve dinsel duyguları sembollerle ifade etmeyi amaçlayan sanat akımıdır.

SICAK RENKLER: Sarı, kırmızı, kahverengi, turuncu ve bunların tonları.

SOĞUK RENKLER: Mavi ve yeşil, mor renk ile bunların tonları.

SÜRREALİZM: Fransa'da ortaya çıkan bu akımın resim ve heykeldeki konuları sanatçının düş ve bilinçaltı dünyasının imge ve imajlarından oluşur.

TRANSFORMASYON: Şekil değiştirme.

TRANSPOZİSYON: Yer değiştirme.

ÜSLUP: Bir dönemin veya bir sanatçının eserlerinde renk, biçim, konu ve teknik bakımdan ortaya konan özgün özellikler.

VALÖR: Bir renk tonunun derecesi.

VAROLUŞCU GERÇEKÇİLİK: Modern sanat akımlarından biri olan Varoluşcu Gerçekçilik resimde İnsan yalnızlığının koyu renk ve tonları ile verilmesini ifade eder.

YAPISALCILIK: Sanatta ortaya çıkarılan ürünün sanatsal yapısının araştırılması.

DİZİN/INDEX

A

Abaç, Nuri, 88
 Abdülmecit Efendi, 15
 Adil, Ömer, 15
 (Şeker) Ahmet Ali Paşa, 1,8
 Ahmet Bedri, 1,7,17
 Ahmet Şekür, 7
 Akakıncı, Tamer, 117
 Akakıncı Tangül, 122
 Akay, Bahattin, 88
 Akbulut, Ahmet Ziya, 16
 Akdeniz, Halil, 2,117,119
 Akdik, Şeref Kamil, 43
 Akin, Hasan, 117
 Akkan, Nejat, 108
 Akoral, Nevzat, 90
 Aksel, Malik, 2,39
 Aksoy, Alaaddin, 117
 Akyavaş, Erol, 2,99
 Alantar, Erdal, 103
 Albers, Josef, 106
 Ali Cemal, 22
 Altan Özdemir, 2,99
 Altıntaş, Osman, 126
 Altınok, İsmail, 77
 Anli, Hakkı, 62
 Apa, Ferit, 64
 Arbaş, Avni, 2,75
 Arda, Fethi, 2,108
 Arel, M. Ruki, 21
 Arseven, Celal Esat, 18
 Asker, Mustafa, 88
 Afa, Mustafa, 122
 Atagök, Tomur, 111
 Atalay, Turgut, 2
 Ayaz, Mustafa, 111
 Aydın, Ramis, 108
 Aydoğan, Habib, 2,118,124

B

Bakır, Muammer, 92

Balaban, İbrahim, 77

Balamir, Bünyamin, 124

Başaga, Feriuh, 2

Başaran, Arzu, 129

Başbuğ, Mehmet, 126

Baykam, Bedri, 129

Bereketoglu, H. Vecih, 29

Berenger, Theophile, 53

Berger, Aliye, 63

Berk, N. Cemal, 2,60

Berkal, Sabir, 63

Bigalı, Şeref, 84

Bilgin, Hüseyin, 117

Bilişik, Hüseyin, 79

Bingöl, Cemal, 2,67,98

Burak, Cihat, 74

Bursalı, Şefik, 55

Büyükleşen, M. Zahir, 2,117,118,122

C

Can, Vedat, 115

Corint, Louis, 39

Cüda, Mahmut, 52

Ç

Çalacı, İhsan, 118

Çallı, İbrahim, 1,24

Çallı, Yaşar, 115

Çelebi, Ali Avni, 51

Çimen, Bekir Sami, 114

Çoker, Adnan, 2,96

Çöloğlu, Yusuf, 124

D

Dağ, Şevket, 18

Darüşşafakali Hüseyin, 1,17

Demirci, Tanju, 129

Dereli, Cevat, 36

Dikmen, Halil, 63

Dikmen, Şükriye, 75

Dino, Abidin, 2,68

Doğansay, Burhan, 99

Duran, Feyhaman, 26

E

Ecevit, Nazlı, 33

Elderoğlu, Abidin, 2,36,84

Elif Naci, 2,31

Epikman, Refik, 2,45

Erbil, Devrim, 2,108

Eren, Cemil, 96

Ergüven, Nurettin, 56

Ermez, Dinçer, 103

Erol, Turan, 2,92

Erüstün, Veysel, 64

Eyüboğlu, Bedir Rahmi, 64,66

F

Freres, Abdullah, 7

Friez, Othon, 56

G

Genç, Adem, 2,117,118

Genaydin, Zafer, 115,117

Gerome, J. Leon, 1

Giritli Hüseyin, 7,17

Gorsmann, 39

Gökçeboğ, Yalçın, 117,118

Görel, Hamit, 46

Gündal, Neşet, 2,83

Günay, Lütfü, 84

Gündoğ, Arslan, 71

Günsür, Nedim, 2,82

Güran, Nazmi Ziya, 1,22

Gürman, Altan, 2,111

H

Halil Paşa, 1,13

Hilmi Kasımpaşa, 7

Hoca Ali Rıza, 1,13

Hoffman, Hans, 44

Huygue, Renée, 1

Hüseyin Karagümruk, 1.7

Hüseyin Zekai Paşa, 8

I

İçmeli, Müşide, 99

İnan, Ergin, 117

İnanç, Hamza, 99

İsimyeli, Nüzhet, 68

İsmaili, Namık, 27

İşler, Asım, 115

İyem, Nuri, 2.71

İzer, Zeki Fakir, 2.56

K

Kabaş, Özer, 106

Kahraman, Nihat, 118, 124

Kalmık, Ercüment, 64

Kangır, Mehmet, 7

Kaptan, Arif, 62

Karaburçak, İhsan Cemal, 30

Karaca, Duran, 107

Karakoç, Fevzi, 123

Karsan, Ali, 48

Karsan, Yvonne, 48, 64

Kavruk, Hasan, 75

Kayaalp, Fethi, 77

Keseroğlu, Ziya, 61

Keskinok, Kayahan, 79

Kınalı, Erol, 117, 119

Kocamemi, Zeki, 44

Koçan, Hüsamettin, 122

Köktürk, Müşerref Rasim, 96

L

Laga, Mehmet Ali, 20

Laurens, Jean Pierre, 64

Laurens, Paul Albert, 46, 63

Lambard, Jean, 75

Leger, Fernand, 75

Levy, Leopold, 75

Lhole, Andro, 56, 62, 75

Liebermann, Max, 39

Lifji, A. Avni, 25

M

Mercan, Hasan Hulusi, 70

Mihri, Rasim (Müşfik), 25

Misman, Hayati, 2, 118, 121

Müfide, Kadri, 27

O

Onat, Hikmet, 1.23

Oral, Osman Zeki, 85

Osman Hamdi Bey, 11

Osman Nuri Paşa, 8, 13

Ö

Örs, İbrahim, 122

Özben, Münip, 105

Özer, Söbütaç, 118, 123

Öztürk, Cihangir Vefa, 106

P

Peker, Orhan, 2.93

Pekmezci, Hasan, 118, 119

Pesen, Mehmet, 79

Pilevneli, Mustafa, 114

S

(Saygı) Fikret Mualla, 2.50

Süleyman Seyyid, 1, 12, 13

Sümer, Ayetullah, 2.53

T

Tanluğ, Leman, 90

Tekcan, Süleyman Saim, 114

Teoman, Selâhattin, 41

Tollu, Cemal, 2.33, 84

Toray, Seyfi, 46

Tuna, Saip, 53

Tura, Tülay, 2

Turan, Selim, 71

Turanî, Adnan, 85

Tevfik, Paşa (Ferik), 1.8

U

Uluç, Ömer, 2, 103

Uygur, Burhan, 2, 114

Ü

Üren, Eşref, 2.31

Üren, Melahat, 74

W

Wunderlich, 117

Y

Yüceltürk, Mehmet, 67

Yüce, Hüseyin, 98

Z

Zabunyan, Sarkis, 2

Zaim, Turgut, 2.56

Zekai, Fahirünisa, 42

Zimmerman, Mae, 117

Zonaro, Fausto, 18

RENKLİ RESİMLER/COLOR PLATES

1. Mehmet Kangır, "Çağlayan Parkı" Tuval Üzerine Yağlıboya 72.5x92 cm
"Çağlayan Park" Oil on Canvas. 7
2. Hüseyin Zekai Paşa "Söğütte Ertuğrul Gazi Türbesi" Tuval Üzerine Yağlıboya, 78x100cm
"The Tomb of Ertuğrul Gozi in Söğüt" Oil on Canvas. 9
3. (Şeker) Ahmet Ali Paşa "Natürmort" Tuval Üzerine Yağlıboya, 89x128cm.
(Şeker) Ahmet Ali Pasha, "Still Life" Oil on Canvas. 11
4. Osman Hamdi Bey "Silah Taciri" (1908) TüYB. 175x130 cm
"The Arms Merchant" 12
5. Halil Paşa, "Develi Peyzajı" (1910) TüYB. 60x40 cm
Halil Pasha "Landscape With Camels" (1910), Oil on Canvas. 13
6. Girillli Hüseyin, "Yıldız Sarayı Bahçesi" TüYB. 65x81 cm
Hüseyin of Crete, "The Garden of the Star Palace" Oil on Canvas. 14
7. Abdülmecit Efendi, "Haremde Goethe" TüYB. 132x173 cm
"Goethe in the Harem" Oil on Canvas. 15
8. Ahmet Ziya Akbulut, "Mimar Sinan Türbesi" TüYB.
"Tomb of the Architect Sinan" Oil on Canvas. 16
9. Ahmet Bedri, "Alman Çeşmesi" TüYB. 65x81 cm
"The German Fountain" Oil on Canvas. 17
10. Şevket Dağ, "Kapalı Çarşı" TüYB. 110x74 cm
"The Indoor Bazaar" Oil on Canvas. 19
11. Mehmet Ali Laga, "Kayıklar" duralit üzerine Yağlıboya 46x57 cm
"Boats" Oil on Duralite. 20
12. Mehmet Ruhi Arel "Atatürk'ün İstanbul'da Karşılması" TüYB. 94x118 cm
"Atatürk Being Met in İstanbul" Oil on Canvas. 21

13.	Nazmi Ziya Güran, "Tophane Nusretiye Camii" (1928) TÜYB. 60x74 cm "Nusretiye Mosque in Tophane" Oil on Canvas.	22
14.	Hikmet Onat, "Manzara" (1932) TÜYB. 68x85 cm "Scenic View" Oil on Canvas.	23
15.	İbrahim Çallı, "Nü" TÜYB. 100x146 cm "Nude" Oil on Canvas.	24
16.	Avni Lifij "Karagün" TÜYB. 93x118 cm "Evil Day" Oil on Canvas.	25
17.	Feyhaman Duran "portre" (1948) TÜYB. 79x67 cm "Portrait" Oil on Canvas.	26
18.	Namık İsmail, "Mehtapta Camii" TÜYB. 84.5x100 cm "Mosque by Moonlight" Oil on Canvas.	28
19.	H. Vecihi Bereketoğlu, "Peyzaj" TÜYB. "Landscape" Oil on Canvas.	29
20.	İhsan Cemal Karaburçak, "Manzara" DÜYB. 49.5x68.5 cm "Scenic View" Oil on Duralite.	30
21.	Eşref Üren, "Karadenizli Kadınlar" DÜYB. 124x100 cm "Women of the Black Sea" Oil on Duralite.	32
22.	Cemal Tollu, "Eşref Üren'in Portresi" DÜYB. 70x52 cm "Portrait of Eşref Üren" Oil on Duralite.	34
23.	Nazlı Ecevit, "Portre" DÜYB. 59.5x44.5 cm Oil on Duralite.	35
24.	Cevat Dereli, "Derya Kuzuları" (1975) TÜYB. 100x81 cm "Lambs of the Deep" Oil on Canvas.	37
25.	Abidin Elderoğlu, "Kompozisyon" TÜYB. "Composition" Oil on Canvas.	38
26.	Malik Aksel, "Halı Dokuyanlar" (1936) TÜYB. 95x86 cm "Carpet Weavers" Oil on Canvas.	40
27.	Selçattin Teoman, "Alaeddin Keykubad Camii" DÜYB. "The Alaeddin keyKubad Mosque" Oil on Duralite.	41
28.	Fahrünnisa Zeld, "Aliye Berger'in Portresi" TÜYB. 100x100 cm "Portrait of Aliye Berger" Oil on Canvas.	42

29.	Şeref Akdik "Erdek'de Balıkçı Kayıkları" (1966) TÛYB 74x100 cm. "Fishing Boats at Erdek" Oil on Canvas.	43
30.	Zeki Kocamemi, "Atatürk'ün Cenaze Töreni" TÛYB. "The Burial of Atatürk" Oil on Canvas.	44
31.	Refik Epikman, "Bursa'dan Bir Sokak" DÛYB, 54x73 cm "A Street in Bursa" Oil on Duralite.	45
32.	Seyfi Toray, "Çiçekli natürmort" TÛYB. 73.5x92 cm "Still Life With Flowers" Oil on Canvas.	46
33.	Hamit Görele, "Şükran Görele'nin Resmi" (1950) DÛYB. 80x60 cm "Picture of Şükran Görele" Oil on Duralite.	47
34.	Ali Karşan, "Bn. Tuğlacı'nın Portresi" TÛYB. "Portrait of Bayan Tuğlacı" Oil on Canvas.	49
35.	Ali Avni Çelebi, "Balıkçılar" TÛYB. 106x125 cm "Fishermen" Oil on Canvas.	51
36.	Mahmut Cûda, İsimsiz DÛYB. Untitled, Oil on Duralite.	52
37.	Ayetullah Sümer "İkinci Cumhurbaşkanı İsmet İnönü'nün Portresi" TÛYB. "Portrait of Our Second President İsmet İnönü" Oil on Canvas.	54
38.	Şefik Bursalı "Kıydan Görünüm" TÛYB. 130x100 cm "View of the Shore" Oil on Canvas.	55
39.	Turgut Zaim, "Yörük Köyü" TÛYB. 60x51 cm "Yörük Village" Oil on Canvas.	57
40.	Zeki Falk İzer, "Kompozisyon" TÛYB. 130x100 cm "Composition" Oil on Canvas.	58
41.	Nurettin Ergüven "Minare" DÛYB. 64.5x53 cm "Minaret" Oil on Duralite.	59
42.	Nurullah Berk, "Portre" (1973) TÛYB. 100x100 cm "Portrait" Oil on Canvas.	60
43.	Ziya Keseroğlu, "Balıklı Natürmort" TÛYB. 46x65 cm "Still Life with Fish" Oil on Canvas.	61

- | | | |
|-----|---|----|
| 44. | Arif Kaptan, "Kompozisyon" T  YB. 120x135 cm.
"Composition" Oil on Canvas. | 62 |
| 45. | Yvonne Kar  an, "Natürmort" T  YB.
"Still Life" Oil on Canvas. | 65 |
| 46. | Bedri Rahmi Ey  bo  lu, "Tophane" D  YB. 40x48 cm
"Tophane" Oil on Duralite. | 66 |
| 47. | Mehmet Y  cet  rk "Bolu Panayır  " (1966) T  YB. 81x116 cm
"Fair Bolu" Oil on Canvas. | 67 |
| 48. | Nüzhet   lmyeli, "  svi  re'den" (1973) Suluboya, 32x24 cm
"A Place of Switzerland" Watercolor. | 69 |
| 49. | Hasan Hulusi Mercan, "  ay Bahçesi" D  YB. 64x85 cm
"Tea Garden" Oil on Duralite. | 70 |
| 50. | Arslan G  nda   "U  urtma" T  YB. 80x70 cm
"Kite" Oil on Canvas. | 72 |
| 51. | Nuri   yem, "Portre" T  YB. 119x82 cm
"Portrait" Oil on Canvas. | 73 |
| 52. | Cihat Burak, "Fahrünnisa Zeid'in Portresi" (1970) T  YB. 99x130 cm
"Portrait of Fahrünnisa Zeid" (1970) Oil on Canvas. | 74 |
| 53. | Avni Arba  , "Atatürk" (1981) T  YB. 146x97 cm
"Atatürk" Oil on Canvas. | 76 |
| 54. | Balaban, "G   " (1977) D  YB. 70x100 cm
"Migration" Oil on Duralite. | 78 |
| 55. | Kayıhan Keskinok "  napark" T  YB. 100x111 cm
"Playland" Oil on Canvas. | 80 |
| 56. | Hüseyin Bili  ik "Kompozisyon" T  YB. 140x140 cm
"Composition" Oil on Canvas. | 81 |
| 57. | Nedim Günsür "Tren" T  YB. 28x167 cm
"Train" Oil on Canvas. | 82 |
| 58. | Ne  et G  nal "  ocuklar" T  YB. 138x127 cm
"Children" Oil on Canvas. | 83 |

59.	Şeref Bigalı, "Kuşlar" TüYB. "Birds" Oil on Canvas.	84
60.	Adnan Turanlı, "Sakin Denizi Dinliyorum" (1976) TüYB. 95x114 cm "Listening to The Quiet Sea" Oil on Canvas.	86
61.	Osman Zeki Oral, "Manzara" TüYB. "Scenic View" Oil on Canvas.	87
62.	Bahattin Akoy, "Pazaryeri" TüYB. 107x126 cm. "Marketplace" Oil on Canvas.	89
63.	Leman Tantuğ, İsimsiz, Mukavva ÜYB. 46x64 cm Untitled, Oil on Cardboard.	90
64.	Nevzat Akoral, "Ankara Kalesi" TüYB. "The Ankara Citadel" Oil on Canvas.	91
65.	Orhan Peker, "Çayırdı" TüYB. 90x89 cm "On the Meadow" Oil on Canvas.	94
66.	Cemil Eren, "Bodrum" (1976) TüYB. 97x129 cm "Bodrum" Oil on Canvas.	95
67.	Adnan Çoker, "Kompozisyon" TüYB. 74x94 cm "Composition" Oil on Canvas.	96
68.	Müşerref Rasim Köktürk, "Büyükdere'den Boğaziçi" (1984) TüYB. "The Bosphorous as seen from Büyükdere" Oil on Canvas.	97
69.	Hüseyin Yüce, "Görünüm" DÜYB. 55X100 cm "View" Oil on Duralite.	98
70.	Hamza İnanç, "Evler ve Kar Üzerine Güzelleme" (1975) TüYB. 113.5x149.5 cm "Lyric to Houses and Snow" Oil on Canvas.	100
71.	Özdemir Altan, "Gerçek Alegori" (1971) TüYB. 160x130 cm "True Allegory" Oil on Canvas.	101
72.	Mürşide İçmeli, "Afış" "Poster"	102
73.	Erdal Alantar, "Kompozisyon" (1978) TüYB. 146x114 cm "Composition" Oil on Canvas.	104

74.	Münip Özben, İsimsiz (1968) MÜYB. 35x55 cm Untitled, Oil on Cardboard.	105
75.	Cihangir Vefa Öztürk, "Kurşunlu'dan Peyzaj" TÜYB. 60x70 cm "Landscape at Kurşunlu" Oil on Canvas.	106
76.	Duran Karaca, İsimsiz, TÜYB. 76x138 cm Untitled Oil on Canvas.	107
77.	Fethi Arda, "Gecekondu" TÜYB. 80x100 cm "Squatter Housing" Oil on Canvas.	109
78.	Devrim Erbil, "Kuşlar" TÜYB. 80x60 cm "Birds" Oil on Canvas.	110
79.	Altan Gürman, "Çiçek" TÜYB. 146x98 cm "Flower" Oil on Canvas.	112
80.	Mustafa Ayaz, "Düş ve Gerçek" (1979) TÜYB. 100x130 cm "Dream and Reality" Oil on Canvas.	113
81.	Yaşar Çallı, "Yükseliş" TÜYB. 150x110 cm "Rising" Oil on Canvas.	116
82.	Hasan Pekmezci, İsimsiz TÜYB. Untitled Oil on Canvas.	120
83.	Hayati Misman, Gravür, (1990) Engraving	121
84.	Habip Aydoğdu, "Bastırılmış Özgürlük" TÜYB. 80x60 cm "Sunken Liberty" Oil on Canvas.	125
85.	Osman Altınbaş, "Bisiklet Yarışçıları" TÜYB. 110x100 cm "Bicycle Racers" Oil on Canvas.	127
86.	Mehmet Başbuğ, "Göç" (1984) TÜYB. 100x140 cm. "Migration" Oil on Canvas.	128

SİYAH BEYAZ FOTOĞRAFLAR/BLACK AND WHITE PHOTOGRAPHS

1. I. Dünya savaşında Türk cephelerini resimlerle anlatmak için Enver Paşa tarafından Şişli'de kurulan atelyede Şehzade Abdülmecit, Avni Lifij, Namık İsmail, Ali Cemal, M. Ruhi Arel, Sami Yetik, İbrahim Çallı, Hikmet Onat birarada.
Prince Abdülmecit, Avni Lifij, Namık İsmail, Ali Cemal, M. Ruhi Arel, Sami Yetik, İbrahim Çallı and Hikmet Onat in the Şişli studio set up by Enver Pasha to capture scenes of World War I on the Turkish fronts. 3
2. Celal Esat Arseven 18
3. Mehmet Ali Laga (foto; 1936) 20
4. Bahriyeli Mehmet Ruhi Bey (Arel) (Foto; 1907)
Mehmet Ruhi Bey (Arel) of the Navy (Photo: 1907) 21
5. İhsan Cemal Karaburçak 30
6. Eşref Üren 31
7. Elif Naci 31
8. Nazlı Ecevit 33
9. Nazlı Ecevit ve Nüzhet İslimyeli bir sergide
Nazlı Ecevit and Nüzhet İslimyeli at an exhibition 33
10. Cevat Dereli, Ali Avni Çelebi, Mahmut Cûda (Bir sergi açılışında)
Cevat Dereli, Ali Avni Çelebi, Mahmut Cuda (At the opening of an exhibition) 36
11. Abidin Elderoğlu 36
12. Refik Epikman 45

13.	Eşref Üren, Refik Epikman, Hasan Hulusi Mercan	46
14.	Fikret Mualla (Saygı)	50
15.	Ali Avni Çelebi	51
16.	Mahmut Cûda	53
17.	Şefik Bursalı	55
18.	Turgut Zaim	56
19.	Nurullah Berk	60
20.	Cemal Bingöl	67
21.	Nüzhet İslimyeli (Foto: 1976)	68
22.	Hasan Hulusi Mercan	70
23.	İsmail Altınok	77
24.	Kayıhan Keskinok	79
25.	Şeref Bigalı	85
26.	Adnan Turani	85
27.	Osman Zeki Oral	85
28.	Bahattin Akay	88
29.	Nuri Abaç	88
30.	Bir grup Ankaralı sanatçı: (soldan) Nüzhet İslimyeli, Lütfi Günay, Halit Doral, Osman Zeki Oral, Rasim-Müşerref Köktürk, Eşref Üren	
	From left to right: Nüzhet İslimyeli, Lütfi Günay, Halit Doral, Osman Zeki Oral, rasim Müşerref Köktürk and Eşref Üren, all Ankara artists.	92
31.	Turan Erol	93
32.	Orhan Peker	93
33.	Cemil Eren	95
34.	Müşerref Rasim Köktürk	97
35.	Müşerref Rasim Köktürk ve Cevat Dereli (İstanbul-1978)	
	Müşerref Rasim Köktürk with Cevat dereli (İstanbul- 1978)	97

36.	Hüseyin Yüce	98
37.	Erdal Alantar	103
38.	Diñçer Erimez	103
39.	Fethi Arda	108
40.	Mustafa Ayaz	111
41.	Zafer Gençaydın	115
42.	Yalçın Gökçebağ	118
43.	Hasan Pekmezci	119
44.	Hayati Misman	121
45.	Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi'nin açılışında bir grup sanatçı birarada (22.11.1976) soldan sağa (ayaktakiler) Enver Demokan, Mehmet Küçükince, Naciye İzbul, Eşref Üren, Güney Haştemoğlu, Nüzhet İslimyeli, Naşide Çağlar, Hakkı Çağlar, Mehmet Özel, Abdürrezzak..., Osman Zeki Oral, Kemal İlerici, (oturanlar) İmren Erşen, Gencay Kasapçı.	
	From left to right, (standing) Enver Demokan, Mehmet Küçükince, Naciye İzbul, Eşref Üren, Güney Haştemoğlu, Nüzhet İslimyeli, Naşide Çağlar, Hakkı Çağlar, Mehmet Özel, Abdürrezzak..., Osman Zeki Oral, Kemal İlerici (seated) İmren Erşen and Gencay Kasapçı at the opening of the Ankara State Museum of Painting and Sculpture.	123
46.	Habip Aydoğdu	124



Yaklaşık bir buçuk yüzyıl kadar önce temelleri atılan Çağdaş Türk Resim Sanatı, aynı dönemlerde başlayan Türk insanının Batılılaşma yolundaki toplumsal ve kültürel değişim süreci serüvenini en gerçekçi bir şekilde yorumlayan ve ifade eden sanat dalı olmuştur. Öyle ki, sözkonusu kültürlenme süreci içinde yaşanan bütün sosyal ve kültürel değişimin izleri aynı dönemde yapılmış resimlerin konu repertuarına çeşitli şekillerde yansımıştır. Bu durum, Çağdaş Türk Resminin, Batılılaşma rüzgârlarıyla ülkeye gelen diğer bütün Çağdaş sanatlardan farklı yönünü ortaya koyar. Buna bağlı olarak da Çağdaş Türk Resmi kendi kendini yenileyerek yeni kavramsal zeminler yaratmış ve kuramsal temelli, geniş perspektifli bir sanat ortamı oluşturmuştur.

ONDOKUZUNCU YÜZYILDAN GÜNÜMÜZE TÜRK RESSAMLARI, adı altında Çağdaş Türk Resminin ortaya çıkmasını ve gelişmesini sağlayan sanatçıları konu alan bu kitap, sözkonusu sanatçıların Türk Resim Sanatı içindeki kişisel misyonları ve yaşadıkları dönemle olan ilişkilerini incelemektedir.



Contemporary Turkish Painting, the first beginnings of which date back to a century and a half ago, has expressed more faithfully than any other branch of art the social and cultural change we call Westernization, which started in earnest at approximately the same time. Indeed, as change occurred the signs of it were reflected in the repertory of painting, stage by stage; and it is this which sets Contemporary Turkish Painting apart from the other branches of art that came in with the movement toward Westernization. In consequence, Contemporary Turkish Painting has constantly renewed itself, and established itself on new conceptual foundations, to become a full-fledged art with the broadest perspectives.

This book, **CONTEMPORARY TURKISH PAINTERS** follows its subject from the earliest beginnings of Contemporary Turkish painting, studying the personal mission of the artists as well as their relationship to the eras in which they lived.